

დიპლომატი

დიპლომატიური კლუბის სასწავლო პროექტი

სპექ გამოშვება | 11 ნოემბერი 2014

გერმანია

Deutschland

გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკა

დევიზი: „Einigkeit und Recht und Freiheit“
„ერთიანობა, სამართალი, თავისუფლება“

ზოგადი ინფორმაცია

გერმანია, ოფიციალურად გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკა (გერმ. Bundesrepublik Deutschland) — ქვეყანა ცენტრალურ ევროპაში. ჩრდილოეთით ესაზღვრება — ჩრდილოეთის ზღვა, დანია და ბალტიის ზღვა, აღმოსავლეთით — პოლონეთი და ჩეხეთი, სამხრეთით — ავსტრია და შვეიცარია, ხოლო დასავლეთით — საფრანგეთი, ბელგია, ლუქსემბურგი და ნიდერლანდები. მისი ფართობია 357021 კმ . 2008 წლის მონაცემებით, ქვეყნის მოსახლეობა 82 060 000 კაცი.

სახელწოდება

• ოფიციალური: ქართულად — გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკა; გერმანულად — Die Bundesrepublik Deutschland.
• ეტიმოლოგია — ლათინურად — Germania, მომდინარეობს Ger, Germani, Germanus-დან, რაც

გალების კელტური ტომის ენაზე „მეზობელს“ ან „ძმას“ უნდა ნიშნავდეს. გერმანულად – Deutschland, ეს სახელი უკავშირდება ძველ გერმანულ სატომო სახელს — Diutisce-ს. ფრანგულად — Allemagne, ალემანებიც ერთ-ერთი გერმანული სატომო სახელია, alle man „ყველა ადამიანს“ ნიშნავს. სლავურ ენებზე — Niemcy, Nemecko, მომდინარეობს სიტყვა „მუნჯისაგან“ ანუ მეტაფორულად გულისხმობს მათ, ვისაც „ჩვენი ენა არ ესმის“. გერმანიის ისტორია. გერმანია

1919-1937 წლებში • გერმანია მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ 1945 წელს გაყოფილ იქნა 4 საოკუპაციო ზონად. 1949 წელს ამერიკული, ფრანგული და ბრიტანული ზონებისაგან — შეიქმნა გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკა, საბჭოთა ზონისაგან — გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკა. 1961 წელს

ალიმართა ბერლინის კედელი. ეროვნული საზღვრები გახსნილ იქნა 1989 წელს, ოფიციალურად გერმანიის გაერთიანება გამოცხადდა 1990 წლის ოქტომბერში. გაერთიანებული გერმანიის პირველ კანცლერად აირჩიეს ჰელმუტ კოლი.

გერმანიის გეოგრაფია

გერმანია ცენტრალური ევროპის ქვეყანაა, რომლის გეოპოლიტიკური მდგომარეობა არაერთხელ შეიცვალა გასულ საუკუნეში. რელიეფში მკვეთრად არჩევენ სამ საფეხურს, რომელიც ჩრდილოეთიდან სამხრეთისაკენ თანდათან მალდება. უმაღლესი მწვერვალია ცუგშპიცე, ქვეყნის სამხრეთში. ენერგეტიკული რესურსებით ქვეყანა შედარებით ღარიბია, მართალია, იგი მდიდარია ქვანახშირით, მაგრამ ღარიბია ნავთობითა და გაზით. მნიშვნელოვანია ჰიდრორესურსები. კლიმატი ძირითადად ოკეანური. ძლიერია ატლანტის

ოკეანის გავლენა. ქვეყნის ტერიტორიაზე ევროპის არაერთი მნიშვნელოვანი მდინარე გაედინება. მდ. რაინი ქვეყნის „მთავარი სამრეწველო ქუჩაა“. ბოდენის ტბას იგი მის ორ სამხრეთელ მოზოხელთან იყოფს. ქვეყანაში, განსაკუთრებით მისი სამრეწველო რაიონებში, მნიშვნელოვანი ეკოლოგიური პრობლემებია. მოსაზღვრე ქვეყნებია: დანია, პოლონეთი, ჩეხეთი, ავსტრია, შვეიცარია, საფრანგეთი, ლუქსემბურგი, ბელგია, ნიდერლანდი.

• ფართობი — 357 021 კმ². საზღვრები: საზღვაო — 892 კმ; სახმელეთო — 3 767 კმ.

• ბუნება: გეოგრაფიული რაიონები — ჩრდილოეთ გერმანიის დაბლობი, ცენტრალური გერმანიის ზეგანი მრავალრიცხოვანი მდინარეებით, სამხრეთ გერმანიის ნაყოფიერი დაბლობები, ბავარიის ალპები.

• მთის სისტემები — ბავარიის ალპები, ჰარცი, ერცგებირგე, ტაუნუსი.

• უმაღლესი მწვერვალები (მ) — ცუგშპიცე 2.962, ჰოხვანერი 2 746;

• მთავარი მდინარეები (კმ) — რაინი 865 (სულ 1 320), ელბა 700 (სულ 1 165), დუნაი 647 (სულ 2 858), მაინი 524;

• მთავარი ტბები (კმ) — ბოდენის ტბა 305 (სულ 571), მიურიცი 110, კიმზეე 80;

• მთავარი კუნძულები (კმ²) — რიუგენი 930, უზედომი 373 (სულ 445), ფემარნი 185; კლიმატი — ატლანტიკური.

• ბუნებრივი რესურსები — რკინის მადანი, ქვანახშირი, საშენი ხე-ტყე, ურანი, სპილენძი, ბუნებრივი აირი, მარილი, ნიკელი, სასოფლო-სამეურნეო მიწები.

კლიმატი

გერმანიის კლიმატი ზომიერია. ჩრდილოეთით ზღვიური ჰავაა გაბატონებული, დანარჩენ ტერიტორიაზე ზღვიურიდან კონტინენტურზე გარდამავალი. ჩრდილო-აღმოსავლეთით შესამჩნევია ატლანტის ოკეანის გავლენა, სამხრეთ-აღმოსავლეთით იზრდება კონტინენტური ჰავა. სიცხე ძირითადად აღინიშნება მაღალ სიმაღლეზე, მთებში, სამხრეთ საზღვარზე (-6 °C) . რაინის ხეობაში მდელოები და ველები ზამთარშიც მწვანეა. იქ თოვლი იშვიათად მოდის და ისიც მალე დნება. ივლისის ყველაზე ცხელი თვეა. ამ თვის საშუალო ტემპერატურა 16 °C-დან 20 °C-მდე მერყეობს. ვაკე ადგილებში

ყოველწლიურად მოდის 500-600 მმ ნალექი, მთებში 900, 1100 მმ.

ყველაზე მშრალი ამინდი იცის მარტში, ყველაზე წვიმიანი — ივლისში. რაც შეეხება მზიანი დღეების რაოდენობას, იგი დეკემბერში დღეში საშუალოდ 1,1 სთ-ია, ივნისში 8,1 სთ.

შიდა წყლები

მდინარეებს ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს გერმანელებისთვის. ისინი ვაჭრობისა და სატრანსპორტო გადაზიდვებისთვის აქტიურად გამოიყენება. გერმანიის ძირითადი მდინარეებია: რაინი, ელბა, მაინი, დუნაი. მდინარეების უმეტესობა სანაოსნოა. სატრანსპორტო შესაძლებლობები მდინარეებზე გაიზარდა არხების მშენებლობის ხარჯზე. ყველა დიდი მდინარე მოედინება სამხრეთიდან და სამხრეთ-აღმოსავლეთიდან ჩრდილოეთით, რომლებიც შიდა რაიონებს ზღვასთან აკავშირებენ. გამონაკლისია დუნაი, ის სათავეს იღებს შვარცვალდის მასივში, მიედინება აღმოსავლეთით და ჩაედინება შავ ზღვაში. დუნაი და რაინი განსაკუთრებით წყალუხვია გაზაფხულზე და ზაფხულში, როდესაც დნება თოვლი და მყინვარები. წყალგამყოფები მდინარეებს შორის მაღალი არ არის, რაც იმის საშუალებას იძლევა რომ მდინარეები არხების საშუალებით დაუკავშირდნენ ერთმანეთს.

სახელმწიფო

გერმანია ფედერაციული მმართველოს ქვეყანაა, სადაც მოქმედებს 1949 წელს მიღებული კონსტიტუცია. ქვეყნის უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოს პარლამენტს, ბუნდესტაგს, ირჩევენ ოთხი წლის ვადით და შედგება 496 დეპუტატისაგან. პარლამენტში შეიძლება არჩეულ იქნეს 21 წელს მიღწეული მოქალაქე, არჩევნებში მონაწილეობის უფლება კი აქვს 18 წლის მოქალაქეს. საკანონმდებლო სისტემაში მნიშვნელოვანია ასევე ბუნდესრატის როლი, სადაც შედიან მიწების მთავრობათა წევრები. მთავრობას მეთაურობს კანცლერი. გერმანია მრავალპარტიული ქვეყანაა.

სახელმწიფოს მეთაურია პრეზიდენტი. პრეზიდენს, კონსტიტუციის თანახმად, ირჩევენ 5 წლის ვადით ფედერალურ კრებაზე. ერთი და იმავე კანდიდატურის არჩევა შესაძლებელია მხოლოდ 2-ჯერ.

- სიმბოლოები – ჰიმნი: Das Lied der Deutschen.
- პოლიტიკური სისტემა — ფედერაციული რესპუბლიკა.
- სახელმწიფოს მეთაური — ფედერალური პრეზიდენტი.
- მთავრობის მეთაური — ფედერალური კანცლერი

ანგელა მერკელი.

• საკანონმდებლო ორგანო — ორპალატიანი პარლამენტი, რომელიც შედგება ბუნდესტაგისა (614 წევრი) და ბუნდესრატისაგან (69 წევრი).

• პარტიები — სოციალ-დემოკრატიული პარტია (თავმ. ზიგმარ გაბრიელი, 591 ათასი წევრი), ქრისტიანულ-დემოკრატიული კავშირი (ანგელა მერკელი, 574 ათასი წევრი).

ადმინისტრაციული დაყოფა

გერმანია ადმინისტრაციულ-ტერიტორიულად იყოფა 16 ფედერაციულ მხარედ (Bundesland), მათ შორის 5 აღმოსავლეთ გერმანიის ტერიტორიაზე შეიქმნა, დანარჩენი — დასავლეთ გერმანიაში. გერმანიის მხარეებია (ფრჩხილებში დედაქალაქები):

- ბადენ-ვიურტემბერგი (შტუტგარტი)
- ბავარია (მიუნხენი)
- ბერლინი (მხარე) (ბერლინი)
- ბრანდენბურგი (პოტსდამი)
- ბრემენი (ბრემენი)
- თიურინგია (ერფურტი)
- მეკლენბურგ-წინა პომერანია (შვერინი)
- რაინლანდ-ჰვალცი (მაინცი)

- ზაარლანდი (ზაარბრიუკენი)
- საქსონია (დრეზდენი)
- საქსონია-ანჰალტი (მაგდებურგი)
- შლეზვიგ-ჰოლშტაინი (კილი)
- ჩრდილოეთ რაინ-ვესტფალია (დიუსელდორფი)
- ქვემო საქსონია (ჰანოვერი)
- ჰამბურგი (ჰამბურგი)
- ჰესენი (ვისბადენი)

: გერმანიის დემოგრაფია. მოსახლეობის რაოდენობით გერმანია მეორე ქვეყანაა ევროპაში და პირველი - ევროკავშირში. ბუნებრივი ნამატი დაბალია, მნიშვნელოვანია საგარეო მიგრაციის როლი. აქ თითქმის 8 მლნ უცხოელი ცხოვრობს. სიმჭიდროვე და ურბანიზაცია ერთ-ერთი უმაღლესია მსოფლიოში. მოსახლეობის თითქმის 89% ცხოვრობს ქალაქებში. „რურშტადტი“ მაღალურბანიზებული რეგიონია 10-11 მლნ მცხოვრებით.

- მოსახლეობა — 82, მლნ (2010), მათ შორის 91,5% გერმანელები, 2,4% თურქები. ქვეყანაში 5 მილიონი უცხოელი მუშაა, მათგან 1,6 მილიონი თურქია, დანარჩენი — იუგოსლავები, იტალიელები, ბერძნები.
 - ენა — გერმანული.
 - რელიგია (2004:) — კათოლიციზმი (31,7%), პროტესტანტიზმი (31,3%).
 - დიდი ქალაქები (ათასი მცხ.): ბერლინი (3.274), ჰამბურგი (1.686), მიუნხენი (1.185), კელნი (965), ესენი (589), მაინის ფრანკფურტი (648), დორტმუნდი (588), შტუტგარტი (591), დიუსელდორფი (570), ბრემენი (528), ჰანოვერი (516), დუისბურგი (513), ნიურნბერგი (486), ლაიფციგი (486), დრეზდენი (473).
- გერმანიის ეკონომიკა.

ეკონომიკური პოტენციალით გერმანია უძლიერესი ქვეყანაა ევროპაში, და არამარტო ევროპაში. „დიდი რვიანის“ ქვეყნებს შორის, იგი მხოლოდ აშშ-სა და იაპონიას ჩამორჩება. მომსახურების სფეროს უდიდესი დარგებია ტრანსპორტი და საბანკო-საფინანსო საქმე. ენერტიკა ვითარდება როგორც ადგილობრივ, ასევე შემოტანილ ნედლეულზე. მანქანათმშენებლობა და ქიმიური ინდუსტრია ქვეყნის მრეწველობის წამყვანი დარგებია. მანქანათმშენებლობის წამყვანი სფეროა საავტომობილო ინდუსტრია, დარგის სიძლიერით მას კონკურენტი არა ჰყავს ევროპაში. პირველობით გამოირჩევა ქიმიური ინდუსტრიაც. „ბასცი“ და „ბაიერი“ ქიმიური გიგანტები არიან. აგრობიზნესი უმსვილესია მეზობელი საფრანგეთის ანალოგიური დარგის შემდეგ ევროკავშირში. გერმანია მაღალგანვითარებული ინდუსტრიული ქვეყანაა, მშპ-ს მოცულობით (2.321 ტრილიონი \$) მსოფლიოში მე-3 ადგილი უკავია აშშ-სა და იაპონიის შემდეგ.

- მშპ-ს სტრუქტურა (%) — სოფლის მეურნეობა — 1, მრეწველობა — 32, მომსახურება — 67;
 - ე.ე.პ. (1 სულზე) — 28.280 \$.
 - ექსპორტი — ჩარხები (უდიდესი ექსპორტიორი მსოფლიოში), ავტომობილები, სატრანსპორტო საშუალებები, ელექტრონიკა, სამრეწველო საქონელი, საფეიქრო ნაწარმი, ქიმიკატები, რკინა, ქვანახშირი, პლასტმასა.
 - ბიუჯეტი — 802,000 მლდ \$.
 - ვალუტა — ევრო (EUR); 2002 წლამდე გერმანული მარკა.
 - უდიდესი კომპანიები — დაიმლერ-მერსედეს-ბენცი, ფოლკსვაგენი, აუდი, BMW, პორშე, ოპელი, ზიმენსი, ალიანცი, ადიდასი, აგფა, ბასფ, ლუფტჰანზა,
 - უდიდესი ბანკები — დოიჩე ბანკი, კომერცბანკი, ბაიერიშე ფერაინსბანკი.
- გერმანიის ტურიზმი. მართალია, ტურისტული თვალსაზრისით ევროპის დიდ ოთხეულთან შედარებით (საფრანგეთი, იტალია, ესპანეთი, გაერთიანებული სამეფო) გერმანია მსხვილი ევროპული ქვეყანა არ არის, მაგრამ ეკონომიკის ეს დარგი ბოლო პერიოდში სწრაფი ტემპით ვითარდება. ქვეყანაში ყოველწლიურად ჩამოდის 20-22 მლნ ტურისტი, ძირითადად ნიდერლანდებიდან, აშშ-დან, გაერთიანებული სამეფოდან, შვეიცარიიდან და იტალიიდან. უმნიშვნელოვანისი ტურისტული ადგილებია: ბერლინი, მიუნხენი, კელნი, ბალტიის ზღვის სანაპირო, ჰამბურგი.

ანგელა მერკელი: მსოფლიოს ყველაზე გავლენიანი ქალი

გერმანიის ახლანდელი კანცლერი, ანგელა მერკელი საინტერესო პიროვნება გახლავთ როგორც პოლიტიკური, ისე პირადი ცხოვრების თვალსაზრისითაც. მისი სრული სახელი და გვარია ანგელა დოროთეა მერკელი(ქალიშვილობის გვარი კასნერი), დაიბადა 1954 წლის 17 ივლისს გერმანიის ქალაქ ჰამბურგში, ამჟამად არის მეორე ქორწინებაში იოახიმ ზაუერთან, ხოლო პირველი მეუღლე გახლდათ ულრიხ მერკელი. რაც შეეხება მის პოლიტიკაში მოღვაწეობას: იგი 2005 წლიდან დღემდე არის გერმანიის პირველი ქალი-კანცლერი, მანამდე კი 1991-1994 წლებში იყო გერმანიის ახალგაზრდობისა და ქალთა მინისტრი, შემდეგ 1994-1998 წლებში გერმანიის გარემოს დაცვის მინისტრი, 1990 წლიდან არის გერმანიის პარლამენტის წევრი. ანგელა მერკელი ბოლო პერიოდში თითქმის ყოველთვის ხვდება ჟურნალ "Forbes"-ის მსოფლიოს გავლენიანი ადამიანების სიაში. რამდენიმე წელია კი მერკელი მსოფლიოს ნომერ პირველი გავლენიანი

ქალბატონია.

გერმანიის კანცლერი სპორტის აქტიური მხარდამჭერიცაა. 2014 წლის ბრაზილიაში გამართულ მსოფლიო ჩემპიონატის პერიოდში იგი ხშირად ხვდებოდა კამერების ობიექტივში გერმანიის ფეხბურთელთა ეროვნული ნაკრების მატჩების დროს, სადაც ენერგიას არ იშურებდა თავისი საყვარელი გუნდის გულშემატკივრობისათვის. გერმანიის ეროვნული ნაკრების გამარჯვების შემდეგ ანგელა მერკელის

სიხარულს საზღვარი არ ჰქონდა და იგი გამარჯვებულ ფეხბურთელებთან ერთად ყურადღების ცენტრში მოექცა. მსოფლიოს ნომერ პირველი ქალბატონი არც ზეიმებზე და მოლხენაზე ამბობს უარს, უყვარს ლუდი და მოგზაურობა. აი, ასეთი პოპულარული და მრავალფეროვანია გერმანიის კანცლერი, ანგელა მერკელი.

დოქ. ფრანკ-ვალტერ შტაინმაიერი-გერმანიის საგარეო საქმეთა ფედერალური მინისტრი

ფრანკ-ვალტერ შტაინმაიერი (გერმ. Frank-Walter Steinmeier; დ. 5 იანვარი 1956, დეტმოლდი, ჩრდილოეთი რაინ-ვესტფალია, გერმანია) — გერმანელი პოლიტიკოსი, გერმანიის საგარეო საქმეთა მინისტრი 2005-2009 წლებში და ასევე, ვიცე-კანცლერი 2007-2009 წლებში. იგი არის გერმანიის სოციალ-დემოკრატიული პარტიის წევრი. 2009 წლის არჩევნებში იყო კანდიდატი კანცლერის პოსტზე სოციალ-დემოკრატიული პარტიიდან.

2013 წლის დეკემბერში: მეორედ გახდა გერმანიის საგარეო საქმეთა ფედერალური მინისტრი

ავტობიოგრაფია
1956 წლის 5 იანვარი:
დაიბადა დეტმოლდში, ლიპეს ოლქში
1966-1974: სწავლობდა ქალაქ ბლომბერგის გიმნაზიაში
1974-1976: გაიარა სამხედრო სამსახური

1976-1982: სწავლობდა ქალაქ გისენის იუსტუს ლიბიხის სახელობის უნივერსიტეტში სამართალს, ხოლო 1980 წლიდან პოლიტიკურ მეცნიერებებს. 1982: ჩააბარა პირველი სახელმწიფო გამოცდა სამართალში

1983-1986: გაიარა წინასადისერტაციო იურიდიული პრაქტიკა ფრანკფურტსა და გისენში 1986: დაიცვა დისერტაცია სამართალში

1986-1991: მუშაობდა გისენის უნივერსიტეტში მეცნიერ-მუშაკად საჯარო სამართლის და პოლიტიკური მეცნიერებების განხრით.

1991: ქვემო საქსონიის სახელმწიფო კანცელარიაში მედია სამართლისა და პოლიტიკის განყოფილების ხელმძღვანელი

1993-1994: ქვემო საქსონიის პრემიერ-მინისტრის პირადი ბიუროს ხელმძღვანელი

1994-1996: სახელმწიფო კანცელარიის პოლიტიკური დირექტივების, უწყებათაშორისი კოორდინირებისა და დაგეგმვის განყოფილების ხელმძღვანელი.

1996-1998: ქვემო საქსონიის სახელმწიფო მდივანი და სახელმწიფო კანცელარიის ხელმძღვანელი

1998-1999: ფედერალური სახელმწიფო მდივანი, ფედერალური დაზვერვის სამსახურის კურატორი.

1999-2005: ფედერალური კანცელარიის უფროსი 2005 წლის ნოემბრიდან-2009 წლის ოქტომბრამდე- საგარეო საქმეთა ფედერალური მინისტრი 2007 წლის ნოემბერი- 2009

წლის ოქტომბერი- გერმანიის კანცლერის მოადგილე 2009-2013 გერმანიის სოციალ-დემოკრატიული პარტიის საპარლამენტო ჯგუფის თავმჯდომარე 2013 წლის დეკემბრიდან: საგარეო საქმეთა ფედერალური მინისტრი

გ ე რ მ ა ნ ი ს ს ა გ ა რ ე ო ს ა ქ მ ე თ ა ფ ე დ ე რ ა ლ უ რ ი მ ი ნ ის ტ რ ი დ ო ქ . ფ რ ა ნ კ - ვ ა ლ ტ ე რ შ ტ ა ი ნ მ ა ი ე რ ი თავისი 2-ჯერ მინისტრობის პერიოდში საქართველოში რამოდენიმეჯერ იმყოფებოდა და თავისი დიდი წვლილი შეიტანა საქართველოსა და გერმანიის ორმხრივ ურთიერთობებში, მუდმივად მხარს უჭერს საქართველო სდამოუკიდებლობას, სუვერენიტეტს და ტერიტორიულ მთლიანობას. ეს ყველაფერი, კიდევ ერთხელ, მეტყველებს საქართველოსა და გერმანიას შორის არსებულ მჭიდრო ურთიერთობებსა

და ჩვენს შორის არსებულ ინტენსიურ დიალოგზე. გერმანელი მინისტრი სხვადასხვა შეხვედრაზე ქართულ მხარესთან ერთად სისტემატურად ეხებოდა როგორც ორმხრივი ურთიერთობის საკითხებს, ასევე რეგიონში შექმნილ ვითარებას, საქართველო-

ევროკავშირისა და ს ა ქ ა რ თ ვ ე ლ ო - ნ ა ტ ო ს თანამშრომლობის საკითხებს. გერმანელი მინისტრის თითოეული ვიზიტი საქართველოს ევროპული და ევრო-ატლანტიკური მისწრაფებების მიმართ მტკიცე მხარდაჭერის ნათელი დადასტურებაა. უკანასკნელად გერმანელი მინისტრი საქართველოს თავის ფრანგ კოლეგასთან ლორან ფაბიუსთან ერთად სტუმრობდა 2014 წლის აპრილის ბოლოს. სამუშაო შეხვედრებზე მინისტრებმა NATO-სა და ევროკავშირში ქვეყნის ინტეგრაციის საკითხებზე გაამახვილეს ყურადღება. ისაუბრეს ასოცირების ხელშეკრულების ხელმოწერისა და შემდგომი სამოქმედო გეგმის დეტალებზე. ევროპელმა დიპლომატებმა კიდევ ერთხელ გამოხატეს მტკიცე მხარდაჭერა საქართველოს მიმართ. გერმანიის საგარეო საქმეთა მინისტრმა კიდევ ერთხელ აღნიშნა: „რაც შეეხება ევროპულ ინტეგრაციას და კანდიდატის სტატუსს, მე ვფიქრობ, რომ ახლა ასოცირების ხელშეკრულების ხელმოწერა არის ძალიან მნიშვნელოვანი მოვლენა. ეს უნდა ყველამ გაითვალისწინოს და გაიაზროს, ეს არის უ მ ნ ი შ ვ ნ ე ლ ო ვ ა ნ ე ს ი ქვაკუთხედი და არ უნდა

დავივიწყოთ. ხოლო რა მოხდება 10, 15 თუ 20 წლის შემდეგ, ამას ჩვენ ვერ განვსაზღვრავთ. ჩვენ ახლა ვიმყოფებით ასოცირების შეთანხმების გაფორმების წინა სტადიაზე, ხოლო რა მოხდება მომდევნო წლებში არა მხოლოდ ბრიუსელში, ბერლინში,

პარიზში გადასაწყვეტი არის, არამედ მათ შორის საქართველოშიც". „ეს საქართველოს მიერ აღებული ევროატლანტიკური გეზის კიდევ ერთი მხარდაჭერა იყო გერმანელი სტუმრის მხრიდან“. გერმანელმა დიპლომატმა არაერთხელ აღნიშნა, რომ "გერმანია მხარს უჭერს საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას და აფხაზეთი ჩვენთვის არის საქართველოს განუყოფელი ნაწილი".

"ჩვენ ყველაფერი უნდა გავაკეთოთ იმისათვის, რომ ხელი შევუწყოთ ამ კონფლიქტის მოგვარებას", - აღნიშნა ფრანკ-ვალტერ შტაინმაიერი. გერმანელი დიპლომატი ყველა შეხვედრაზე ცალსახად აფიქსირებს, რომ კონფლიქტის მშვიდობიანი გზით მოგვარებას ალტერნატივა არ აქვს. გერმანიის საგარეო საქმეთა მინისტრი ფრანკ-ვალტერ შტაინმაიერი ჯერ კიდევ გაზაფხულზე იყო დარწმუნებული, რომ ივნისში საქართველო ევროკავშირთან აუცილებლად მოაწერდა ხელს ასოცირების ხელშეკრულებას. შტაინმაიერმა საფრანგეთის საგარეო საქმეთა მინისტრ ლორენ ფაბიუსთან საქართველოში ერთობლივი ვიზიტის დროს ცალსახად დააფიქსირა თავისი პოზიცია ამ მნიშვნელოვან ვიზიტთან დაკავშირებით: "მე ვფიქრობ ერთობლივი

ვიზიტი აქამდე არ ყოფილა. ჩვენ პირველად ვიმყოფებით საქართველოში ასეთი ვიზიტით. სიამოვნებით ვსარგებლობ ამ მომენტით და მინდა დავაფიქსირო ჩვენი მხარდაჭერა საქართველოს მისამართით. მე აქ წლების წინ ვიყავი, მაშინ ძალიან რთული პერიოდი იყო, მაგრამ კარგად მახსენდება ის პერიოდი. ძალიან ბევრი რამ შეცვლილია ქვეყანაში, არა მხოლოდ ქალაქის ინტერიერის თვალსაზრისით, არამედ პოლიტიკურ ქრილში. განახლდა პოლიტიკური სპექტრი, მოხდა კორუფციის დაძლევა და ა.შ. ეს არის გზა, რომელსაც ამ ზაფხულს ოფიციალურად გავაფორმებთ ასოცირების ხელშეკრულების ხელმოწერით. არანაირი ეჭვი არ არსებობს და დარწმუნებული ვარ, ივნისში ასოცირების ხელშეკრულებას ხელი აუცილებლად მოეწერება", - თქვა შტაინმაიერმა. შტაინმაიერის თქმით, ასოცირების ხელშეკრულების ხელმოწერის შემდეგ ძალისხმევა მიმართული ხელშეკრულების იმპლემენტაციაზე უნდა იქნეს. "საქართველო და ნატო უახლოვდებიან ერთმანეთს", - განაცხადა ქართველ კოლეგასთან შეხვედრის დასრულების შემდეგ გერმანიის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ფრანკ-ვალტერ შტაინმაიერმა.

"რაც შეეხება ნატო-ს და ნატო-ს გაფართოებას, თქვენ კარგად უნდა გაიაზროთ და გაგებით უნდა მოეკიდოთ, რომ ეს კითხვები ნატო-ს გაფართოების კუთხით, ბუნებრივია ნატო-ს წევრ ქვეყნებში უნდა განიხილოთ.

საქართველო და ნატო უახლოვდებიან ერთმანეთს. ნატო აუცილებლად მოიძიებს სათანადო ინსტრუმენტს იმისთვის, რომ მკაფიოდ გამოვხატოთ ჩვენი პოზიცია", - თქვა შტაინმაიერმა. ძალზე საგულისხმო განცხადება გააკეთა გერმანიის საგარეო საქმეთა ფედერალურმა მინისტრმა ფრანკ-ვალტერ შტაინმაიერმა საქართველოს მეორე პრეზიდენტის ედუარდ შევარდნაძის გარდაცვალებასთან დაკავშირებით.

„გერმანიის გაერთიანება ედუარდ

შევარდნაძის მონაწილეობის გარეშე შეუძლებელი იქნებოდა“, - ამის შესახებ განცხადება გერმანიის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ფრანკ-ვალტერ შტაინმაიერმა გაავრცელა. როგორც შტაინმაიერმა განცხადებაში აღნიშნა, ედუარდ შევარდნაძემ საბჭოთა კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრობის პერიოდში კონტინენტის ისტორიაში საკუთარი წვლილი შეიტანა. „როგორც საბჭოთა კავშირის საგარეო საქმეთა მინისტრი და მოგვიანებით, საქართველოს პრეზიდენტი, შევარდნაძემ საკუთარი სახელი ჩვენი კონტინენტის ისტორიაში შეიტანა. გერმანიის გაერთიანება მისი მონაწილეობის გარეშე შეუძლებელი იქნებოდა. მსოფლიო შევარდნაძის სახით კარგავს ადამიანს, რომელმაც ისტორიული ცვლილებების დროს სიმამაცე და შორსმჭრეტელობა გამოიჩინა“, - აღნიშნა შტაინმაიერმა.

საქართველოში გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი

ბიოგრაფია

გერმანიის ელჩის ბიოგრაფია
გერმანიის ფედერაციული
რესპუბლიკის

საგანგებო და
სრულუფლებიანი ელჩი: მისი
აღმადგენლობა ბ-ნი ორტვინ
ჰენიგი

ორტვინ ჰენიგი (Ortwin Hen-
nig) დაიბადა 1950 წლის 23
მარტს ბილფელდში, ჰყავს
მეუღლე და 2 შვილი

1968 – დაამთავრა სკოლა
1968 – 1976 სწავლა

უნივერსიტეტში:

პოლიტოლოგია, ისტორია და
სამართალმცოდნეობა

1969 – 1971 სამხედრო

სამსახური (საკონტრაქტო)

1976 - დიპლომი

პოლიტოლოგიაში

1976 – 1978 მომზადება

საგარეო საქმეთა

სამინისტროს მაღალი რანგის

სამსახურისათვის

1978 – 1981 გერმანიის

საგარეო საქმეთა სამინისტრო

1981 – 1982 გერმანიის

საელჩო ქაბულში

1982 – 1985 გერმანიის

საელჩო მოსკოვში

1985 – 1988 გერმანიის

მუდმივი წარმომადგენლობა

ევროკავშირში, ბრიუსელი

1988 – 1989 ნატოს

თავდაცვის კოლეჯი რომში
1989 – 1991

გერმანიის საგარეო საქმეთა
სამინისტრო, დეპარტამენტის
უფროსის მოადგილე

1991 – 1992 ევროპაში

ჩვეულებრივი შეიარაღების
შესახებ მოლაპარაკებების

დელეგაციის

ხელმძღვანელის მოადგილე

ვენაში 1992 – 1997 ეუთოს

დელეგაციის ხელმძღვანელის

მოადგილე ვენაში

1997 – 2000 გერმანიის

ფედერალური პრეზიდენტის

კანცელარია, დეპარტამენტის

უფროსი 2000 – 2004

გერმანიის საელჩო მოსკოვში,

დესპანი ეკონომიკის

დარგში 2004 – 2006

გერმანიის საგარეო საქმეთა

სამინისტრო, რწმუნებული

სამოქალაქო კრიზისების

პრევენციის, კონფლიქტების

მოგვარებისა და მშვიდობის

კონსოლიდაციის

საკითხებში 2006 – 2009

აღმოსავლეთ-დასავლეთის

ინსტიტუტის ვიცე-პრეზიდენტი

და კონფლიქტების

პრევენციის პროგრამის

დირექტორი ბრიუსელში

2010 წლის 14 მაისიდან

-გერმანიის ფედერაციული

რესპუბლიკის ელჩი

საქართველოში.

საქართველოში
გერმანიის ფედერაციული
რესპუბლიკის საგანგებო
და სრულუფლებიანი
ელჩი მისი

აღმადგენლობა ორტვინ

ჰენიგის პასუხები

ჟურნალის კითხვებზე

ორმხრივი ურთიერთობები:

გერმანულ-ქართულ

ურთიერთობებს დიდი

ხნის ტრადიცია აქვთ.

კონტაქტები გერმანელებსა

და ქართველებს შორის

ჯერ კიდევ შუა საუკუნეებში

არსებობდა. ისტორიული

წყაროები ადასტურებენ,

რომ გერმანელი ერის

საღვთო რომის იმპერიის

იმპერატორ ფრიდრიხ

I ბარბაროსას კავშირი

ჰქონდა საქართველოს მეფე

გიორგი მესამესთან და

მის ქალიშვილ თამართან,

რომელიც მოგვიანებით

საქართველოს მეფე გახდა.

გერმანიასა და საქართველოს

შორის კონტაქტები

განსაკუთრებით ინტენსიური

გახდა მე-19 საუკუნეში,

როდესაც საქართველოში

გერმანელი კოლონისტები

დასახლდნენ და

მნიშვნელოვანი წვლილი

შეიტანეს საქართველოს

განვითარებაში. მათ შორის

იყო ბევრი გერმანელი

მკვლევარი, მოგზაური,

მენარმე, მხატვარი და

არქიტექტორი. ბევრ ადგილს

გერმანული გავლენა

დღესაც ეტყობა. 2017 წელს

საქართველო და გერმანია ერთობლივად აღნიშნავენ იუბილეს: საქართველოში გერმანელი კოლონისტების ჩამოსვლის 200 წლისთავს.

კულტურული ურთიერთობების გარდა ჩვენ ქვეყნებს ასევე ინტენსიური დიპლომატიური ურთიერთობები ჰქონდათ. 1992 წელს გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკა პირველი ქვეყანა იყო, რომელმაც დიპლომატიური ურთიერთობები დაამყარა საქართველოსთან. გერმანიას დღემდე დიდი წვლილი შეაქვს საქართველოში მიმდინარე იმ რეფორმებსა და ტრანსფორმაციის პროცესებში, რომლებიც ხორციელდება პოლიტიკის, ეკონომიკისა და საზოგადოებრივი განვითარების სფეროებში.

გერმანია ასევე მხარს უჭერს საქართველოს ევროპულ და ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში ინტეგრაციის კუთხითაც. მიმდინარე წლის ივნისში ასოცირების შეთანხმების ხელმოწერით საქართველო დაადგა ევროპაში დასაბრუნებელ გზას.

მიმდინარე წლის დიპლომატიური ვიზიტები

ასევე ცხადყოფენ კარგ და ნაყოფიერ ურთიერთობებს - აპრილში საქართველოს ერთობლივად ეწვივნენ გერმანიისა და საფრანგეთის საგარეო საქმეთა მინისტრები. საქართველოს მთავრობის მაღალი რანგის წარმომადგენლებიც ხშირად სტუმრობენ გერმანიას, მაგალითად ივნისში გერმანიაში პრემიერი ლარიბაშვილი იმყოფებოდა. ფედერალურმა კანცლერმა მერკელმა კი მიიღო საქართველოში მოწვევა.

უკვე წლებია გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკა აშშ-ს შემდეგ სიდიდით მეორე ბილათერალური დონორი ქვეყანა არის საქართველოსთვის. გარდა ამისა გერმანია 30%-ით მონაწილეობს ევროკავშირის მიერ დაფინანსებულ პროექტებში. ეს წარმოადგენს საქართველოსადმი ჩვენი დიდი ხნის მეგობრული დამოკიდებულების გამოხატულებას და ადასტურებს ჩვენს ინტერესს ქვეყნის პოლიტიკური სტაბილიზაციისა და ეკონომიკური განვითარებისადმი. პოტენციური გერმანელი ინვესტორებისათვის საქართველო საინტერესო ქვეყანაა, რისი დასტურიც არის გერმანული ფირმების მზარდი ინტერესი საქართველოსადმი.

შთაბეჭდილებები საქართველოზე:

მე და ჩემს მეუღლეს ძალიან მოგვწონს თბილისში ცხოვრება. თბილისი მომხიბლავი, ძალიან მწვანე ქალაქია კეთილი და სტუმართმოყვარე ადამიანებით. შთაბეჭდავია ქალაქში სხვადასხვა კულტურული გავლენის ერთობლიობა. მაგრამ საქართველო უფრო მეტია, ვიდრე მხოლოდ თბილისი.

საქართველო არის ასევე სხვადასხვა რეგიონები, განსხვავებული და მრავალფეროვანი ბუნებით, კულტურის უძველესი ძეგლებითა და ტრადიციებით, უგემრიელესი სამზარეულოთი და არაჩვეულებრივი მუსიკით, თავისი მრავალფეროვანი კულტურული, რელიგიური და შემოქმედებითი გამოხატულებებით, მაგრამ პირველ რიგში თავისი განსხვავებული ადამიანებით. საქართველოში მიზიდავს არა რომელიმე ერთი კონკრეტული ადგილი, არამედ უფრო მისი ხალხი. ყოველ დღე ვხვდები სხვადასხვა ადამიანებს, რომლებიც ისეთი სიცოცხლის სიყვარულითა და სითბოთი მეგებებიან, სხვაგან რომ არ მინახავს. ბევრი სხვადასხვა კულტურა და ქვეყანა მაქვს ნანახი, მაგრამ დარწმუნებული ვარ, რომ საქართველო ყოველთვის განსაკუთრებულ ადგილ დაიკავებს ჩემს გულში.

საქართველო - გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის დიპლომატიური ურთიერთობები

საქართველო-გერმანია

გერმანია იყო პირველი სახელმწიფო, რომელმაც 1991 წელს აღიარა საქართველოს დამოუკიდებლობა და 1992 წელს საელჩო გახსნა თბილისში. გერმანელებსა და ქართველებს შორის მჭიდრო და ნდობით გამსჭვალულ ურთიერთობებს თითქმის 200 წლიანი ტრადიცია აქვს. გერმანიაში დაუვინყარია პრეზიდენტ შევარდნაძის წვლილი თავისუფალი გერმანიის მშვიდობიან გაერთიანებაში. თავის მხრივ გერმანია საქართველოში სარგებლობს პატივისცემითა და სიმპათიით. ყურადღების ღირსია ფედერალური მთავრობის მიერ განვითარების პოლიტიკის სფეროში, განსაკუთრებით კი ენერგომომარაგების დარგში გაწეული საქმიანობა. აღიარებულია გერმანიის მონაწილეობა საერთაშორისო სამუშაოვლო საქმიანობაში, რომლის მიზანია არის აფხაზეთის რეგიონალური კონფლიქტის პოლიტიკური გზით მოგვარება.

დიპლომატიური ურთიერთობები საქართველოსა და გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკას შორის დამყარდა 1992 წლის 13 აპრილს.

თანამშრომლობის ძირითადი
სფეროები:

პირველი ქართულ-გერმანული ურთიერთობები სახელმწიფოთაშორის დონეზე ჯერ კიდევ საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის პერიოდს (1918-1921 წწ.) უკავშირდება. ხოლო მას შემდეგ, რაც საქართველომ ხელახლა მოიპოვა დამოუკიდებლობა და დიპლომატიური ურთიერთობები დაამყარა გერმანიასთან, ინტენსიურად განვითარდა თანამშრომლობა პოლიტიკურ, სავაჭრო-ეკონომიკურ, თავდაცვის, კულტურისა და განათლების სფეროებში. ორმხრივი ურთიერთობების გაღრმავებას ემსახურება უწყებათაშორისი თანამშრომლობა, რომელიც ასევე დინამიურად ვითარდება. საქართველო და გერმანია აქტიურად თანამშრომლობენ საერთაშორისო ორგანიზაციების ფარგლებშიც. საქართველოსა და გერმანიას შორის ხელმოწერილია 70-ზე მეტი შეთანხმება, რომლებიც მოიცავს თანამშრომლობას ისეთი მიმართულებებით, როგორიცაა: კაპიტალდაბანდებათა ხელშეწყობა და ურთიერთდაცვა, შემოსავლებსა და კაპიტალზე ორმაგი დაბეგვრის თავიდან აცილება, თავდაცვა, ტექნიკური თანამშრომლობა, ორგანიზებული დანაშაულისა და ტერორიზმის

წინააღმდეგ ბრძოლა და სხვა. ქვეყნებს შორის ხშირად ხორციელდება უმაღლესი და მაღალი დონის ვიზიტები საკანონმდებლო და აღმასრულებელი ხელისუფლების მხრიდან. გერმანიის ფედერალური კანცლერის მიწვევით, საქართველოს პრემიერ-მინისტრი 2014 წლის მაის-ივნისში ზედიზედ ორჯერ სტუმრობდა ბერლინს. საქართველოს პარლამენტში შექმნილია გერმანიასთან მეგობრობის საპარლამენტთაშორისო ჯგუფი, ხოლო გერმანიის ბუნდესტაგში - სამხრეთ კავკასიის ქვეყნებთან ურთიერთობების საპარლამენტთაშორისო ჯგუფი. აქტიურად ვითარდება ორმხრივი ეკონომიკური ურთიერთობები. გერმანიასა და საქართველოს შორის მრავალმხრივი და ინტენსიური ეკონომიკური ურთიერთობები არსებობს. განსაკუთრებულ ინტერესს იწვევს გერმანული ფირმების ინვესტიციები საქართველოში და ასევე ქართველი მეწარმეების საქმიანობა გერმანიაში. 2007 წლის სექტემბრიდან საქართველოში ფუნქციონირებს გერმანული ფირმების კავშირი. მასში გაერთიანებული არიან საქართველოს ბაზარზე მოღვაწე გერმანელი მეწარმეები, რომლებსაც საერთო ინტერესები აკავშირებთ. საკმაოდ დიდია დაინტერესება საქართველოს მხრიდან, რომ დამყარდეს საქმიანი კავშირები

გერმანულ ფირმებთან, რაც ადასტურებს იმ განსაკუთრებულ ნდობას, რომელიც არსებობს გერმანული პროდუქციისა და გერმანული ფირმების მიმართ და რომელიც მომავალში კიდევ უფრო უნდა განმტკიცდეს. ქართული და გერმანული მხარეების მიერ ორგანიზებული ბიზნეს-ფორუმები მიზნად ისახავს გერმანიის საქმიანი წრეების დაინტერესებას საქართველოს ეკონომიკური პოტენციალით. ამავე მიზანს ემსახურება საქართველოში მოქმედი გერმანიის ეკონომიკური გაერთიანება, რომელსაც სამხრეთ კავკასიის რეგიონში გერმანიის სავაჭრო-სამრეწველო პალატის წარმომადგენლობის სტატუსი აქვს. საქართველოში მრავალი წელია აქტიურად მოღვაწეობს გერმანიის საერთაშორისო განვითარების საზოგადოება (GIZ), რომელიც ახორციელებს პროექტებს მდგრადი განვითარების, დემოკრატიის, ადგილობრივი თვითმმართველობის განვითარების, კანონის უზენაესობის, ენერგეტიკისა და გარემოს დაცვის სფეროებში. აქტიურად მიმდინარეობს თანამშრომლობა გერმანიის წამყვან პოლიტიკურ (ფრიდრიხ ებერტის, კონრად ადენაუერის, ჰაინრიხ ბიოლის, ფრიდრიხ ნაუმანის) ფონდებთან. კონრად ადენაუერის ფონდის ორგანიზებით დაფუძნდა ქართულ-გერმანული სტრატეგიული ფორუმი, რომელშიც მონაწილეობენ საქართველოსა და

გერმანიის ხელისუფლების წარმომადგენლები, ექსპერტები და ა.შ. მრავალფეროვანია ქართულ-გერმანული თანამშრომლობა განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის სფეროებში, რასაც ემსახურება როგორც საქართველოში, ასევე გერმანიაში ორგანიზებული და სამომავლოდ დაგეგმილი ღონისძიებები, განხორციელებული და მიმდინარე პროექტები (მაგალითად, საქართველოს კულტურის დღეები ბერლინის ევროპულ კულტურათა მუზეუმში, გერმანულ-ქართული სამეცნიერო ფორუმი, მუსიკალური, კინო და სხვა ტიპის ფესტივალები, კონცერტები, გამოფენები, საქართველოში გერმანული დასახლებების დაარსების 200 წლის იუბილე 2017 წელს, საქართველოში დასული გერმანული წიგნების გადაცემა გერმანიისთვის და ა.შ.). საქართველოში ასევე წარმოდგენილია რეგიონული მნიშვნელობის გოეთეს ინსტიტუტი და გერმანიის აკადემიური გაცვლის სამსახური. გერმანული ფონდებისა და ინსტიტუტების ხელშეწყობით, ქართველ სტუდენტებსა და მეცნიერებს ეძლევათ განათლების მიღებისა და სამეცნიერო საქმიანობის შესაძლებლობა გერმანიის უნივერსიტეტებსა და სამეცნიერო დაწესებულებებში.

თბილისი-ზაარბრუკენი

შეთანხმება თანამშრომლობის შესახებ თბილისსა და საარბრუკენს შორის 1975 წელს დაიდო. ეს იყო პირველი ხელშეკრულება, რომელიც გაფორმდა დასავლეთგერმანულ და საბჭოურ ქალაქებს შორის. ჯერ კიდევ 1974 წლის 11 ივნისს საარბრუკენის საკრებულომ ერთხმად გადაწყვიტა თბილისთან დაძმობილების შესახებ ხელშეკრულების გაფორმება. 1975 წლის 22 მარტს ქალაქ საარბრუკენის მერმა ოსკარ ლაფონტენმა და მისმა თბილისელმა კოლეგამ ხელი მოაწერეს ოფიციალურ დოკუმენტს, რომელიც გერმანულ და რუსულ ენებზე იყო შედგენილი. ხელშეკრულებაში ქართული ენა არ ფიგურირებდა. მიუხედავად ამისა, მაშინდელი გერმანული პრესა ამ ფაქტის შესახებ წერდა: რკინის ფარდას ნაპრალი გაუჩნდა.

ორ ქალქს შორის ურთიერთობა ახალ ეტაპზე გადადის. 1976 წლის საარლანდის კვირეული თბილისში, მეგობრობის ზეიმად იქცა. ასეთი „კვირეულები“ უკვე სისტემატიურად იმართება. ყოველივე ამისაგან დამოუკიდებლად საარის მხარეში მიემგზავრებიან: სინფონიური და კამერული ორკესტრები, მომღერალთა სხვადასხვა გუნდები და თეატრალური დასები, მწერლები, პიანისტები, კომპოზიტორები, კინოს მოღვაწეები, ასევე პანტომიმის თეატრის მსახიობები. განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა მოსწავლე ახალგაზრდობის გაცვლით პროგრამებს. ათი წლის განმავლობაში, ყოველწლიურად საარბრუკენსა და თბილისს ერთმანეთის მონაცვლეობით 30 კაციანი ჯგუფი სტუმრობს, პროგრამის მონაწილენი რამდენიმე დღით ადგილობრივ ოჯახებში ცხოვრობენ- კომუნისტური

ეპოქისათვის თითქმის წარმოუდგენელი რამ მოხდა. 1975 წლის ნოემბერში მთავარი როლი ორ ქალაქს შორის თანამშრომლობის საქმეში მაშინდელმა საარბრუკენის მერმა ოსკარ

ლაფონტენმა იტვირთა. თავის გამოსვლებს მუდამ თან ახლავს არც თუ ისე მოკლე ქართულ ენაზე შედგენილი დამამთავრებელი სიტყვა, რასაც ქართული პუბლიკის აღფრთოვანება მოჰყვებოდა ხოლმე. მისი ინიციატივით დაძმობილებულ ქალაქებს კიდევ ერთი, საარბრუკენის პარტნიორი ფრანგული ნანტი დაემატა, რაც სამივე ქალაქში საზეიმოდ აღინიშნა. 1986 წლის 22 სექტემბერს ოსკარ ლაფონტენმა ან უკვე საარლანდის პრემიერ-მინისტრმა და საქართველოს საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკის მინისტრთა საბჭოს თავჯდომარემ ოთარ ჩერქეზიამ ხელი მოაწერეს ამჯერად ორ ქვეყანათა შორის ურთიერთთანამშრომლობის ხელშეკრულებას. ქალაქი საარბრუკენი მრავალმხრივ დახმარებას უწევს თავის პარტნიორ ქალაქს. დღესდღეობით ორ ქალაქს შორის ურთიერთობა კვლავ გრძელდება და დიდი წვლილი შეაქვთ გერმანიასა და საქართველოს ორმხრივ ურთიერთობებში.

გერმანიის რეგიონები და ქალაქები

გერმანია (გერმანიის ფედერალური რესპუბლიკა) ცენტრალური ევროპის უდიდესი ქვეყანაა. მისი მეზობელი ქვეყნებია:

ჩრდილოეთით – დანია;
აღმოსავლეთით –
პოლონეთი და ჩეხეთი;
სამხრეთით – ავსტრია
და შვეიცარია;

დასავლეთით –
ბელგია, საფრანგეთი,
ჰოლანდია და ლუქსემბურგი.
გერმანია 16 ფედერაციისგან
შედგება. თითოეულ მათგანს
საკუთარი, დანარჩენებისგან
განსხვავებული კულტურა
აქვს.

დედაქალაქი: ბერლინი
სახელმწიფო წყობა:
ფედერალური რესპუბლიკა
ვალუტა: ევრო €
ენა: გერმანული
გერმანიის ყოველი რეგიონი
განსხვავებული კლუტრის
კერაა. პირველი, რაც
ტურისტს გერმანიაზე
საუბრისას გახსენდება,
არის ლუდი, ლედერჰოესნი
(ტყავის მოკლე შარვალი),
ოქტობერფესტი და სხვა.
ყველაზე ცნობილი ლუდის
კულტურის კერა ბარვარია და
მიუნხენია.

გერმანიაში ყველაზე
პოპულარული და
ტურისტებისთვის საყვარელი
ყოველწლიური ფესტივალი
ოქტობერფესტი. სამხრეთ-
დასავლეთ რეგიონებში
ენყობა ყველაზე მასშტაბური
ლვინის ფესტივალიც,
რომელსაც ყოველწლიურად
600 000 სტუმარი ჰყავს.
როგორც წესი, გერმანელები
მეგობრულები არიან, მაგრამ

სტერეოტიპი, რომ ისინი
ცივი და უხეში ხალხია,
ხშირად მართლდება
კიდევ. უბრალოდ, იყავით
ზრდილობიანები და თქვენი
ვიზიტი გერმანიაში მშვიდად
ჩაივლის.

კლიმატი
გერმანია მოქცეულია
დასავლეთ ევროპის ოკეანურ
და აღმოსავლეთ ევროპის
კონტინენტურ კლიმატებს
შორის. გერმანიის
ჰავაზე გავლენას ახდენს
ჩდრილო- ატლანტიკური და
გოლფსტრიმის დინებები.
საშუალო წლიური ნალექი
789 მმ-ს აღწევს. ზმთარი
რბილია, ხოლო ზაფხული,
როგორც წესი, თბილი
(ტემპერატურა 30°C აღწევს).
აღმოსავლეთ გერმანიაში
მეტად კონტინენტური ჰავაა
გავრცელებული, შესაბამისად
ზამთარი შედარებით
მკაცრია, ხოლო ზფხული
კი – ცხელი. ცენტრალურ
და სამხრეთ გერმანიაში
ერთმანეთს ერწყმის
კონტინენტური და ოკეანური
ჰავა.

ალპურ რეგიონებში
გავრცელებულია მთის
ჰავა, რომელიც დაბალი
ტემპერატურითა და ნლექის
დიდი რაოდენობით
ხასიათდება.
რეგიონები

ჩრდილოეთ
გერმანია(ბრემენი, ჰამბურგი,

ქვემო საქსონია, მეკლენბურგი
– დასავლეთ პომერანია,
შლიზვიგი – ოლშტინი).
ჩრდილოეთ გერმანიაში
მოქცეულია „ქარიანი მთები“
და ჩრდილოეთ ზღვისა და
ბალტიის ზღვის ცნობილი
კურორტები.

დასავლეთ გერმანია
(ჩრდილო რაინ – ვესტფალია,
რაინლენდ – პალატინატი,
საარლენდი). დასავლეთ
გერმანია წარმოადგენს
ლვინის მხარეს. მის
ტერიტორიაზე მოქცეულია
რაინლენდისა და მოზეილს
მდელოები.

ცენტრალური გერმანია(ჰესე,
ტურიგია). ეს არის გერმანიის
მწვანე გული, რამდენიმე
მნიშვნელოვანი ისტორიული
ქალაქითა და ტურიგიანის
ტყით.

აღმოსავლეთ გერმანია
(ბერლინი, ბრანდერბურგი,
საქსონია, საქსონია –
ანჰოლტი). აღმოსავლეთ
გერმანია გამოკვეთილია,
რადგან მის ტერიტორიაზეა
გერმანიის ექსცენტრიული
და ისტორიული დედაქალაქი
ბერლინი, ასევე დრეზდენი,
იგივე „ფლორენცია
ელბაზე“ („Florenz an der
Elbe“).

სამხრეთ გერმანია(ბადენ
– ვუტემბერგი, ბავარია).
სამხრეთ გერმანიის
ტერიტორიაზეა შავი ტყე,
ფრანკონიური შვეიცარია,

ფრანკონიური ტბის უბანი, ბავარიული ტყე, ბავარიული ალპები და ტბა „კონსტანცია“. გერმანიის მნიშვნელოვანი ქალაქები
ბერლინი - ერთიანი და განახლებული გერმანიის დედაქალაქი დიდი ისტორიის მქონე ქალაქია. „ცივი ომის“ პერიოდში ეს ქალაქი ცნობილი იყო თავისი სამმართველოთი. დღეისათვის ბერლინი არის მრავალფეროვანი მეგაპოლისი თანამედროვე კლუბებით, სავაჭრო ცენტრებით, გალერეებითა და კვების ობიექტებით. ბრემენი – ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ქალაქი ჩრდილო გერმანიაში, რომელიც ჰანზის ისტორიის მნიშვნელოვან ნაწილს წარმოადგენს.
კიოლნი – ეს ქალაქი დაარსებულ იქნა რომაელების მიერ 2000 წლის წინ. აქ მდებარეობს უზარმაზარი საკათედრო ტაძარი, რომანული ეკლესიები და არქეოლოგიური სანახაობები. დრეზდენი – ახლა მას ასე უწოდებენ – „ფლორენცია ელბაზე“. იგი ცნობილია ფრაუენკირხის ისტორიული ცენტრით, ოპერის თეატრით, დრეზდენის გალერეით.

დუსელდორფი – გერმანიის მოდის დედაქალაქი. ეს ქალაქი ასევე საინტერესოა არქიტექტურისა და აქტიური ლამის ცხოვრების მხრივ. ფრანკფურტი – აქ არის ევროპის ცენტრალური ბანკი, ხოლო ქალაქის პეიზაჟი მანჰეტენს მოგაგონებთ. ჰამბურგი – გერმანიის უმდიდრესი და სიდიდით რიგით მეორე ქალაქი. იგი ცნობილია თავისი ნავსადგურით, ლიბერალური და ტოლერანტული კულტურით, ლამის კლუბებითა და კაზინოებით (რიპერბანის გაყოლებათზე). მიუნხენი – ბავარიის ულამაზესი დედაქალაქი, საკვანძო წერტილი ალპებისკენ მიმავალ გზაზე და ოქტობერფესტის მასშინძელი ქალაქი. საქსონიის ულამაზესი მხარის ერთ-ერთი გამორჩეული და ცნობილი ქალაქია ლეიფციგი. ლეიფციგი საქსონიის მიწაზე ყველაზე დიდი ქალაქია – ფართობით დაახლოებით თბილისის ზომის. მოსახლეობა შეადგენს 510000 ადამიანზე მეტს. 1165 წელს ლეიფციგს მიენიჭა ქალაქის წოდება. ლეიფციგი საკმაოდ დიდი ისტორიის მქონე ქალაქია. იქ დაიბადა უამრავი მსოფლიოში ცნობილი გერმანელი. როგორც გერმანიის თითქმის ყველა ქალაქში, ლეიფციგშიც ცენტრი საკმაოდ მცირე ზომისაა, სადაც განლაგებულია ლირსშესანიშნაობების უმეტესობა: სავაჭრო ცენტრები, სასტუმროები და სხვა. ქალაქში ძველი არქიტექტურული ძეგლები და თანამედროვე შენობები

ერთმანეთთან სასიამოვნოდ არის შეხამებული და მთლიანობაში ქალაქს თავისებურ ლამაზ ელფერს სძენს. ლეიფციგი საკმაოდ მდიდარია ლირსშესანიშნაობებით. ქალაქში არის ზოოპარკი, რომელიც სხვა ზოოპარკებისაგან თითქმის არაფრით გამოირჩევა, თუმცა ბევრისთვის უცნობი ფაქტია, რომ იგი ევროპაში ერთ-ერთი ყველაზე დიდი აკვარიუმისა და ყველაზე დიდი და მრავალფეროვანი პრიმატების კოლექციის პატრონია. ლეიფციგის უნივერსიტეტი მთელ მსოფლიოში ცნობილია და, შეიძლება ითქვას, თვითონ ქალაქის ცნობადობაც უმეტესად სწორედ უნივერსიტეტის დამსახურებაა. იგი დაარსდა 1409 წელს და დღეს 14 სხვადასხვა ფაკულტეტი გააჩნია. გერმანიაში ლეიფციგის უნივერსიტეტი სიძველით მეორე ადგილზეა ჰეიდელბერგის კარლ რუპრეხტის სახელობის უნივერსიტეტის შემდეგ. წმინდა მოციქული თომას ეკლესია, სადაც მუშაობდა იოჰან სებასტიან ბახი. სწორედ ამ ეკლესიაშია გერმანელი კომპოზიტორი დაკრძალული.

გერმანიის ადმინისტრაციული დაყოფა

გერმანია ადმინისტრაციულ-ტერიტორიულად იყოფა 16 ფედერაციულ მხარედ (Bundesland), მათ შორის 5 აღმოსავლეთ გერმანიის ტერიტორიაზე შეიქმნა, დანარჩენი — დასავლეთ გერმანიაში. მიწები იყოფა რაიონებად (გერ: Kreis) და დამოუკიდებელი ქალაქები (გერ: Kreisfreie Stadt), ჰამბურგის და ბერლინის მიწები-ოლქებად (გერ: Bezirk), რაიონები-ქალაქებად (გერ: Stadt) და თემებად (გერ: Gemeinde), დამოუკიდებელი ქალაქები-დასახლებებად (გერ: Ortschaft), ჰამბურგის და ბერლინის მიწების ოლქები-ადგილობრივ კვარტლებად (გერ: Ortsteil), ქალაქებად, თემებად, დასახლებებად (გერ: Wohngebiet). ბავარიას აქვს შუალედური რგოლი მიწებს, რაიონებს-ოლქებს შორის (გერ: Bezirk). გერმანიის მიწების საკანონმდებლო ორგანოებს წარმოადგენს ლანდტაგები (Landtag) (ჰამბურგსა და ბერლინში-ბიურგერშაფტები (bürgerschaft), ბერლინში-დეპუტატების პალატა), რომლებსაც ირჩევს მოსახლეობა, აღმასრულებელი ორგანოები-მიწების მთავრობა (Landesregierung) (ბრემენში, ჰამბურგში და ბერლინში-სენატები (senat)), თითოეული მათგანი შედგება მიწების პრემიერ-მინისტრისაგან (Landesministerpräsident) (ბერლინში-მმართველი ბურგომისტრი, ჰამბურგში-პირველი ბურგომისტრი)

და მიწების მინისტრები (Landesminister) (ბერლინში, ბრემენში და ჰამბურგში-სენატორები), რომლებიც ინიშნებიან ლანდტაგების მიერ. თითოეულ მიწას აქვს თავისი კონსტიტუცია და შეუძლიათ გარკვეულ საკითხებზე მიიღონ მიწების კანონები.

რაიონების წარმომადგენლობითი ორგანოებია კრეისტაგები (kreistag), რომლებსაც ირჩევს მოსახლეობა, აღმასრულებელი ორგანოები-რაიონის კომიტეტები (kreis-ausschuss), თითოეული მათგანი შედგება ლანდრატისგან (Landrat) და რაიონული კომიტეტის წევრებისგან. რეინლანდ-პფალცში ასევე არსებობს რაიონული გამგეობა (kreisvorstand), რომელიც შედგება ლანდრატისა და რაიონული ასისტენტებისაგან (kreisbeigeordneter). ქალაქების წარმომადგენლობითი ორგანოებია მუტადტრატები (stadtrat) (გეანდენბურგში-ლაქონარმომადგენლორბები (verordnetenversammlung), გოლშტეინში-დამეკლენბურგში-ქალაქების წარმომადგენლობა (stadvertretung), რომელსაც ირჩევს მოსახლეობა, აღმასრულებელი ორგანოები-ბურგომისტრები (გესენში-მაგისტრატები (magistrat), რომლებიც შედგება ბურგომისტრისა და მაგისტრატინეწვრებ. თემების არმომადგენლობითი ორგანოებია - გემაინდერატები (gemeinderat) (გესენში, ბრანდენბურგში, მეკლენბურგში და შლეზვიგ-გოლშტეინში-თემების წარმომადგენლები (gemeindevvertretung)), რომლებსაც ირჩევს მოსახლეობა, აღ-

მასრულებელი ორგანოები-ბურგომისტრები (გესენში თემების გამგეობები (gemeindevorstand), რომლებიც შედგება ბურგომისტრისა და თემების გამგეობების წევრებისაგან.).

ბერლინისა და ჰამბურგის მიწების ოლქების წარმომადგენლობითი ორგანოებია უფლებამოსილთა საოლქო კრებები ბერლინში (bezirksverordnetenversammlung) ან საოლქო კრებები (bezirksversammlung) ჰამბურგში, აღმასრულებელი ორგანოები-საოლქო გამგეობები (bezirksamt), რომლებიც შედგება ოლქის ბურგომისტრისაგან (bezirksbürgermeister) და ოლქის გამგეობის წევრებისაგან. დასახლებების წარმომადგენლობითი ორგანოებია საბჭოები (ortschaftsrat), რომლებსაც ირჩევს მოსახლეობა, აღმასრულებელი ორგანოები-დასახლებების ბურგომისტრები.

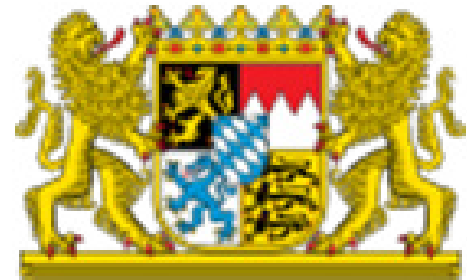
ქალაქები

გერმანიის ყველაზე დიდი ქალაქებია ბერლინი, ჰამბურგი, მიუნხენი და კიოლნი თავისი მნიშვნელობით და მოსახლეობის რაოდენობით მეხუთე მსხვილი ქალაქი და ფინანსური მეტროპოლიაა მაინის ფრანკფურტი. ფრანკფურტის აეროპორტი ყველაზე დიდია გერმანიაში და მესამეა ევროპაში. რურის ბასეინი-ყველაზე მჭიდროდ დასახლებული რეგიონია გერმანიაში.

სასამართლო

სასამართლო ხელისუფლებასთან მიმართებაში გერმანიის ტერიტორია იყოფა მიწებად და ოლქებად (თითოეულზე მიწის უმაღლესი მოსამართლე, ამასთან ერთად, საერთო, შრომითი და ფინანსური მოსამართლეები ინიშნება მიწების და ოლქების მიხედვით, ან ოლქების ჯგუფების მიხედვით. ადმინისტრაციული და სოციალური მოსამართლეები მხოლოდ მიწების მიხედვით), რეგიონები (region, თითოეულზე ერთი მიწის მოსამართლე) და უბნები (amt, თითოეულზე ერთი საუბნო მოსამართლე).

ბავარიის მხარე

ბავარია (Bayern) — მხარე გერმანიაში. მდებარეობს რაინის აუზში. 1918 წელს იგი რესპუბლიკად გამოცხადდა, როდესაც ბავარიის უკანასკნელი მეფე ლუდვიგ III გადადგა ტახტიდან .

- ფართობი - 70.549 კმტ,
- მოსახლეობა - 12 522 მლნ.
- ქალაქები (ათ.) – მიუნხენი (1.251), ნიურნბერგი (498), აუგსბურგი (264).
- ცნობილი ადამიანები – ადოლფ ჰიტლერი, რიხარდ შტრაუსი, ფრანც-იოზეფ შტრაუსი.
- თავისებურებები – ეკონომიური ცენტრია მიუნხენი, სადაც განლაგებულია ბმვ და სიმენსი. ფრანკონიის რაიონს (ცენტრი ნიურნბერგში) აქვს ფედერაციის სუბიექტად გახდომის სურვილი.

მიუნხენი (გერმ. München, ბავარ. Minga) — ბავარიის თავისუფალი მხრის დედაქალაქი. 1,35 მილიონი მაცხოვრებლით მიუნხენი ბავარიის უდიდესი და გერმანიის სიდიდით მესამე

ქალაქია ბერლინისა და ჰამბურგის შემდეგ. ითვლება ქვეყნის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს ეკონომიკურ, სატრანსპორტო და კულტურულ ცენტრად. მიუნხენს გააჩნია თვითმმართველი თავისუფალი ქალაქის სტატუსი და წარმოადგენს ზემო ბავარიის ადმინისტრაციულ ცენტრს.

ქალაქის დაყოფა

1992/96 წლებში ქალაქის ახალი დაყოფის მიხედვით ქალაქი შემდეგ 25 რაიონად იყოფა:

- ალახ-უნთერმენცინგი
- ძველი ქალაქი-ლეჰელი

- აუბინგ-ლოხჰაზენ-ლანგვიდი
- აი-ჰაიდჰაუზენი
- მთა ლაიმზე
- ბოგენჰაუზენი
- ფელდმოხინგ-ჰაზენბერგლი
- ჰადერნი
- ლაიმი
- ლუდვიგსფორშტადტ-იზარფორშტადტი
- მაქსფორშტადტი
- მილბერტჰოფენ-ამ ჰარტი
- მოოზახი
- ნოიჰაუზენ-ნიმფენბურგი
- ზემო გისინგი
- პასინგი-ობერმენცინგი
- რამერსდორფ-პერლახი
- შვაბინგ-ფრაიმაი
- შვაბინგ-ვესტი
- შვანთალერის შემალეება
- ზენდინგი
- ზენდინგ-დასავლეთ პარკი
- თალკირხენ-ობერზენდლინგ-ფორსტენრიდ-ფუერსტენრიდ-ზოლნი
- ტრუდერინგ-რიემი
- ქვემო გისინგი-ჰარლახინგი

ნიურნბერგი (გერმ. N uren-berg) — ქალაქი გერმანიაში. მდებარეობს ბავარიის ცენტრალურ ნაწილში. მდინარე პეგნიცზე. ნიურნბერგი ბავარიის მეორე ქალაქია მოსახლეობის რაოდენობის მიხედვით მიუნხენის შემდეგ და მე-14 გერმანიაში. ფრანკონიის ეკონომიური, პოლიტიკური და კულტურული ცენტრი. ფიურთთან, შვაბახთან და ერლანგენთან ერთად ქმნის ნიურნბერგის აგლომერაციას.

ბამბერგი (გერმ. Bamberg) — ქალაქი გერმანიაში, ბავარიაში. მდებარეობს ზემო ფრანკონიის მხარეში, მდინარე რეგნიცისა და მაინის შერწყმის ადგილზე. ბამბერგი ერთ-ერთია იმ რამდენიმე გერმანულ ქალაქს შორის, რომელიც მეორე მსოფლიო ომის დროს არ დანგრეულა და ხელუხლებლად შეინარჩუნა ისტორიული მემკვიდრეობა. ამის მიზეზი მის სიახლოვეს მდებარე საარტილერიო ქარხანაა, რომელიც გამანადგურებლებს ქალაქის დაბომბვის საშუალებას არ აძლევდა. მოსახლეობა 2009 წლის მონაცემებით 69 827 ადამიანს შეადგენს, საიდანაც 7 000 უცხოური წარმოშობისაა, მათ შორისაა აშშ-ის არმიის 4 100 წევრი. ბამბერგი რომის მსგავსად 7 ბორცვზე მდებარეობს, ამიტომ შუა საუკუნეებში მას „გერმანულ რომს“ ეძახდნენ. ქალაქის კათედრალში დაკრძალულია რომის პაპი კლემენტ II, ერთადერთი პაპი, რომელიც ალპების ჩრდილოეთით განისვენებს. 1647 წელს, ქალაქში დაარსდა ბამბერგის უნივერსიტეტი, რომელსაც იმ დროისათვის ბამბერგის აკადემია ეწოდებოდა.

აუგსბურგი (გერმ. Augsburg) — საუნივერსიტეტო ქალაქი გერმანიაში, ბავარიის მხარეში. შვაბიის დედაქალაქი. იგი მდებარეობს ალპების მთისწინეთში, მდინარეების ლეხისა და ვერტახის (დუნაის აუზი) შესართავთან. 2010 წლის მონაცემებით, მისი მოსახლეობა 264 708 კაცს შეადგენს. ქალაქი მოსახლეობის რაოდენობის მიხედვით მესამეა ბავარიაში მიუნხენისა და ნიურნბერგის შემდეგ.

ისტორია

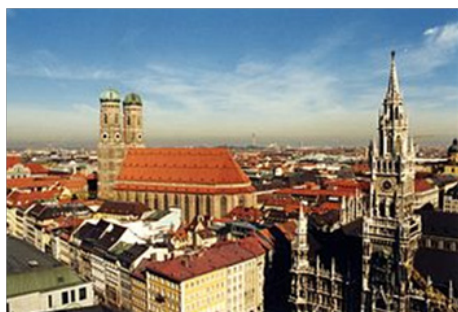
ქალაქი დაარსდა ძვ.წ. 15 წელს რომაული სამხედრო ბანაკის ადგილას. VI ს.-დან იგი იყო ეპოსკოპოსის რეზიდენცია. 1276 წ. მოიპოვა თავისუფალი საიმპერიო ქალაქის უფლებები. XV-XVI ს.ს. აუგსბურგი წარმოადგენდა გერმანიის ალორძინების კერას, მნიშვნელოვან სავაჭრო-საფინანსო ცენტრს და სხვ. 1534-1538 წ.წ. ქალაქი მოიცვა რეფორმაციამ, ხოლო 1555 წ. აქ დაიდო აუგსბურგის რელიგიური ზავი. ფაშისტური გერმანიის პერიოდში აუგსბურგი იყო მნიშვნელოვანი სამხედრო-

სამრეწველო ცენტრი. კერძოდ, აქ მდებარეობდა ცნობილი "მესერშმიტის" ქარხნები. 1945-49 წ.წ. აუგსბურგი ამერიკის საოკუპაციო ზონაში შედიოდა.

აუგსბურგი (გერმ. Augsburg) — საუნივერსიტეტო ქალაქი გერმანიაში, ბავარიის მხარეში. შვაბიის დედაქალაქი. იგი მდებარეობს ალპების მთისწინეთში, მდინარეების ლეხისა და ვერტახის (დუნაის აუზი) შესართავთან. 2010 წლის მონაცემებით, მისი მოსახლეობა 264 708 კაცს შეადგენს. ქალაქი მოსახლეობის რაოდენობის მიხედვით მესამეა ბავარიაში მიუნხენისა და ნიურნბერგის შემდეგ.

არქიტექტურა

აუგსბურგის არქიტექტურულ ძეგლთაგან აღსანიშნავია XII-ის რომანული ტაძარი, რომელიც 1326-1431 წ.წ. ნაწილობრივ გადაკეთდა გოთური სტილის ტაძრად. ქალაქში მდებარეობს ალორძინების ხანის მნიშვნელოვანი ნაგებობანი. კერძოდ, ბანკირ ფუგერების კაპელა (1509-1517 წ.წ.), ი. ფუგერის სახლი (1512-1515 წ.წ.), რატუშა (1615-1620 წ.წ.), ხელოსანთა

დასახლება "ფუგერაი" (1516-236 წ.წ.), რომელიც შედგება რეგულარული სისტემით განლაგებული 53 ტიპობრივი ორსართულიანი სახლისგან და სხვ.

ჰამბურგი (Hambourg) — ქალაქი ჩრდილოეთ გერმანიაში, ისტორიულად ჰანზის თავისუფალი ქალაქი, დაარსებულია 889 წელს. გერმანიის სიდიდით მეორე ქალაქი ჰამბურგი ფედერალური მხარეცაა და ქვეყნის ყველაზე დიდი საოკეანო პორტიც.

ენები გერმანიაში

გერმანიაში ლიტერატურულ და საქმიან ენად ითვლება გერმანული ენა, მაგრამ გერმანულ ენასთან ერთად გერმანელები საუბრობენ სხვადასხვა დიალექტზე (10 ძირითად და 50 ლოკალურ დიალექტზე, რომლებზეც ასევე მეტყველებენ მეზობელი ქვეყნების მოსახლეობა). თვითონ დიალექტები ძლიერ განსხვავდება ლიტერატურული ენისაგან. არსებობს შერეული დიალექტები. გამოკვლევებით დადგინდა რომ გერმანიაში 6 მილიონ

ადამიანზე მეტი საუბრობს რუსულ ენაზე, 2.1 მილიონი საუბრობს თურქულად, 720 000 ყოფილი იუგოსლავიის ენაზე, 612 000 კი იტალიურად.

რელიგია გერმანიაში

1919 წლიდან გერმანიაში რელიგია კონსტიტუციურად დამოუკიდებელია სახელმწიფოსაგან. გერმანიის კონსტიტუციით აღიარებულია აღმსარებლობის თავისუფლება. გერმანელების უმრავლესობა ქრისტიანია, ამათგან 32,4% კათოლიკეა, 32% ლუთერანი, 1,14% კი მართლმადიდებელია. გერმანია გაქრისტიანდა ფრანკთა მმართველობის დროს. მათ გამაქრისტიანებლად ითვლება წმიდა ბენიფაცი. იგი იყო ეპისკოპოსი, რომელმაც გააქრისტიანა გერმანელთა უმრავლესობა. წმ. ბენიფაცი მოკლეს კერპთაყვანისმცემლებმა 754 წელს. მე_16 საუკუნის დასაწყისში გერმანიაში დაიწყო ეკლესიური რეფორმები, რომელსაც საფუძვლად ედო ულირიხ ცვინგლისა და მარტინ ლუთერის სწავლებანი. რეფორმაციებმა გამოიწვიეს რელიგიური ომები, რომელთაგანაც ყველაზე მნიშვნელოვანი იყო 30 წლიანი ომი (1618_1648). გერმანია გაიყო კათოლიკურ და პროტესტანტულ რეგიონებად. იყო წესი რომ ფეოდალი თავის მიწაზე განაგებდა თუ რომელი რელიგია იქნებოდა, კათოლიკობა თუ პროტესტანტობა.

კულტურა გერმანიაში

გერმანიის კულტურა საკმაოდ მრავალფეროვანია. მისი კულტურა მოიცავს ავსტრიის კულტურას, რომელიც მისგან პოლიტიკურად დამოუკიდებელია.

გერმანიაში კულტურული ცხოვრება და ფასეულობები არ არიან თავმოყრილნი ერთ ან რამდენიმე ქალაქში, არამედ მოიცავს მთელ ქვეყანას.

გერმანიის კულტურა ჩამოყალიბდა უმთავრესად ინტელექტუალური და პოპულარული დინებებით ევროპაში. ისტორიულად, გერმანიას უწოდებდნენ პოეტებისა და მოაზროვნეების მიწას. ფედერაციული სახელმწიფო განაგებს კულტურულ ინსტიტუტებს. გერმანიაში არის 240 თეატრი, ასობით სიმფონიური ორკესტრი, ათასობით მუზეუმი და 250 000-ზე მეტი ბიბლიოთეკა. აღნიშნულ კულტურულ ობიექტებს უამრავი მნახველი ჰყავს. მაგალითად, გერმანულ მუზეუმებს ყოველწლიურად 91 მილიონი ადამიანი სტუმრობს 20 მილიონი ადამიანი დადის თეატრებსა და ოპერებში, 3,6 მილიონი უსმენს სიმფონიურ ორკესტრას. იუნესკოს მსოფლიო მემკვიდრეობის ძეგლთა სიაში შესულია გერმანიის 36 ძეგლი.

გერმანიას ბევრი საღვთო დონის გენდერული თანასწორობა, ხელს უწყობს უნაროთა უფლებებს, ლეგალურია და სოციალურად შემწყნარებელი ჰომოსექსუალების მიმართ. გეებსა და ლესბოსელებს კანონიერად შეუძლიათ შვილად აიყვანონ ბავშვები 2001 წლიდან. გერმანიამ შეცვალა დამოკიდებულება იმიგრანტების მიმართ; 1990 წლებიდან მთვრობამ და გერმანელების უმრავლესობამ გააცნობიერეს, რომ გააკონტროლონ იმიგრაცია, რომელიც დაფუძნებული იქნება კვალიფიციურ სტანდარტებზე. 2010 წელს, გერმანიამ დაიკავა მეორე ადგილი, როგორც ყველაზე ფასეულმა ერმა 50 ქვეყანას შორის.

დღესასწაულები გერმანიაში არის, როგორც სახელმწიფო, ისე საეკლესიო დღესასწაულები, ზოგიერთი მათგანი ითვლება დასვენების დღეებად მთელ ქვეყანაში, ზოგი კი მხოლოდ რამოდენიმე ქვეყნის ნაწილში ითვლება დასვენების დღედ. ზოგიერთ დღესასწაულს აქვს დიდი ისტორია დაფუძნებული ძველ წესებსა და რელიგიურ დღესასწაულებზე. ზოგიერთი მათგანი აღნიშნულია კალენდარში უქმე დღედ. დღესასწაულები, რომლებსაც მთელი გერმანია აღნიშნავს არის ახალი წელი(1 იანვარი), 3 მეფის დღე(6 იანვარი), შრომის დღე(1 მაისი), გერმანიის გაერთიანების დღე(3 ოქტომბერი), წმინდა ნიკოლოზის დღე(6 დეკემბერი) და შობა(25-26 დეკემბერი).

რატომ ვისწავლოთ გერმანული

უცხო ენის შესწავლა ყოველთვის სასარგებლოა. ენა კომუნიკაციის საშუალებაა როგორც კერძო, ასევე კულტურის, ლიტერატურისა და მეცნიერების სფეროებში. გარდა ამისა, უცხო ენის ცოდნა მნიშვნელოვანი ფაქტორია წარმატებული კარიერისათვის დღევანდელ გლობალურ მსოფლიოში.

რატომ

ვისწავლოთმაინცდამაინც გერმანული?

გერმანია, როგორც მსოფლიოში მესამე ქვეყანა ეკონომიკური განვითარების თვალსაზრისით, მიმზიდველია ინვესტორებისა და მკვლევარებისათვის და საერთაშორისო დონეზე დიდი პოპულარობით სარგებლობს. სწორედ ამიტომ საქვეყნოდ ცნობილია სასაქონლო ნიშანი „Made in Germany“. გერმანული ენის გავლენა ფართოდ სცდება გერმანიის საზღვრებს. იგი ოფიციალური ენაა ავსტრიაში და ასევე ბელგიის, იტალიის, ლიხტენშტაინის, ლუქსემბურგისა და შვეიცარიის გარკვეულ მხარეებში. ასე რომ, გერმანული ენის შესწავლის გადამწყვეტილება ევროპულ არჩევანს ნიშნავს! გერმანული მსოფლიოში

მეორე ენაა ბიზნესის სფეროში. დღესაც გერმანული ენის ცოდნა განსაკუთრებულ უნარად მიიჩნევა. ვინც გერმანული ენის შესწავლაზე აკეთებს არჩევანს, მას ეძლევა უნიკალური შესაძლებლობები, მიაღწიოს წარმატებას დღევანდელ მსოფლიოში. გერმანულენოვან ქვეყნებს უმდიდრესი ტრადიციები გააჩნიათ განთლების დარგში. ისინი მსოფლიოში განთქმულნი არიან სოციალური, ჰუმანიტარული და საბუნებისმეტყველო მეცნიერებების კუთხით. ამიტომაც მთელი მსოფლიოდან უამრავი სტუდენტი ჩადის სასწავლებლად ამ ქვეყნებში. ამჟამად გერმანიაში ყოველი მეათე სტუდენტი უცხოელია. შეისწავლეთ გერმანული ენა და შეაღეთ ამ უდიდესი კულტურის კარი, სადაც უნივერსიტეტებისა და სხვა უმაღლესი სასწავლებლების დიდი არჩევანი დაგხვდებათ. გაიცანით ამ ხალხის ხელოვნება, კულტურა, ტრადიციები, სურვილები და ოცნებები. თქვენ თავად დარწმუნდებით მეცნიერებისა და კვლევების სფეროში პროფესიული კარიერის იმ უნიკალურ პერსპექტივებში, რომელსაც გერმანული ენის ცოდნა გთავაზობთ. იმედი მაქვს, რომ ეს გვერდი დაგეხმარებათ გერმანული ენის შესწავლის

გადანყვეთილების მიღებაში. იგი ასევე გაგიადვილებთ რეალურად შეაფასოთ ის შანსები, რომელსაც გერმანული ენის შესწავლა პირადად თქვენ გთავაზობთ. გისურვებთ წარმატებებს გერმანული ენის სწავლაში! ორთვინ ჰენიგიგერმანიისდ ედერაციულირესპუბლიკის ელჩი საქართველოში

გერმანული ენა ციფრებში

გერმანული ენა იძლევა კომუნიკაციის შესაძლებლობას 125 მილიონ ადამიანთან მსოფლიოში. თითქმის 15 მილიონი ადამიანი სწავლობს ყოველწლიურად გერმანულ ენას. მხოლოდ იაპონიაში მოსწავლეთა 68% სწავლობს გერმანულს.

ინგლისური ენის შემდეგ გერმანული ყველაზე გავრცელებული ენაა ევროკავშირში. ევროკავშირის 495 მილიონი მაცხოვრებელიდან მეოთხედი გერმანულ ენაზე ლაპარაკობს.

გერმანული ევროპის შვიდ სახელმწიფოში ოფიციალური ენაა:

გერმანიაში, ავსტრიაში და ასევე ბელგიის, იტალიის, ლიხტენშტაინის, ლუქსემბურგისა და შვეიცარიის გარკვეულ მხარეებში.

თითქმის 250.000 უცხოელი სტუდენტი სწავლობს ამჟამად გერმანიის უნივერსიტეტებში, რაც გერმანიის სტუდენტთა საერთო რაოდენობის 11,5 პროცენტს შეადგენს. გერმანული - ხელოვნების, მუსიკისა და ლიტერატურის ენა

გერმანული პოეტთა და მოაზროვნეთა ენაა. გერმანული კლასიკური ლიტერატურა და პირველ რიგში ფილოსოფია მსოფლიოში უდიდესი პოპულარობით სარგებლობს. კანტის თუ ჰეგელის, გოეთესა თუ შილერის ნაწარმოებების ნაკითხვისათვის გერმანული ენა მთავარი ფაქტორია. შეიგრძენით ორიგინალის გემო.

გერმანიას აქვს კლასიკური მუსიკის მდიდარი ტრადიცია, ჰყავს ისეთი კომპოზიტორები, როგორებიც არიან ბეთჰოვენი, ბახი,

ვაგნერი. გარდა ამისა იგი მსოფლიოში წამყვანი ორკესტრების სამშობლოა. გერმანიაში მსოფლიოში ყველაზე მეტი საოპერო და დრამატული თეატრი და საკონცერტო დარბაზია.

დღესდღეობით გერმანული არის ხელოვანების, ჟურნალისტების, მოგზაურებისა და მწერლების ენა.

ნიგნების გამოცემის მხრივ გერმანია ამჟამად მსოფლიოში მესამე ადგილზეა. მსოფლიოში ყოველი მეათე ნიგნი გერმანულ ენაზე იბეჭდება. გერმანული ფირმა „ბერტელსმანი“ მსოფლიოს უდიდესი გამომცემელია, ხოლო ფრანკფურტის ნიგნების გამოფენა ყველაზე დიდია დედამიწაზე.

გერმანია ერთ-ერთი უდიდესი ბაზარია მუსიკალურ ბიზნესში, განსაკუთრებით ონლაინ გაყიდვებისა და ჰონორარების მხრივ.

გერმანია მსოფლიოში მესამე ადგილზეა კინოპროდუქციის მხრივ.

ბერლინალე ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი კინოფესტივალია მსოფლიოში.

გერმანული - მეცნიერებისა და კვლევების ენა, უმაღლესი ტექნოლოგიების ენა

გერმანიაში უმაღლესი დონის საგანმანათლებლო დაწესებულებების მჭიდრო ქსელია. აქ სულ 140 უმაღლესი სასწავლებელია, აქედან 107

უნივერსიტეტი, 6 პედაგოგიური, 16 თეოლოგიური, 51 ხელოვნების უმაღლესი სასწავლებელი. გარდა ამისა 207 პროფესიული და 29 ადმინისტრაციული უმაღლესი სასწავლებელი. ქვეყანაში სამეცნიერო საქმიანობას ძალიან დიდი ადგილი უჭირავს.

ახალი პროექტების მეშვეობით ხდება კვლევების სფეროს ძლიერი პოზიციის კიდევ უფრო გამყარება. ერთ-ერთი ასეთი პროექტია „Exzellenzinitiative“, რომელიც შიდა საუნივერსიტეტო ძლიერი კონკურენციის წყალობით ზრდის მთლიანად სამეცნიერო სფეროს ქმედითუნარიანობას. ინიციატივის ფარგლებში ხდება საუკეთესო პროექტების დაფინანსება და განვითარება.

გერმანია ერთ-ერთი წამყვანი ქვეყანაა მაღალი ტექნოლოგიების განვითარების სფეროში და მსოფლიო ბაზრის

ლიდერი ქარის, მზის და ასევე ბიოტექნოლოგიების წარმოებაში.

მხოლოდ ნობელის პრემიის 100-ზე მეტი ლაურეატი ქიმიის, მედიცინის, ფიზიკის, ლიტერატურისა და მშვიდობის დარგებში თვალსაჩინოდ წარმოაჩენს გერმანული ენისა და გერმანიის მნიშვნელოვან ადგილს მეცნიერებასა და კულტურაში. გერმანული - ეკონომიკის

ენა, წინსვლის ენა, ტოპ-მენეჯერებისა და საერთაშორისო კარიერის ენა

გერმანულ ფირმებს მსოფლიოში წამყვანი ადგილი უჭირავთ ლოგისტიკის სფეროში, ბიო და ნანოტექნოლოგიებში, ასევე სინათლის ენერგიის დარგში. მსოფლიოს ათი უდიდესი ლოგისტიკური კომპანიიდან ხუთი გერმანულია.

გერმანიის სამართლებრივი და ადმინისტრაციული სისტემები ნიმუშად გამოიყენება ბევრ განვითარებად

სახელმწიფოში
ახალი სტრუქტურების
შექმნისათვის.

გერმანიის ინოვაციური
ეკონომიკის დიდი
ნაწილი გათვლილია
ექსპორტზე და ამიტომ იგი
საზღვარგარეთ ფარდოდ
არის წარმოდგენილი.
ჩინეთის შემდეგ გერმანია
მსოფლიოს ყველაზე დიდი
ექსპორტიორია.

ეს საერთაშორისო
ორიენტაცია მოითხოვს
ეფექტურობასა და
პროფესიონალიზმს მთელს
მსოფლიოში. გერმანული
ფირმები მათ ყოველდღიურ
საქმიანობაში დიდად
არიან დამოკიდებული
კარგი განათლების
მქონე თანამშრომლებზე
პარტნიორ ქვეყნებში,
რომლებიც ინგლისურთან
ერთად გერმანულადაც
საუბრობენ.

გერმანულ-ამერიკული
სავაჭრო პალატის
კვლევის შედეგების
მიხედვით გერმანული და
ამერიკული კომპანიების 65
პროცენტი თანამშრომლის
სამსახურში აყვანისას
დიდ ყურადღებას აქცევს
გერმანული და ინგლისური
ენების ცოდნას.

გერმანული - ერთ-
ერთი პირველი უცხო ენა
საქართველოში

დღესდღეობით 120.000
ქართველი მოსწავლე
სწავლობს გერმანულს.

ეს საქართველოს
მოსწავლეთა საერთო
რაოდენობის თითქმის 20
პროცენტია.

საქართველოს
1200 სკოლაში
ისწავლება გერმანული,
როგორც უცხო ენა. 89
სკოლაში გერმანულის
გაძლიერებული
გაკვეთილები ტარდება.
11 სკოლა მიეკუთვნება
გერმანული ინიციატივის
ქსელს „სკოლები:
მომავლის პარტნიორები“.
5 სკოლა მოსწავლეებს
სთავაზობს გერმანული

ენის დიპლომს (DSD-II).

ქართულ სკოლებში
გერმანული ენის
გაკვეთილების ჩატარებაში
ქართველ მასწავლებლებს
ეხმარება საზღვარგარეთის
სკოლებში სწავლების
გერმანიის ცენტრალურ
უნყების (dhw) მიერ
წარმოგზავნილი
9 გერმანელი
მასწავლებელი. გარდა
ამისა გერმანული ენის
გაკვეთილების მაღალი
დონის შესანარჩუნებლად
გერმანული ენის ქართველი
მასწავლებლებისათვის
რეგულარულად ტარდება
კვალიფიკაციის

ასამაღლებელი კურსები.

ამჟამად გერმანიაში
დაახლოებით 2500
ქართველი სტუდენტი
სწავლობს.
ჩვენს უნივერსიტეტში 50-
მდე სტუდენტი ეუფლება
გერმანულ ენას.

გერმანული ენა

გერმანული ენა (Deutsch)
— გერმანიის, ავსტრიის
და ლიხტენშტაინის
ოფიციალური და შვეიცარიის,
ლუქსემბურგის და ბელგიის
ერთ-ერთი ოფიციალური ენა.
გერმანული ინგლისურთან,
ნიდერლანდურთან და
ფრიზიულთან ერთად
ინდოევროპული ოჯახის
დასავლეთ-გერმანული
ენების ჯგუფს მიეკუთვნება.

ისტორია

სიტყვის „Deutsch“
ეტიმოლოგია
ეტიმოლოგიურად სიტყვა
Deutsch მომდინარეობს
ძველგერმანული სიტყვისგან
„თიოდა“ (thioda, thiodisk),
რაც „ხალხის კუთვნილს“,
„ეროვნულს“, „ხალხის ენაზე
მოლაპარაკეს“ ნიშნავს. ამ

სიტყვიდან მოდის ასევე ლათინური სიტყვა „theodisce“, რომელსაც იმ ერების აღსანიშნავად იყენებდნენ, რომლებიც ლათინურად არ საუბრობდნენ, კერძოდ, ამ შემთხვევაში გერმანელებისა და ჰოლანდიელების. ჰოლანდიელები იმხანად ჯერ კიდევ არ მოიაზრებდნენ თავიანთ თავს გერმანელებისაგან გამოყოფით ცალკე.

განვითარება

გერმანული ენის ისტორია იწყება VIII—IX სს-ში ძველი ზემოგერმანული (Althochdeutsch) დიალექტების საფუძველზე. XIII—XV სს-ში განაგრძობს განვითარებას საშუალო ზემოგერმანულის (Mittelhochdeutsch) სახელწოდებით, XV ს-დან კი სრულიად ახალი სალიტერატურო გერმანული (Neuhochdeutsch) ენა იწყებს ჩამოყალიბებას. [6] უძველესი წერილობითი ძეგლებია: სანტ-გალენის ლათინურ-გერმანული გლოსარიუმი (VIII ს.), შესრულებული ალემანურ დიალექტზე, ისიდორეს ტრაქტატის თარგმანი

რაინის ფრანკულ დიალექტზე (IX ს-ის დასაწყისი). გერმანიის ტერიტორიაზე შუა საუკუნეებში მრავლად იყო პატარ-პატარა ტერიტორიული წარმონაქმნები, რამაც განაპირობა საკმაოდ განსხვავებული დიალექტების წარმოქმნა. დიალექტთა მრავალფეროვნება ხელს უშლიდა საერთო გერმანული ენისა და კულტურის განვითარებას. ამის გამო, მე-13 საუკუნის დასაწყისში, გერმანელმა პოეტებმა და მწერლებმა თავის შემოქმედებაში დიალექტური სიტყვების ხმარება აიკრძალეს. სწორედ ეს დრო ითვლება საერთო გერმანული სამწერლობო, ლიტერატურული ენის შექმნის პირველ მცდელობად. 1521 წელს მარტინ ლუთერმა თარგმნა ახალი, ხოლო 1534 წელს ძველი ალთემა, რითაც მან განვითარების სრულიად საფეხურზე აიყვანა გერმანული ენა. ევროპის სხვა ქვეყნებისაგან განსხვავებით, სადაც სალიტერატურო ენა ძირითადად დედაქალაქის დიალექტს ეფუძნება, გერმანული სამწერლობო ენა შუალედურია ჩრდილოეთისა და სამხრეთის დიალექტებს შორის და ადგილობრივად ითვლება მხოლოდ ჰანოვერში.

სალიტერატურო ენამ ქვეყნის ჩრდილოეთ ნაწილში სწრაფად ჩაანაცვლა ადგილობრივი დიალექტები, ხოლო სამხრეთ გერმანიაში ჯერ კიდევ უფრო მეტად განსხვავებულ დიალექტებზე საუბრობენ. გერმანული ენის განვითარების

პერიოდები [რედაქტირება] მთავარი სტატია :

- გერმანული ენის ისტორიის პერიოდიზაცია.
1. 750–1050: ძველი ზემოგერმანული ენა (Althochdeutsch)
 2. 1050–1350: საშუალო ზემოგერმანული ენა (Mittelhochdeutsch)
 3. 1350–1650: ადრეული ახალი ზემოგერმანული ენა (Frühneuhochdeutsch)
 4. 1650–დან: ახალი ზემოგერმანული, ანუ თანამედროვე სალიტერატურო გერმანული ენა (Neuhochdeutsch)

ანბანი

გერმანული ანბანი ჩამოყალიბდა ლათინური ანბანის საფუძველზე. ანბანში სულ 26 ასო-ნიშანია, რომელთაგან 6 ხმოვანია, 20 — თანხმოვანი.

ფონოლოგია

გერმანულ ენას მრავალი დიალექტი აქვს, თუმცა სტანდარტული გერმანულის (ზემოგერმანულის) ფონოლოგია განსხვავებულ დიალექტებზე ერთმანეთთან საკმაოდ ახლოსაა.

გოეთეს ინსტიტუტი საქართველოში

გოეთეს ინსტიტუტი გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის მთელს მსოფლიოში მოქმედი კულტურის ინსტიტუტია. იგი ხელს უწყობს უცხოეთში გერმანული ენის შესწავლას და ეწევა საერთაშორისო კულტურულ თანამშრომლობას. გოეთეს ინსტიტუტი წარმოადგენს გერმანიის სრულყოფილ სურათს ინფორმაციებით კულტურული,

საზოგადოებრივი და პოლიტიკური ცხოვრების შესახებ. გოეთეს ინსტიტუტების, გოეთეს ცენტრების, კულტურული საზოგადოებების, სამკითხველო დარბაზების, აგრეთვე, საგამოცდო და ენის შემსწავლელი ცენტრების ქსელით იგი გერმანიის საგარეო კულტურისა და საგანმანათლებლო პოლიტიკის მთავარ ამოცანებს ახორციელებს. პროგრამები კულტურის სფეროში გოეთეს ინსტიტუტი აწყობს ქართველი და გერმანელი სპეციალისტების, ხელოვანებისა და ინტელექტუალების შეხვედრებს, თანამედროვე გერმანული კულტურის პრეზენტაციებს და ხელს უწყობს კულტურის სფეროში თანამშრომლობას. განათლების სფეროში თანამშრომლობა გოეთეს ინსტიტუტი უნივერსიტეტებში, ინსტიტუტებში, სკოლებსა და სხვა ენის ცენტრებში მოღვაწე გერმანული ენის მასწავლებლებს ეხმარება გაკვეთილის მომზადებასა და ჩატარებაში. გერმანული ენის მასწავლებლებს სთავაზობს საკვალიფიკაციო კურსებს, ერთდღიან სემინარებს და რამდენიმე კვირიან კურსებს, იდეებსა და მასალებს გერმანული ენის პოპულარიზაციისათვის, სასწავლო მასალების აქტუალურ ჩამონათვალს, აგრეთვე კულტურულ პროგრამებს გერმანული ენის მასწავლებელთა და ენის შემსწავლელთათვის. ფიტ-სკოლები 2008 წლიდან გერმანიის საგარეო საქმეთა

სამინისტროს ინიციატივის ფარგლებში „სკოლები: მომავლის პარტნიორები“ (PASCH) დასავლეთ საქართველოში ორ სკოლას, სოფ. კახათის 1 საჯარო სკოლას ზუგდიდის რაიონში და ქუთაისის 12 საჯარო სკოლას, კურირებს გოეთეს ინსტიტუტის გაკვეთილის ექსპერტი. მიმდინარეობს ამ სკოლების უზრუნველყოფა სასწავლო მასალებითა და ტექნიკური აღჭურვილობით, ასევე მასწავლებლებისა და მოსწავლეების მუდმივი გადამზადება და კვალიფიკაციის ამაღლება საქართველოსა და გერმანიაში. გოეთეს ინსტიტუტი ასევე ატარებს ფიტ-ის გამოცდებს, ვორკშოპებს, პროექტებს კულტურული პროგრამების ფარგლებში და საერთაშორისო საზაფხულო ბანაკებს. ენის კურსები და გამოცდები დაეუფლეთ გერმანულ ენას სკოლისთვის, უნივერსიტეტისთვის, პროფესიისთვის ან ყოველდღიური კომუნიკაციისთვის საერთაშორისო ბაზარზე გერმანული ენის წამყვან ინსტიტუტში - გოეთეს ინსტიტუტი თქვენი კვალიფიციური პარტნიორია ყველა ასაკში. გოეთეს ინსტიტუტში ყოველწლიურად 1800 ადამიანი სწავლობს გერმანულ ენას. აქედან 1300-მდე კურსდამთავრებული აბარებს სასერტიფიკატო გამოცდებს. იგი გარანტიას იძლევა სწავლების სწრაფ შედეგებზე და სთავაზობს სწავლების თანამედროვე მეთოდებს, ინტენსიურ კონსულტაციებს, ისე როგორც საერთაშორისოდ აღიარებულ

გამოცდებს. ინფორმაცია და ბიბლიოთეკა გოეთეს ინსტიტუტის საინფორმაციო ცენტრი გასცემს ინფორმაციას გერმანიის კულტურული, საზოგადოებრივი და პოლიტიკური ცხოვრების აქტუალური ასპექტების შესახებ და ხელს უწყობს საქართველოსა და გერმანიას შორის ლიტერატურული ურთიერთობების გაღრმავებას. საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკის გერმანული სამკითხველო დარბაზი, გერმანულ-ქართული ერთობლივი პროექტი, მომხმარებელს უფასო სარგებლობით სთავაზობს მრავალფეროვან და აქტუალურ მასალებსა და მედიებს. გოეთეს ინსტიტუტის ბიბლიოთეკებში მასწავლებელთათვის ზუგდიდში, ოზურგეთში, ბათუმში, ახალციხეში,

ქუთაისში, ხაშურში, თელავში და თბილისში გერმანული ენის მასწავლებლებს ეძლევათ შესაძლებლობა უფასოდ ისარგებლონ საჭირო მასალებით და მიიღონ კონსულტაცია.

გერმანიის აკადემიური
გაცვლის სამსახური (DAAD)

გერმანიის გაცვლითი
სამსახურის (DAAD)
საინფორმაციო ცენტრი (IC)

თბილისში წარმოადგენს DAAD -ს საქართველოში. DAAD არის გერმანიის უმაღლესი სასწავლებლების ერთობლივი ორგანიზაცია, რომელიც მიზნად ისახავს, ხელი შეუწყოს უცხოეთთან აკადემიურ ურთიერთობებს, უპირატესად სტუდენტთა და მეცნიერთა გაცვლის გზით. ამ მიზნით DAAD 200-ზე მეტ ცალკეულ პროგრამას ახორციელებს. ისინი ხელმისაწვდომია ყველა დარგის როგორც უცხოელი, ასევე გერმანელი სპეციალისტისათვის. მთლიანობაში 60.000 უცხოელი თუ გერმანელი სტიპენდიანტით DAAD მსოფლიო მასშტაბით აკადემიური გაცვლის უდიდეს ორგანიზაციას წარმოადგენს. იგი ასევე არის გერმანიის საგარეო პოლიტიკის განმახორციელებელი ორგანიზაცია კულტურის, საუნივერსიტეტო და მეცნიერების, ასევე უმაღლესი განათლების განვითარების სფეროში თანამშრომლობის კუთხით. OECD-ს მიერ ჩატარებული კვლევის თანახმად გერმანია მე-4 ადგილზეა აშშ-ს, დიდი ბრიტანეთისა და ავსტრალიის შემდეგ უცხოელი სტუდენტების რიცხვით. საქართველოში DAAD-ს სამი ლექტორი მოღვაწეობს თბილისის (თსუ, ილიას ინივერსიტეტი) და ქუთაისის (აკაკი წერეთლის სახელობის) უნივერსიტეტებში. DAAD ყოველწლიურად საქართველოში დაახლოებით 100 სტიპენდიას გადასცემს DSD-ს სკოლების მოსწავლეებს, ასევე სტუდენტებს და მეცნიერებს გერმანიაში სწავლისა და კვლევებისათვის. თბილისის

საინფორმაციო ცენტრში შეიძლება ინდივიდუალური კონსულტაციის მიღება სტიპენდიის განაცხადთან დაკავშირებით. ცენტრი ასევე ეხმარება ქართულ უმაღლეს სასწავლებლებს გერმანულ პარტნიორ უნივერსიტეტებთან ურთიერთობის საკითხებში.

გერმანიის კლუბი ქართულ
უნივერსიტეტში

საქართველოს საპატრიარქოს წმიდა ანდრია პირველწოდებულის სახელობის ქართულ უნივერსიტეტში 2 წელია საერთაშორისო ურთიერთობებისა და რეგიონალური პროცესების სტუდენტები გერმანული ენის პედაგოგის ქ-ნი ფატი რამიშვილის ხელმძღვანელობით საფუძვლიანად ეუფლებიან გერმანულ ენას და წარმატებებსაც აღწევენ. გერმანული ენისა და კულტურის პოპულარიზაციის მიზნით ქართულ უნივერსიტეტში დაფუძნდა გერმანიის კლუბი, რომელსაც აქვს თავისი წესდება და ემბლემა. კლუბის მუშაობას უხელმძღვანელებს გერმანიის კლუბის პრეზიდენტი, უნივერსიტეტის გერმანული ენის პედაგოგი ფატი რამიშვილი. თანაპრეზიდენტი იქნება საერთაშორისო ურთიერთობებისა და

რეგიონალური პროცესების პროგრამის მეორე კურსის სტუდენტი თათია ხუნტუა. გერმანულ კლუბს წინ დიდი გეგმები აქვს და მრავალ საინტერესო ღონისძიებებსაც მოამზადებენ მომავალში.

გერმანიის კლუბში განვერვიანების უფლება აქვთ ქართული უნივერსიტეტის სტუდენტებს, პედაგოგებს, თანამშრომლებს, ასევე, სხვა უნივერსიტეტების სტუდენტებს, კურსდამთავრებულებს, გერმანული ენით და კულტურით დაინტერესებულ პირებს, რომლებიც აქტიურ მონაწილეობას მიიღებენ კლუბის მიერ დაგეგმილ პროექტებსა და ღონისძიებებში.

გერმანიის საგარეო საქმეთა სამინისტროს ისტორია

1870 წლიდან დღემდე

პირველად ტერმინი „Auswärtiges Amt“ გამოყენებულ იქნა 1870 წელს, როდესაც ჩრდილოეთ გერმანიის კონფედერაციამ დააარსა საგარეო საქმეთა სამინისტრო, რომელიც 1871 წელს გახდა გერმანიის იმპერიის საგარეო საქმეთა სამინისტრო. დღესაც ამ სახელით მოიხსენიებენ მას. ბისმარკის დროს ამ უწყებას ორი მიმართულება ჰქონდა: პირველი რომელიც

პოლიტიკურ საკითხებს აგვარებდა ხოლო მეორე მიმართულება პასუხისმგებელი იყო საგარეო ვაჭრობაზე. ასევე, სამართლებრივ და საკონსულო საკითხებზე. ვეიმარის რესპუბლიკის დროს მოხდა საგარეო უწყების რეორგანიზაცია, რითაც ის დაუახლოვდა იმ დროინდელ საერთაშორისო სტანდარტებს. მესამე რეიხის დროს ეს უწყება დიქტატორული მმართველობის აპარატის ნაწილი იყო. მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ საგარეო უწყება ხელახლა დააარსდა 1951 წლის 15 მარტს და ბინა დაიდო ქ. ბონში. თუ დავაკვირდებით გერმანიის საგარეო უწყებას, ვნახავთ რომ იგი დროთა განმავლობაში სისტემატურად და წარმატებით ახდენდა ინტეგრაციას დასავლეთის დემოკრატიულ სამყაროსთან და შესაბამის საერთაშორისო ორგანიზაციებთან. მას შემდეგ რაც ფედერალური მთავრობა გადავიდა ბერლინში 1999 წელს, საგარეო უწყება კიდევ ერთხელ ხელახლა დაფუძნდა და დამკვიდრდა გერმანიის დედაქალაქის გულში.

თანამედროვე გერმანიის საგარეო საქმეთა სამინისტრო

საგარეო საქმეთა სამინისტრო წარმართავს გერმანიის ურთიერთობებს საზღვარგარეთის ქვეყნებთან და საერთაშორისო ორგანიზაციებთან გერმანიის საელჩოების, საკონსულოების და მუდმივი დიპლომატიური წარმომადგენლობების მეშვეობით. ის წარმოადგენს გერმანიის ინტერესებს მსოფლიოში, ხელს უწყობს საერთაშორისო ვაჭრობას და იცავს გერმანელთა უფლებებს და ინტერესებს საზღვარგარეთ. მისი შტაბ-ბინა მდებარეობს ბერლინში და აქვს 229 მისია საზღვარგარეთ. სამინისტრო უფრო ბევრს აკეთებს ვიდრე საპარლამენტო და სამთავრობო კონტაქტებია ქვეყნებს შორის. იმიტომ, რომ გერმანია და გერმანელი ხალხი ჩართულები არიან მუდმივად მზარდ საერთაშორისო ურთიერთობათა სისტემაში. სამინისტრო ხელს უწყობს ხალხთა შორის ურთიერთობებს ბიზნესის, კულტურის, მეცნიერების, ტექნოლოგიის, გა-რემოს დაცვისა და მრავალ სხვა სფეროში.

როგორ ვმუშაობთ

გლობალიზაციის ფორმირებაში ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი ამოცანა დიპლომატიას აკისრია. ამიტომაც საგარეო საქმეთა სამინისტრო მჭიდროდ თანამშრომლობს სამოქალაქო საზოგადოებასთან, საერთაშორისო ორგანიზაციებთან, ბიზნეს

ასოციაციებთან, ჰუმანიტარულ და ადამიანის უფლებათა დამცველ ორგანიზაციებთან. საელჩოების და გენერალური საკონსულოების მეშვეობით საგარეო საქმეთა სამინისტრო ცდილობს, რომ გერმანიას საზღვარგარეთ ქონდეს მუდმივად მზარდი და დადებითი იმიჯი. ჩვენ ამ საქმეში კარიერულ დიპლომატებთან დიდ დახმარებას გვინვევენ საპატიო კონსულები და ის მოხალისეები რომლებიც მუშაობენ ადგილსამყოფელ ქვეყნებში. დღეს მსოფლიოში არის ისეთი გამოწვევები, გლობალური

პრობლემები, რომლებსაც წინ ვერ აღუდგება ვერცერთი ცალკეული ქვეყანა, მაგრამ ყველა ეს საკითხი შეიძლება გადაიჭრას ერთობლივი ძალისხმევით, საერთაშორისო პარტნიორების დახმარებით. გამოწვევებში შეიძლება იგულისხმებოდეს რეგიონალური კონფლიქტები, ტერორისტული საფრთხეები, მასობრივი განადგურების იარაღის გავრცელება, ადამიანის უფლებათა დარღვევა და სხვა. სწორედ ამიტომ, გერმანიის ჩართულობა

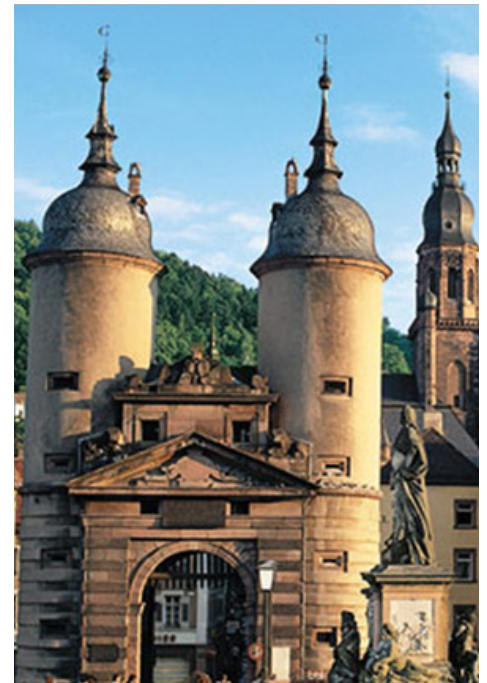
საერთაშორისო ორგანიზაციებში სულ უფრო და უფრო მნიშვნელოვანია. გერმანიამ იტვირთა თავისი წილი პასუხისმგებლობა გაეროს უშიშროების საბჭოში 2011, 2012 წლებში, რომელიც მეტად მნიშვნელოვანია მსოფლიოში მშვიდობისა და უსაფრთხოების დასამყარებლად. ამავე დროს გერმანია ემხრობა ევროკავშირის გაძლიერებას. საგარეო საქმეთა სამინისტროს პრეროგატივაა გერმანიის ინტერესების განსაზღვრა და უსაფრთხოების პოლიტიკის გატარება საერთაშორისო არპარეზზე.

ვის შეგიძლიათ მიმართოთ

ბევრ სხვა ფუნქციასთან ერთად საგარეო საქმეთა სამინისტროს ევალება ფორმირება გაუწიოს ქვეყნის საგარეო პოლიტიკას, იგი არის გარკვეული მომსახურების მიმწოდებელი მოსახლეობისთვის, ბიზნესისა და კულტურის წარმომადგენლებისთვის, დეპუტატებისთვის, მთავრობის წარმომადგენლებისთვის და სხვა იურიდიული თუ ფიზიკურ პირებისათვის ადგილობრივ დონეზე. საკონსულო დაწესებულებები დახმარებას უწევენ ს გერმანიის მისიებს

საზღვარგარეთ, რომლებიც განსაკუთრებულად მნიშვნელოვანია საზღვრებს გარეთ მყოფი გერმანელებისათვის. 40 მილიონი გერმანელი ტურისტი და 4 მილიონი ემიგრანტი ყოველ წლიურად მიმართავს ჩვენს საელჩოებსა და საკონსულოებს, რომლებიც ყოველ დღიურად დგანან გამოწვევების წინაშე: დაეხმარონ გერმანელებს საგანგებო მდგომარეობაში, მიაწოდონ ზუსტი ინფორმაცია, გაუწიონ ყველა სახის ადმინისტრაციული დახმარება და სხვა. ყველაფერ ამას, სამართლებრივი საფუძველი გააძლია 1990 წლის 30 აგვისტოს მიღებული ფედერალური კანონით.

გერმანიის დიპლომატიური მისიები საზღვარგარეთ

ამ მისიებს შეიძლება ვუწოდოთ გერმანიის თვალეზი, ყურეზი და ხმა საზღვარგარეთ. გერმანიის საგარეო საქმეთა ფედერალური სამინისტროს დავალებით ისინი წარმოადგენენ გერმანიას საზღვარგარეთის ქვეყნებსა და საერთაშორისო ორგანიზაციებში, იცავენ ქვეყნისა და გერმანელი მოქალაქეების ინტერესებს ადგილსამყოფელ ქვეყნებში. ისინი აწარმოებენ მოლაპარაკებებს მიმღები ქვეყნების მთავრობებთან, ხელს უწყობენ ორმხრივი პოლიტიკური ურთიერთობების განმტკიცებას, ასევე, ეკონომიკურ, კულტურულ და სამეცნიერო თანამშრომლობას.

მისიების მთავარ ამოცანებს წარმოადგენს:

- ინფორმაციების შეგროვება,
- ინფორმაციების მიწოდება იმ საკითხებზე, რომლებსაც პირდაპირი დამოკიდებულება აქვს ფედერაციისა და მიწების სხვადასხვა ორგანოებთან.
- გერმანელი მოქალაქეების დახმარება საგანგებო და კრიტიკულ

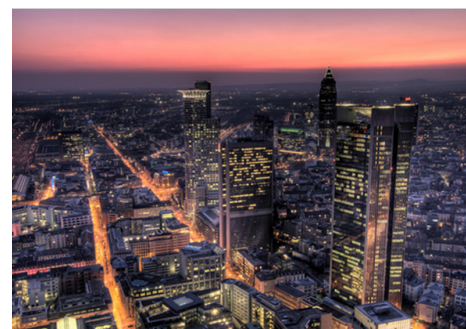
227 გერმანიის მისიები საზღვარგარეთ იყოფა შემდეგნაირად:

- 153 დიპლომატიური წარმომადგენლობა (საელჩო) საზღვარგარეთის ქვეყნებში
 - 61 გენერალური საკონსულო და საკონსულო საზღვარგარეთ
 - 12 მუდმივი დიპლომატიური წარმომადგენლობა საერთაშორისო ორგანიზაციებში
 - 1 სხვა მისია.
- ამათ გარდა კიდევ არის:
- 345 საპატიო კონსული.

მუდმივი დიპლომატიურ მისიები

უკანასკნელი ათწლეულების განმავლობაში, სულ უფრო მეტად იზრდება მრავალმხრივი დიპლომატიური ურთიერთობების მნიშვნელობა, რომელმაც წარმოშვა ახალი ტიპის მუდმივი დიპლომატიური მისიების, ე.წ. საერთაშორისო ორგანიზაციებში მუდმივი დიპლომატიური წარმომადგენლობების შექმნის აუცილებლობა. გერმანიის ფედერაციულ რესპუბლიკას დღეისათვის მუდმივი დიპლომატიური წარმომადგენლობები აქვს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში - ნიუ იორკში და მის ევროპულ ოფისებსა და სპეციალიზებულ სააგენტოებში ჟენევაში და ვენაში, ევროკავშირისა და ნატოში-ბრიუსელში, იუნესკოში- პარიზში, ევროპის საბჭოში- სტრასბურგში, საერთაშორისო ორგანიზაციებში- რომში. ეუთოში-ვენაში აღსანიშნავია, რომ

მუდმივი დიპლომატიური წარმომადგენლობები არ ეწევიან საკონსულო მომსახურებას. გერმანიის მუდმივი დიპლომატიურ მისიებს საერთაშორისო ორგანიზაციებში ხელმძღვანელობენ საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩები.

დიპლომატიური სამსახურის პერსონალი

დღეისათვის გერმანიის დიპლომატიურ სამსახურში მუშაობს 6750 შტატიანი თანამშრომელი.

მათ შორის:

- 2100 თანამშრომელი მუშაობს საგარეო საქმეთა სამინისტროს ცენტრალურ აპარატში
- 4650 საზღვარგარეთის დიპლომატიურ წარმომადგენლობებსა და მისიებში.

ამასთან ერთად, მისიები საზღვარგარეთ იყენებენ 5500 გერმანელ და უცხოელ მოქალაქეებს, რომლებსაც ადგილსამყოფელ ქვეყანაში არჩევენ კონკურსის საფუძველზე. 1200 თანამშრომელი დროებით მივლინებულია საგარეო საქმეთა

სამინისტროში სხვადასხვა ფედერალური სამინისტროებიდან, მიწებიდან, ბიზნეს-ორგანიზაციებიდან და სხვა დაწესებულებებიდან. პროფესიონალი თანამშრომლები არიან ყველაზე მნიშვნელოვანი აქტივი გერმანიის დიპლომატიურ სამსახურში. მოთხოვნები, რომლებსაც უყენებენ თანამშრომლებს დიპლომატიურ სამსახურში ძალზედ მაღალია. მათი ამოცანები მოიცავს პრობლემების ყველაზე ფართო წრეს.

გერმანიის დიპლომატიური სამსახური დისლოცირებულია მთელ მსოფლიოში. დიპლომატიური კადრები ექვემდებარება ე.წ. როტაციას. ეს პერსონალისაგან მოითხოვს სამუშაო ადგილის შეცვლას ყოველ 3-5 წელიწადში. ისინი ცენტრალური აპარატიდან სამუშაოდ გადაჰყავთ საზღვარგარეთის ქვეყნიდან ქვეყანაში, და შემდეგ ბრუნდებიან საგარეო საქმეთა სამინისტროს ცენტრალურ აპარატში. აქედან გამომდინარე, დიპლომატებისათვის იშვიათი არ არის თავისი პროფესიული კარიერის მანძილზე მრავალჯერ შეიცვალონ სამუშაო ადგილი და ქვეყანა და უფრო მეტი დრო დაჰყონ საზღვარგარეთის ქვეყნებში. საგარეო პოლოტიკა არ მოიცავს მთავრობის საქმიანობის მთელ სპექტრს. მაშინ როდესაც მთავრობა ვალდებულია ქვეყნის შიგნით სხვადასხვა დონეებზე (ფედერაცია, მიწები და მუნიციპალიტეტები)

მოაგვაროს არსებული პრობლემები, საზღვარგარეთის ქვეყნებთან და საერთაშორისო ორგანიზაციებთან კავშირების განვითარებისათვის მთელი პასუხისმგებლობა ეკისრება დიპლომატიურ სამსახურს, რომელიც წარმატებით მაღალ პროფესიულ დონეზე ანხორციელებს თანამედროვე გერმანიის დიპლომატია უკანასკნელი 144 წლის მანძილზე.

„მიისაკუთრე, რაც წინაპართ უანდერძია“
იოჰან ვოლფგანგ გოეთე
გერმანელი მწერალი და
მოაზროვნე

მოლაპარაკების
წარმართვის გერმანული
სტილი

გერმანელები ორიენტირებულები არიან ფაქტებზე. ამიტომ უყვართ დეტალური ინფორმაციისა და ინსტრუქციების მიღება. საქმიან ურთიერთობაში გერმანული ენა იუმორს გამორიცხავს. მათი სიტყვების წყობა და ერთმნიშვნელობა (ომონიმების ანუ მრავალმნიშვნელობის სიმცირე) ბრძანების მკაფიო და ნათლად გადმოსაცემად უფროა აგებული. ამასთან, გერმანულ

ენაში ზმნა უფრო მეტად წინადადების ბოლოსაა და საუბრის აზრი მსმენელმა, რომ ნათლად გაიგოს, იგი ყურადღებით სრულიად უნდა მოისმინოს. გერმანელები მარტივ გამონათქვამებს არ ენდობიან, გრძელ, რთულ წინადადებებს წარმოთქვამენ და მსოფლიოში ერთ-ერთ საუკეთესო მსმენელებლად ითვლებიან, რასაც მათი ენის თავისებურებაც უწყობს ხელს.

გერმანელი მენეჯერები ხელქვეითებს მკაფიოდ განსაზღვრულ, კონკრეტულ დავალებას ძირითადად, წერილობით აძლევენ და შესრულების მიმდინარეობას უშუალოდ ხელმძღვანელობენ. წარუმატებლობის შემთხვევაში პირდაპირ, ზოგჯერ უხეშადაც კი აკრიტიკებენ.

გერმანელები ძლიერ და გაბედულ ლიდერებს აღიარებენ. ხელისუფლების წარმომადგენლები საყოველთაო პატივისცემით

სარგებლობენ. იშვითია შემთხვევა ხელქვეითი უფროსს რომ შეეწინააღმდეგოს. ზემდგომი უსიტყვო შესრულებას მოითხოვენ და, ამის საპასუხოდ, მათგანაც ღირსეულ განკარგულებებს ელიან.

ხელმძღვანელობის გერმანული სტილი

გერმანული საქმიანი კულტურისათვის დამახასიათებელია დროსთან მონოქრონული დამოკიდებულება ანუ მისწრაფება, ჯერ დაამთავროს ერთი საქმე, შემდეგ გადავიდეს მეორეზე; მათ სჯერათ, რომ მოლაპარაკებას წარმართავენ უშუალოდ და პატიოსნად; უთანხმოებას ღიად და მკვეთრად გამოხატავენ და არა დიპლომატიითა და თავაზიანობით.

გერმანელი ბოსი განსაკუთრებულად განცალკევებული პიროვნებაა, რომელიც რვეულებრივ, იზოლირებულად, ცალკე კაბინეტში ზის. ამერიკელი და სკანდინავიელი ხელმძღვანელებისაგან განსხვავებით, რომლებიც უპირატესობას ღია კარის პოლიტიკას აძლევენ და კოლეგებთან უშუალო ურთიერთობა უყვართ (ჰორიზონტალური კომუნიკაცია), გერმანელები ვერტიკალური კომუნიკაციის

მომხრეები არიან, სადაც მკაცრი ინსტრუქციები მხოლოდ უშუალოდ დაქვემდებარებულთათვის დაიშვება.

გერმანელები შეხვედრათა და მოლაპარაკებათა წარმართვის საკუთარ სტილს ფლობენ. ამ პროცესში ისინი დიდ მნიშვნელობას ფორმალურ ასპექტებს აქცევენ და შემდეგ თვისებებს ამჟღავნებენ: • შეხვედრებზე კარგად ჩაცმულები მიდიან და

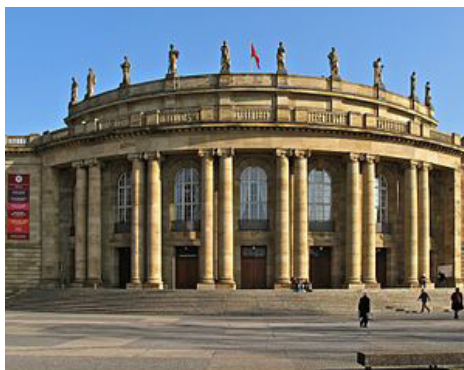
სხვებისგანაც იგივეს მოითხოვენ; • მოლაპარაკების მაგიდასთან იერარქს მიხედვით სხდებიან და საკუთარ აზრსაც ამის შესაბამისად გამოთქვან; • მოლაპარაკების საკითხზე კარგად ინფორმირებულები არიან; • თავიანთი აზრის გადმოსაცემად ლოგიკურ და დამარწმუნებელ არგუმენტებს ფლობენ. ხშირად პარტნიორის კონტრარგუმენტებსაც წინასწარ გრძნობენ და

შეტევის სათანადო ვარიანტებიც მზად აქვთ; • თავიანთი არგუმენტებზე უარს იშვითად ამბობენ, თუმცა, საერთო პლატფორმის ძიებას ცდილობენ; • საკუთარი მოქმედების სფუძვლიანობაში დარწმუნებულები არიან; • მოლაპარაკების პროცესში თავიანთი კოლეგების მოსაზრებათა გამოთქმას ხელს არ უშლიან და მთლიანობაში კარგი, ორგანიზებული გუნდის შთაბეჭდილებას ტოვებენ; • შემდგომი გაუგებრობის თავიდან ასაცილებლად, დაზუსტების მიზნით, ადრე განხილულ დეტალებს განმეორებით არჩევენ;

• როგორც ნესი, სიტყვიერ შეთანხმებას ასრულებენ; • პროდუქციის შესყიდვის დროს ყურადღებას მიესმის ძლიერმა არეზე (ხარისხი, უნიკალურობა და სხვ.) ამახვილებენ; •

მოლაპარაკებაზე პროდუქციის ფასის დაკლებას მუდამ ცდილობენ. ამისათვის შესაძენ საქონელს შეგნებულად აკრიტიკებენ; •

ურთიერთმიმართვაში ფორმალობას მკაცრად იცავენ: • პარტნიორის ყოველ შენიშვნას დაწვრილებით იწერენ და მომდევნო შეხვედრაზე კარგად მომზადებულები მიდიან;

- მიაჩნიათ, რომ ისინი ყველაზე წესიერები და გულწრფელები არიან;
- საქმიან შეხვედრებზე შედარებით ხმადაბლა საუბრობენ;
- ქეშმარიტებას ყოველთვის ქეშმარიტებად თვლიან ,დიპლომატიასდიდ ყურადღებასარაქცევენ; •თავიანთიინტელექტუალური ძლიერებით ამაყოფენ;
- მმართველობით გადანყვეტილებებს კონსენსუსის წესით იღებენ;
- მომავალს კი გეგმავენ მაგრამ პროდუქციის მიწოდების ვადებს ძნელად იცავენ
- ღიმილს გულწრფელობის ნიშნად არ მიიჩნევენ;
- კომფორტის საშუალო დისტანციას(1,2 მიცავენ;
- ყველგან და ყველაფერში კანონიერება ,დისციპლინა და სამართლიანობა უყვართ და სხვ.

თუ გერმანელმა პარტნიორმა რესტორანში მიგვიწვია, უნდა გვახსოვდეს: პირველი-ხარჯს იხდის თითოეული მონაწილე; მეორე-რეკომენდებული არ არის პოლიტიკაზე საუბარი.

გერმანიაში საქმიან პარტნიორს ოჯახში იშვიათად პატიუებენ და ,თუ მაინც მიგვიწვიეს ,ეს დიდ პატივად უნდა მივიღოთ და დიასახლისს ყვავილები აუცილებლად უნდა მივართვათ;

უცნობ გერმანულ ფირმებთან საქმიანი კავშირები თანამშრომლობის შესახებ შეიძლება წერილობითი

გაცვლით დამყარდეს; გერმანელებს შეუძლიათ საქმიანი სატელეფონო საუბარი. ისინი ზედმეტად დროს არ ფლანგავენ და უშუალოდ საქმეზე საუბრობენ.მათი სატელეფონო საუბარი ძალიან კონკრეტულია.

გერმანული კომპანიების მუშაკთა ხელფასი საიდუმლოა. ყოველი თანამშრომელი შინ ფოსტით იღებს დალუქულ კონვერტს,რომელსაც აწერია: „პირადი სარგებლობისათვის

(სხვას ნუ გაანდობთ)“. ამ გზით კომპანიის რეალური შემოსავლები კონკურენტებისთვის უცნობია .

გერმანელები ინარჩუნებენ თავიანთი საღამოებისა და უიკენდების ხელუხლებლობას. ისინი, როგორც წესი, 6 კვირიან ყოველწლიურ შვებულებას (დამატებულია მრავალი სახელმწიფო დღესასწაულისა და საშობაო დასვენების დღეები)იყენებენ. ამასთან,წელიწადში 4_5 ჯერ თითო კვირით დასასვენებლად მიემგზავრებიან.

Beziehungen zwischen den USA und Deutschland

Politische Beziehungen Deutschland und die Vereinigten Staaten von Amerika verbindet eine lange, gewachsene Freundschaft. Sie teilen gemeinsame Erfahrungen, Werte und Interessen, auch wenn es immer wieder Kontroversen gibt. Im jüngsten US-Zensus 2010 gaben 15,2 Prozent der Befragten an, deutsche Wurzeln zu haben. Deutschland verdankt den USA viel: Die USA haben nach dem Zweiten Weltkrieg mit dem Marshall Plan wirtschaftliche Hilfe geleistet und politische Hilfestellung gegeben. Ohne die Vereinigten Staaten als Garant der Freiheit in den Jahrzehnten des Kalten Krieges und ohne die amerikanische Unterstützung bei der deutschen Wiedervereinigung wäre diese Wiedervereinigung in Freiheit nicht zu erreichen gewesen.

Die transatlantische Partnerschaft wird auch in Zukunft für unsere Freiheit und auch für unseren wirtschaftlichen Erfolg von überragender Bedeutung bleiben.

Ein elementarer Pfeiler des bilateralen Verhältnisses ist die transatlantische Sicherheitsgemeinschaft (NATO), die für uns Deutsche von herausragender Bedeutung bleibt. Die umfassende sicherheitspolitische Zusammenarbeit Deutschlands und der USA hat sich in ihren Schwerpunkten immer wieder weiterentwickelt, einer liegt auf der Bekämpfung des internationalen Terrorismus.

Gemeinsam mit den Verbündeten und Partnern in EU und NATO hilft Deutschland bei Krisen- und Konfliktbewältigung weltweit, etwa in der Ukraine, in Afghanistan und im Nahen und Mittleren Osten, durch diplomatisches und z.T. auch militärisches Engagement sowie durch Aufbauhilfe für Polizeikräfte und Entwicklungshilfe.

Aktuell prägende Themen des bilateralen Verhältnisses sind darüber hinaus eine noch engere wirtschaftliche Zusammenarbeit und die aktuelle Diskussion um Datenschutz und den Schutz der Privatsphäre. Ein strategisch angelegter, transatlantischer Dialog über das Verhältnis von Sicherheit und Frieden im digitalen Zeitalter, an dem sich neben Regierungsvertretern auch Parlamentarier, Wirtschaft, Wissenschaft und die Zivilgesellschaft beteiligen sollen, ist begonnen.

Im wirtschaftlichen Bereich eröffnet die zurzeit zwischen der EU und den USA verhandelte Transatlantische Handels- und Investi-

tionspartnerschaft (TTIP) großes wirtschaftliches Potential. Hieraus können allein in Deutschland mehrere Hunderttausend zusätzliche Arbeitsplätze entstehen.

Die engen Kontakte der Regierungsstellen beider Länder unterstreichen auch die regelmäßigen Besuche von Bundeskanzlerin Merkel und ihrer Kabinettsmitglieder in den USA wie die Gegenbesuche von amerikanischer Seite. Präsident Obama besuchte Deutschland zuletzt am 19.06.2013. Am Brandenburger Tor hielt er eine Rede und schlug eine Abrüstungsinitiative vor. Nach Beginn der zweiten Amtszeit Obamas war Deutschland das erste Land, das (am 1. Februar 2013) von US-Vizepräsident Biden besucht wurde. Auch Außenminister Kerry reiste gleich zu Beginn seiner Amtszeit am 26. Februar 2013 nach Berlin und bezeichnete Deutschland als "zweifelloso einen der stärksten und wirksamsten Verbündeten auf der Welt". Ein wichtiges Element in den bilateralen Beziehungen ist außerdem der intensive Meinungsaustausch zwischen deutschen und amerikanischen Parlamentariern, der auch zwischen den parlamentarischen Kontrollgremien für die Nachrichtendienste intensiviert

werden soll.

Vor dem Hintergrund der deutschen Geschichte ist das Verhältnis zu den ca. sechs Millionen jüdischen Amerikanern, die zu einem erheblichen Teil deutscher Herkunft sind, von besonderer Bedeutung. Bundesregierung und Bundestag pflegen intensive Kontakte mit den amerikanisch-jüdischen Organisationen und legen großen Wert auf den Dialog mit ihnen, um mit den Verbrechen der NS-Herrschaft aktiv umzugehen, soweit als möglich Wiedergutmachung zu leisten und das gegenseitige Verständnis zu fördern.

Wirtschaftliche Beziehungen
Die deutsch-amerikanischen Wirtschaftsbeziehungen sind weitgehend problemfrei. Im Rahmen der Transatlantischen Handels- und Investitionspartnerschaft, über die seit 2013 zwischen der EU und den USA verhandelt wird, können sich zusätzliche Chancen eröffnen. Die USA sind wichtigster Handelspartner Deutschlands außerhalb der EU, Deutschland ist der wichtigste Handelspartner der USA in Europa. Gemessen am Gesamtvolumen (Importe + Exporte) des bilateralen Warenverkehrs der USA

liegt Deutschland weiterhin auf dem fünften Platz nach Kanada, China, Mexiko und Japan. In Deutschland liegt der bilaterale Warenverkehr mit den USA an vierter Stelle nach den Niederlanden, China und Frankreich. Der bilaterale Warenhandel belief sich Ende 2013 auf ca. US\$ 162 Mrd.

	2010	2011	2012	2013
US-Exporte nach Deutschland (in Mrd. US\$)	48,2	49,1	48,7	47,4
US-Importe aus Deutschland (in Mrd. US\$)	82,7	98,4	108,5	114,6

(Quelle: Department of Commerce, Bureau of Economic Analysis)

Deutschland und die USA sind für einander wichtige Investitionsstandorte: Das bilaterale Investitionsvolumen belief sich Ende 2013 auf US\$ 326 Mrd. (Bestand deutscher Direktinvestitionen in den US\$ 208 Mrd.; Bestand US-Investitionen in Deutschland: US\$ 118 Mrd.).

Die amerikanischen Direktinvestitionen in Deutschland blieben Ende 2013 mit rund US\$ 118,3 Mrd. gegenüber dem Vorjahr (circa US\$ 118,1 Mrd.) unverändert. Der Bestand der unmittelbaren deutschen Direktinvestitionen in den USA lag Ende 2013 mit rund US\$ 208 Mrd. über dem Wert des Vorjahres (etwa US\$ 201 Mrd.). Deutschland ist siebtgrößter ausländischer Investor in den USA, nach Großbritannien, Japan, den Niederlanden, Kanada, Frankreich und der Schweiz. Deutschland steht bei den ausländischen Direktinvestitionen der USA an

elfter Stelle.

	2010	2011	2012	2013
Dt. Direktinvestitionen in den USA (in Mrd. US-\$)	203,0	213,6	201,1	208,8
US-Direktinvestitionen in Deutschland (in Mrd. US-\$)	103,3	119,6	118,1	118,3

(Quelle: Department of Commerce, Bureau of Economic Analysis)

Kulturelle Beziehungen
Die kulturellen Beziehungen sind vielfältig. Jährlich reisen Hunderttausende von Menschen über den Atlantik - als Touristen, Teilnehmer der zahlreichen Austauschprogramme oder als Künstler, Wissenschaftler, Schüler und Studenten.

Rund 17 Millionen amerikanische Soldaten haben seit dem Zweiten Weltkrieg mit ihren Familien in Deutschland gelebt, Deutschland schätzen gelernt und den "American way of life" nach Deutschland gebracht. Deutsch ist nach Spanisch und Französisch die am dritthäufigsten gelernte Fremdsprache an privaten Sekundar-

schulen und an Colleges und Universitäten.

Über 50 Millionen und damit rund 15 Prozent der Amerikaner sind deutscher Abstammung. Deutsch-Amerikaner stellen jedoch keine geschlossene Interessengruppe dar. Zahlreiche deutsch-amerikanische Vereine widmen sich der Brauchtumspflege.

Militärische Beziehungen Die militärischen Beziehungen

zwischen Deutschland und den USA, gewachsen im Kalten Krieg und weiterentwickelt nach dem Fall der Mauer, sind geprägt von gemeinsamen Werten, beidseitigen Stationierungen und vor allem jedoch von gemeinsamen Einsätzen. Deutsche militärische Beiträge im Rahmen der Krisen- und Konfliktbewältigung sind dabei für die Vereinigten Staaten militärisch nicht nur relevant, sondern militärpolitisch von hoher Bedeutung. So ist Deutschland, neben Großbritannien, für die USA in Afghanistan der wesentliche Partner zur Ausplanung und Umsetzung der ISAF Folgemission „Resolute Support“ (RSM). Gemeinsam unterstützen sie die afghanische Regierung

beim Aufbau von Stabilität und Wahrung der inneren Sicherheit.

Deutschland ist und bleibt für die amerikanischen Streitkräfte einer der größten Friedensstationierungsorte außerhalb der USA. Die beiden einzigen nicht in den USA stationierten militärischen Regionalkommandos der US-Streitkräfte (von insgesamt sechs) befinden sich in Stuttgart. Das größte Militärhospital der USA außerhalb des eigenen Landes befindet sich bei Landstuhl und ist unter anderem die erste Station für im Einsatz beispielsweise in Afghanistan verwundete US-Soldaten. Gemeinsame Übungen, intensiver Erfahrungsaustausch sowie die Weiterentwicklung von Einsatzverfahren sind logische Konsequenz der gewachsenen Zusammenarbeit.

Umgekehrt werden Soldaten der Bundeswehr in den USA in Einrichtungen der amerikanischen Streitkräfte ausgebildet, nehmen regelmäßig an gemeinsamen Übungen teil und arbeiten integriert in Stäben sowohl in den USA als auch in Deutschland. Die kürzlich erfolgte Ernennung eines deutschen Generals zum Stabschef im Hauptquartier der US Armee in Europa mit

Sitz in Wiesbaden ist jüngster Höhepunkt und Ausdruck der tiefgehenden Integration und des in den Einsätzen gewachsenen gegenseitigen Vertrauens. Auch im wehrtechnischen Bereich besteht eine enge Zusammenarbeit zwischen beiden Ländern. Eine deutsche Verbindungsstelle für Rüstungsangelegenheiten in den USA sowie eine Reihe von Verbindungsbeamten bei wichtigen amerikanischen Dienststellen stellen dies sicher.

Hinweis:

Dieser Text stellt eine Basisinformation dar. Er wird regelmäßig aktualisiert. Eine Gewähr für die Richtigkeit und Vollständigkeit der Angaben kann nicht übernommen werden.

Germany and the United Kingdom

Political relations
Germany and the United Kingdom have close and wide-ranging relations based on mutual trust. Both countries play an active role in the European Union, NATO, the United Nations, the G8, the G20 and other international bodies. Like Germany, the United Kingdom is actively engaged in international climate protection. The close political cooperation between the two countries is reflected in the frequent contacts between Prime Minister Cameron and Federal Chancellor Merkel as

well as between British and German ministers and members of parliament. It is also supported by the political foundations with offices in London (the Friedrich Ebert Foundation and the Konrad Adenauer Foundation). The annual K nigswinter Conferences, instituted in 1950, offer a major forum for political dialogue between Germany and the United Kingdom.

Economic relations

Germany is the United Kingdom's most important goods trading partner, ahead of the United States. The United Kingdom ranks fifth among Germany's trading partners. Germany traditionally records a surplus in bilateral trade, with German exports worth EUR 72 billion and German imports EUR 44 billion in 2012. Taking into account services, which are of greater importance for the UK's foreign trade, the United Kingdom is Germany's second most important trading partner.

Direct investment plays a prominent role in bilateral economic relations. Direct and indirect German invest-

ment in the UK (including Siemens, Bosch, BMW, RWE, E.ON, Deutsche Telekom, Deutsche Post, Linde and HeidelbergCement) stood at around EUR 117 billion in 2011, while direct and indirect British investment in Germany (e.g. BP, Shell, GKN, Terra Firma and Rolls Royce) was worth EUR 49 billion.

Cultural relations

Youth exchange

The bilateral coordination agency UK-German Connection has established itself as a key contact point for all questions relating to school and youth exchanges between the two countries. It was launched in 2005 on the initiative of former Federal President K hler and Queen Elizabeth II.

Política Exterior de Alemania

La República Federal de Alemania, en la esfera internacional, suma a su carácter de gran potencia económica con presencia en todos los continentes una actividad política de intensidad creciente. Esta dimensión exterior creciente está sustentada en primer lugar en una im portante vocación de liderazgo no sólo económico, sino también político. Como reflejo de ello, mantiene una tupida red de relaciones diplomáticas con la in mensa mayoría de los

Estados soberanos y presencia en todas las grandes organizaciones internacionales y foros.

Tras la formación de un nuevo Ejecutivo por la Gran Coalición el pasado 17 de diciembre, el nuevo Ministro Federal de Exteriores, Frank-Walter Steinmeier, ha men cionado como principales líneas maestras de política Exterior la integración euro pea, la relación transatlántica, el desarrollo de un papel activo en la conformación de un orden global pacífico; y un mayor apoyo a Naciones Unidas y otras organizaciones internacionales, tal y como se recoge en el Acuerdo de la Gran Coalición.

Alemania, miembro fundador de la UE, desempeña un destacado papel de lide razgo en la misma. Además de ser su principal contribuyente el creciente lide razgo alemán en el ámbito europeo se explica por su sólida situación económica comparativa. Alemania se ha ido convirtiendo en guardián de la ortodoxia en el marco de la crisis de la deuda soberana. Alemania viene dando un fuerte impul so nacional a la implementación de nuevos instrumentos UE para hacer frente a la crisis. Defiende un modelo basado en una política de austeridad presupues taria y de promoción

de reformas estructurales para fomentar un aumento de la competitividad y superar la crisis. Defiende una profundización cualitativa de la Unión Económica y Monetaria mediante una coordinación estrecha de las políticas financiera, fiscal, y económica de los Estados miembros. También la potenciación del principio de legitimidad democrática a través de una creciente participación de los parlamentos nacionales en la toma de decisiones. Junto a ello aboga por el reforzamiento de la supervisión comunitaria de las políticas nacionales.

La “variable europea” marca de forma destacada el conjunto de las relaciones con los países de su entorno. Las relaciones con Francia están institucionalizadas a través del Tratado de Amistad de 1963, que sirve de soporte a la actuación coordinada de ambos países en temas europeos. Alemania ha intensificado sus contactos, actividades e inversiones con áreas emergentes como Iberoamérica y Asia. En concreto, sus relaciones bilaterales con Brasil y México, como

grandes potencias emergentes, son excelentes, al igual que con China, país crucial para la redefinición de Asia, en cuanto potencia pacífica con la que mantiene un diálogo franco, con discrepancias en materia de Derechos Humanos.

Alemania también desempeña un papel cada vez más relevante en el continente africano. Alemania sigue con especial preocupación los acontecimientos en Mali, en República Centroafricana y, más recientemente, en Sudán del Sur. Su influencia también es creciente en áreas como el Mashrek y el Magreb, siguiendo con interés los acontecimientos en países como Túnez, o Egipto y es destacable su papel fundamental en Oriente Próximo.

Alemania es miembro del Grupo de Amigos de Siria, y ha defendido siempre una solución política negociada al conflicto. A raíz de los pobres resultados de la Conferencia de Ginebra II, fue especialmente crítica con la actitud del régimen de Assad y defiende la vigencia de corredores humanitarios y da especial importancia al problema de los refugiados. En el plano multilateral, Alemania es miembro de las principales Organizaciones Internacionales y foros (G-20), y en el capítulo relativo a ONU, participa activamente en múltiples misiones de mantenimiento de la paz, y desea un refuerzo y una reforma de Naciones Unidas, que la adecue a la situación internacional actual. En este sentido, interesa recordar su aspiración posibilista a un puesto permanente en el Consejo de Seguridad

de dicha organización.

Finalmente, uno de los grandes logros de la política exterior alemana es realizar una penetración en la sociedad civil de determinados países y regiones a través de sus fundaciones (por ejemplo en los países árabes), y su hábil y pro-activo papel de apoyo político y logístico, siempre en coordinación con otros socios e interlocutores, a procesos de transición y reconstrucción.

СОВРЕМЕННАЯ ДИПЛОМАТИЯ ГЕРМАНИИ

Дипломатическую службу Германии традиционно причисляют к наиболее эффективным, целеустремленным и успешно функционирующим внешнеполитическим службам. Несмотря на свою от-носительную молодость — ей всего 140 лет, дипломатия Германии и профессионально обслуживающий ее персонал опираются на большой и разносторонний опыт работы в сложных политических ситуациях, которыми изобилует германская история нового и новейшего времени. За своего существования ей дважды пришлось решать проблему объединения страны, участвовать в подготовке двух мировых войн, а затем, после тяжелейших поражений, восстанавливать внешнеполитические позиции и влияние Германии в мире.. Уроки истории не прошли

бесследно для самосознания общества, германской политики, внешнеполитического ведомства. Они учитывались и при определении целей и задач немецкой дипломатии в послевоенный период. К концу XX в. ФРГ умело вписалась в процесс международной дипломатической деятельности и заняла заметное место в сообществе западноевропейских государств.

Становление дипломатической службы современной Германии началось после образования в 1949 г. двух германских государств — ФРГ и ГДР. Происходило это постепенно. В Ведомстве федерального канцлера была создана группа по связям с союзнической Верховной Контрольной Комиссией. Реально связи поддерживались с Верховными Комиссарами трех западных держав. Однако уже 22 ноября 1949 г. т.н. Петербургским соглашением три западные державы предоставили правительству ФРГ право поддерживать с иностранными государствами консульские и торгово-отношения. В ноябре 1949 г. было открыто представительство ФРГ при штаб-квартире Организации экономического сотрудничества и развития в Париже. Вскоре в Ведомстве федерального канцлера было создано «Организационное бюро» по делам консульско-экономических представительств за границей. В течение 1950 г. были открыты Генеральные консульства ФРГ в Лондоне, Нью-Йорке и Париже, а затем в

Стамбуле, Амстердаме, Брюсселе, Риме и Афинах.

В том же году на базе Группы по связям и Оргбюро в Ведомстве федерального канцлера был образован специальный орган — Служба по внешним сношениям, которая в дополнение к прежним функциям своих предшественниц получила новые, исполнением которых занялись созданные для этого референтуры по культурным связям, протоколу и подготовке дипломатических кадров. МИДу ФРГ было возвращено старое наименование — Ведомство иностранных дел. Однако в русском варианте в дипломатической переписке используется классическое название — Министерство иностранных дел. В его состав помимо упомянутой Службы по внешним сношениям были включены т.н. Бюро по вопросам мира в Штутгарте (созданное для сбора и анализа документов по вопросам мирного урегулирования в Европе), а также внешне-торговый департамент вместо существовавшего с 1947 г. Управления по делам объединенной экономической территории во Франкфурте-на-Майне.

На первом этапе МИД ФРГ имел 330 сотрудников (из них 129 дипломатов) в Центре и 433 сотрудника в зарубежных представительствах (147 дипломатов). В 1951 г. были установлены дипломатические отношения с 12 государствами (Бельгия, Бразилия, Дания, Греция, Италия, Канада, Нидерланды, Ирландия,

Люксембург, Норвегия и Швеция). При правительствах трех западных держав были назначены поверенные в делах, возведенные в 1953 г. в ранг послов. После вступления в силу в 1955 г. т.н. Германского договора, передавшего ФРГ значительную часть суверенитета, представительства ФРГ в столицах трех западных держав были преобразованы в посольства.

Дипломатическая служба является составной частью государственной службы ФРГ. Это конституционная система, находящаяся на службе государства и нации, основные принципы которой профессионализм, беспристрастность, конкурсный отбор, карьерность. Ее задачи и функции, формы деятельности регулируются Конституцией, законом о дипломатической службе 1990 г., законом об окладах государственных служащих 1996 г. и некоторыми другими нормативными актами. Конституция определяет, что внешние сношения с иностранными государствами относятся к исключительной компетенции Федерации (ст. 32, п. 1). Она обладает и исключительной законодательной компетенцией в этой области (ст. 73, п. 1). МИД является высшей исполнительной инстанцией, обеспечивающей проведение в жизнь внешней политики ФРГ и отвечающей за поддержание отношений с иностранными государствами и международными организациями.

Характерно, что в Законе о дипломатической службе ее задачи определяются не только в обобщенной форме, но вполне конкретно, с перечислением приоритетов внешней политики ФРГ. К их числу закон относит:

- содействие поддержанию прочного мирного и справедливого порядка в Европе и между народами мира;
- обеспечение нерушимых и неотъемлемых прав человека как основы любого человеческого сообщества;
- сохранение естественных основ жизни на земле и защита культурного наследия человечества;
- уважение и дальнейшее развитие международного права;
- строительство объединенной Европы;
- обеспечение единства и свободы немецкого народа.

Как видим, это вполне благородная программа. Вопрос, однако, в том, в какой мере практическая политика ФРГ и ее дипломатическая служба соответствуют программным установкам.

Закон достаточно четко определяет статус и конкретные задачи дипломатической

службы. Ее непосредственные задачи: защита интересов ФРГ за рубежом; поддержание внешних связей в разно-образных областях (в законе они названы конкретно) и содействие их развитию; информирование правительства о положении дел и развитии событий за границей; распространение информации о ФРГ за границей; оказание помощи и содействия немцам за границей; сотрудничество в формировании отношений в международно-правовой сфере и в развитии международного правопорядка; координация деятельности государственных и других публичных органов в сфере внешних сношений в рамках политики правительства ФРГ.

В законе предусмотрена также обязанность дипломатической службы оказывать содействие конституционным органам Федерации в их международных контактах. Имеются в виду органы как исполнительной, так и законодательной и судебной властей.

В соответствии с Конституцией ФРГ основные направления внешней политики страны (как и политики в других вопросах) определяются федеральным канцлером. Он — ключевая фигура, за ним — принятие окончательных решений по принципиальным вопросам международной деятельности государства. Однако это никак не умаляет роли и задач Министерства иностранных дел. В пределах основных установок внешней политики

ФРГ федеральный министр ведет дела самостоятельно и под свою личную ответственность. Любые конкретные указания, от кого бы они ни исходили, могут передаваться аппарату министерства или загранучреждениям только через министра. Никто не вправе предпринимать какие-либо шаги в области внешней политики в обход министра иностранных дел, без согласования с ним.

На практике иногда все же возникают трения между Министерством иностранных дел и Ведомством федерального канцлера, в составе которого имеется управление по внешней политике и политике безопасности. Оно призвано обеспечивать внешнеполитическую деятельность федерального канцлера, однако, в ряде случаев Ведомство развивает собственную активность в поддержании международных связей, тем более, что в последнее время личные контакты между руководителями государств стали важнейшим инструментом решения международных проблем.

Поскольку в коалиционных правительствах посты федерального канцлера и министра иностранных дел обычно занимают представители

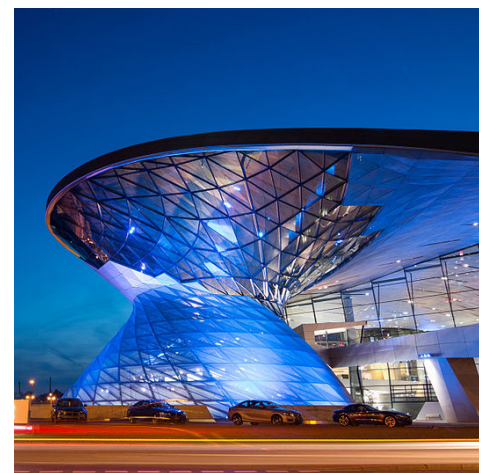
разных партий, трения между Ведомством канцлера и МИД имеют чаще всего партийно-политическую подоплеку, не отражают расхождений в вопросах внешней политики ФРГ, хотя разногласия такого рода время от времени возникают.

Дипломатическая служба ФРГ состоит из Центрального аппарата — Министерства иностранных дел и представительств за границей — посольств, генеральных консульств, консульств и представительств при международных организациях. Количество загранпредствительств постоянно меняется в зависимости от потребностей, состояния отношений и положения в отдельных регионах, а также выделяемых на содержание дипломатической службы финансовых средств. Ежегодно при составлении бюджета уточняется штатное расписание Центрального аппарата и заграничной службы, устанавливается количество должностей каждой категории. Контролирующие органы строго следят за соблюдением штатных предписаний. В системе дипломатической службы ФРГ в середине 2014 г. года работали примерно 6750 человек. Около 2100 человек были заняты в Центральном аппарате МИД, около 4650 человек — в загранпредствительствах. ФРГ имеет за границей 153 посольства, 61 генеральных консульств и консульств,

двенадцать постоянных представительств при международных организациях и два специальных представительства. В современной Германии дипломатическая служба уже не является привилегией избранных, которой в прошлые века пользовались главным образом представители аристократии, хотя и сегодня среди дипломатов можно встретить выходцев из старых аристократических семей. По мере демократизации общественной жизни и расширения международного общения профессия дипломата потеряла свою исключительность и особую привлекательность. Но и сейчас вокруг этой профессии сохраняется атмосфера некой таинственности, избранности, что поддерживает достаточно большой интерес к поступлению на дипломатическую службу. Положение дипломатов хорошо защищено германским законодательством. Предусмотрена широкая система разного рода надбавок к должностному окладу в зависимости от сложности и

условий работы в различных регионах мира, в результате чего зарплата дипломата может более чем вдвое превышать вознаграждение, получаемое чиновником, работающим в Центре. Установлены также компенсации для членов семей, учитывающие профессиональный ущерб, нанесенный им в связи с необходимостью прерывать свою деловую карьеру при выездах с главой семьи на работу за границу. Действуют также различные социальные гарантии, достойное пенсионное обеспечение и т.д. В германской дипломатической службе применяется модель передвижения и ротации, которая предусматривает большую мобильность и служебный рост сотрудников, если они, разумеется, обеспечивают необходимое качество работы. Существующая в МИД ФРГ система ротации дипломатов обеспечивает их профессиональное формирование как «генералистов», универсалов, т.е. специалистов широкого

профиля, способных гибко приспосабливаться к выполнению заданий разного характера и в разных регионах. Германский дипломат может, например, поработать пресс-атташе в посольстве в Анкаре, советником по экономическим вопросам в Токио, генеральным консулом в Ново-сибирске, атташе по культуре в Париже. Узкая специализация не поощряется. Хотя и нет правил без исключения.

Для работы по наиболее важным, специальным направлениям внешней политики в соответствующем подразделении складывается ядро специалистов, которые могут длительное время заниматься одной проблемой, например, разоружением, СБСЕ, ООН, либо повторно выезжать в командировки в одну и ту же страну.

В настоящее время в МИД ФРГ развернулась дискуссия вокруг вопроса о том, не следует ли усилить страноведческую и проблем-ную специализацию немецких дипломатов. Причина в том, что «генералисты» далеко не всегда оказываются в состоянии спра-виться с задачами, возникающими на наиболее острых направле-ниях, где требуются глубокие системные знания не только нынеш-него состояния дел в каком-либо вопросе, но и истории его разви-тия. Исходя из действующей модели ротации, знание языков всех тех стран, в которых приходится работать немецким дипломатам, считается желательным, но

не обязательным. Они могут пользо-ваться услугами переводчиков, хотя, конечно, незнание языка страны пребывания является серьезным недостатком и ощутимой помехой в работе дипломата, осложняющей его общение и получение необходимой информации.

Обязательным для поступления на дипломатическую службу ФРГ считается знание двух иностранных языков — английского и французского. За это даже не выплачивается

надбавка к зарплате. А вот за знание дополнительных языков надбавка выплачивается, но не более 600 марок за пять языков. Проверочные экзамены сда-ются один раз в четыре года. В середине 1998 г. было объявлено о проведении широкой структурной реформы дипломатической службы ФРГ. Цель рефор-мы: повышение эффективности работы центрального аппарата за счет более рационального распределения обязанностей между подраз-делениями министерства, сокращения числа сотрудников, внедрения современных методов организации труда

и современной оргтехники. Реформирование затронуло, прежде всего, оба политических, а также экономический и культурный департаменты. Одновременно проводится сокращение заграничной службы.

С объединением Германии начался новый этап в истории ее дипломатической службы. Достигнутое единство страны добавило ей уверенности, настойчивости и жесткости в достижении постав-ленных целей. Заметно возросла международная активность Гер-мании. Она стала вторгаться в области, которые ранее были для нее закрыты.

В настоящее время одной из главных особенностей герман-ской дипломатии, как, впрочем, и дипломатии других государств ЕС является вплетение национальной политики Германии в общую ткань европейской политики. Делая ставку на развитие европейской интеграции и распро-странение ее в возрастающей мере на внешнеполитическую и военную сферы, правительство ФРГ использует все возможности, чтобы придать ей «немецкий акцент». Вместе с тем, в Берлине

внимательно следят за тем, чтобы не спровоцировать при этом антинемецкие настроения. В этом смысле немцы извлекли уроки из истории и осознали, что путем договоренностей и сотрудничества можно добиться лучших результатов, чем методами давления и, тем более, силового воздействия. Проявляя гибкость в отношениях с союзниками и опираясь на растущую экономическую мощь, Германия существенно укрепила свои позиции в Европе и мировом сообществе. Для современной дипломатии ФРГ характерна также четкая ориентированность на поддержку, продвижение и защиту германских

экономических интересов за рубежом. Это объявлено одним из главных приоритетов. Правительство ФРГ и деловые круги внимательно следят за тем, чтобы посольства и консульства оказывали самую активную поддержку реализации немецких экономических проектов. Для этого широко используются и контакты на высоком и высшем уровне. Еще одним важным направлением деятельности германской дипломатической службы является культурная политика за рубежом. МИД ФРГ координирует работу всех организаций, занимающихся сотрудничеством в культурной сфере и продвижением не-мецких интересов в этой области. Бюджетное финансирование Институтов Гете и других организаций-популяризаторов немецкой культуры также осуществляется через МИД ФРГ. Самостоятельно в организационном плане работают за границей «Фонд Конрада Аденауэра», «Фонд Фридриха Эберта» и другие партийные фонды, а также фонды, созданные крупными промышленными корпорациями. Однако и они согласовывают свою деятельность с МИД ФРГ. Дипломатия ФРГ не стоит в стороне и от информационной политики за рубежом. Корреспондентские пункты информационных агентств, электронных и печатных СМИ, при всей их независимости, поддерживают контакты с пресс-службами своих посольств, обмениваются с ними

информацией, а в необходимых случаях согласовывают с ними и свои публикации. Современная дипломатия и дипломатические служащие ФРГ активно используют также приемы и методы, характерные для современной политики Запада в целом. В том числе а) использование темы прав человека для оправдания политического, дипломатического, экономического и военного давления на государства, политика которого по тем или иным причинам не устраивает Запад; б) демонтаж принципа невмешательства во внутренние дела государств; в) пропаганда теории «гуманитарного вмешательства»; г) применение двойных стандартов в отношениях с иностранными государствами; д) использование новых информационных технологий для взлома внутренней стабильности и внутреннего устройства государств.

'Allemagne,

'Allemagne, en forme longue République fédérale d'Allemagne (abrégé en RFA, parfois traduit à tort par « République fédérale allemande »⁴), en allemand Deutschland (Bundesrepublik Deutschland, prononcé est un pays d'Europe centrale, entouré par la mer du Nord, le Danemark et la mer Baltique au nord, par la Pologne et la République tchèque à l'est, par l'Autriche et la Suisse au sud, et par la France, le Luxembourg, la Belgique et les Pays-Bas à l'ouest. Avec environ 81 millions d'habitants, l'Allemagne est le pays le plus peuplé de l'Union européenne et la première puissance économique d'Europe ainsi que la quatrième puissance économique mondiale. Elle est aussi un des pays fondateurs de l'Union européenne.

Étymologie

Au départ, il y a un mot gotique Thiuda signifiant peuple. Il a comme adjectif Thiudisk. Thiudisk a été transformé en Theodischus par les Romains, puis en Teudischus. Thiudisk est devenu Diutisca en vieil allemand pour aboutir à Deutsch en allemand moderne ou Tysk dans les langues scandinaves (d'où Tyskland). En ancien français, le latin

Theodiscus a donné Thodesche, puis Tudesque.

Le français moderne a préféré le mot Allemand issu du latin Alamanni désignant le peuple des Alamans⁵. Ceci est également valable par exemple, en portugais (Alemão), en espagnol ou castillan (Aleman), et pour le catalan (Alemanys). L'italien lui, a conservé l'origine latine dans son adjectif Tedesco pour dire Allemand⁶.

Germany en anglais se réfère aux Germains et Saksa en finnois et en estonien se réfère aux Saxons. Dans les langues des peuples slaves, le nom renvoie au fleuve Niémen (Nemetskii, en russe) qui les séparait des peuplades germaniques, ou bien à l'adjectif signifiant « muet ». En langue chinoise écrite, c'est le « Pays de la Vertu » (), en partie pour des raisons phonétiques.

Histoire de l'Allemagne et Évolution territoriale de l'Allemagne. Longtemps dominés par l'Autriche dans le cadre du Saint-Empire romain germanique (de 962 à 1806) puis de la Confédération germanique (de 1815 à 1866), en 1871, à la fin de la guerre franco-prussienne, les divers États allemands furent réunis dans un État dominé par la Prusse, donnant ainsi naissance à l'Allemagne unifiée moderne, dite également Deuxième Reich ou Reich Wilhelminien. La défaite allemande qui suivit la Première Guerre mondiale provoqua en 1918 l'avènement de la République, puis en 1933 celui du Troisième Reich,

lequel s'effondra en 1945 dans la défaite qu'entraîna la Seconde Guerre mondiale. D'abord occupée par les forces armées de ses vainqueurs, l'Allemagne fut séparée en deux parties en 1949, qui formèrent la République fédérale d'Allemagne (dite « Allemagne de l'Ouest ») et la République démocratique allemande (dite « Allemagne de l'Est »). La réunification a eu lieu le 3 octobre 1990, onze mois après la chute du Mur de Berlin, qui marqua la réunification populaire. En 1990, sa capitale redevient Berlin.

L'Allemagne est une république fédérale constituée de seize États fédérés (Bundesländer – officiel Länder en allemand). Le pays a longtemps été constitué de plusieurs États plus ou moins autonomes, conscients de leur propre histoire, culture et affiliation religieuse. Elle est membre du Conseil de l'Europe depuis 1950, de l'OTAN depuis 1955, et de l'ONU depuis 1973. Membre fondateur de l'Union européenne (1957), de l'Organisation de Coopération et de Développement Économiques (OCDE), de la zone euro et de l'Espace Schengen, elle fait partie du Groupe des huit (G8) et du Groupe des vingt (G20).

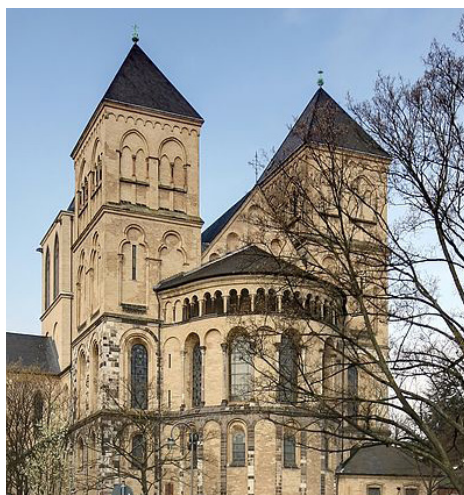
L'Allemagne est une puissance économique majeure, la première d'Europe. Actuellement, elle est classée quatrième puissance économique mondiale selon le critère monétaire traditionnel, derrière les États-Unis, la Chine et le Japon (ou cinquième selon le calcul du produit intérieur brut en parité de pouvoir d'achat). L'Allemagne est aussi le second exportateur et le troisième importateur de marchandises dans le monde.

Géographie de l'Allemagne.

Le nord est occupé par la plaine d'Europe du Nord, formée par les glaciations du quaternaire, aux

paysages fortement différenciés, le centre par des montagnes anciennes d'altitudes peu élevées, le sud par un bassin sédimentaire et par le massif alpin. Ce pays, bordé au Nord-ouest par la mer du Nord et au Nord-est par la mer Baltique, occupe une place centrale dans l'Union européenne par sa situation, sa puissance démographique, industrielle et commerciale. Une grande partie de l'Allemagne occidentale fait partie de l'Europe rhénane, la région la plus

dynamique d'Europe et l'une des plus dynamiques du monde. La réunification de 1990 a changé l'organisation de l'espace allemand. L'espace rhénan reste cependant le cœur de l'Allemagne et l'axe le plus fréquenté, aussi bien sur le plan économique que sur le plan démographique malgré la nécessaire mutation de la Ruhr. Francfort et la conurbation de Région Rhin-Main continue de jouer son rôle de capitale financière du pays. Depuis le début des années 1960, les régions du sud, le Bade-Wurtemberg et la Bavière sont des espaces attractifs. Ce sont des régions aussi bien industrielles (technologies de pointe, complexes militaro-industriels) que touristiques. Le solde migratoire régional est fortement positif.

Depuis la réunification, le centre et le Nord jouissent d'une position privilégiée. Ils sont devenus un nouveau centre géographique de l'Allemagne. Les ports de Hambourg et de Brême disposent de l'Hinterland de l'ancienne RDA dont ils étaient privés jusqu'en 1990. Le transit entre ces ports et les régions diverses d'Allemagne et d'Europe permet au Land de Basse-Saxe d'occuper une place majeure dans l'espace de l'Allemagne réunifiée.

Les cinq Länder de l'Est constituent une périphérie en reconstruction. Le passage d'une économie socialiste à une économie de marché a entraîné la fermeture de nombreuses usines vétustes et peu concurrentielles, le développement de friches industrielles, des migrations régionales vers les Länder de l'Ouest et une forte augmentation du chômage. Le taux de chômage était, fin 2006, de 16,4 % alors qu'il est de 10,1 % pour l'ensemble de l'Allemagne. Ceci est dû à une faible compétitivité qui persiste depuis plus de 15 ans, malgré les investissements consentis par le gouvernement fédéral. Cette situation a abouti à un « désamour » entre les Allemands de l'Ouest « Wessis » et les Allemands de l'Est « Ossis », les uns trouvant qu'ils ont payé trop cher l'union, les autres se sentant oubliés par les plus nantis et regrettant l'époque de la RDA. Ce dernier phénomène a été appelé Ostalgie par les journalistes. Cependant, les autorités misent sur les nouveaux élargissements de l'Union européenne à l'Est pour dynamiser l'économie des cinq Länder de l'Est. Territoire

L'Allemagne a connu des changements territoriaux successifs au XXe siècle. La défaite de 1918 a sonné le glas de l'Empire allemand. Le traité de Versailles de 1919 qui règle le sort de l'Allemagne fait passer la

superficie de l'Allemagne de 540 848 km² à 468 776 km². Celle-ci est amputée de l'Alsace-Lorraine, du Nord de Schleswig et d'Eupen et de Malmedy. De plus, pour permettre à la Pologne d'avoir un accès à la mer, la Prusse-Orientale est séparée du reste de l'Allemagne par le corridor de Dantzig.

Après la défaite de 1945, l'Allemagne est occupée par les vainqueurs. À l'Est, 11 millions d'Allemands sont chassés ou fuient vers l'Ouest.

Environ 110 000 km² à l'Est sont rattachés à la Pologne ou à l'URSS. Une des conséquences de la Guerre froide est la création en 1949 de la RFA à l'Ouest dans les zones d'occupations des occidentaux suivie par celle de la RDA dans la zone occupée par les soviétiques à l'Est. Il y a désormais deux États allemands : la RFA, une démocratie pluraliste et capitaliste et la RDA, une démocratie populaire avec un parti unique au pouvoir, le Parti socialiste unifié d'Allemagne (SED), et une économie calquée sur celle de l'URSS.

Le 9 novembre 1989, le mur de Berlin, construit en 1961, tombe. L'année suivante la RDA est absorbée par la RFA. Les Allemands sont de nouveau réunis dans un seul État, la RFA, le 3 octobre 1990. L'Allemagne renonce alors officiellement à ses revendications territoriales sur la Prusse-Orientale¹². Ce nouvel État doit surmonter le coût de la réunification

allemande, c'est-à-dire investir pour rattraper le retard économique des Länder de l'Est par rapport à ceux de l'Ouest. Il s'agit de reconnecter les deux territoires coupés par le rideau de fer durant la Guerre froide : le gouvernement a notamment mis en œuvre des chantiers d'infrastructures de transport : le projet « Unité allemande » lancé en 1992, prévoit des travaux jusqu'en 2010¹³ pour un montant total de plusieurs dizaines de milliards d'euros. L'effort est porté en particulier sur les autoroutes à numéros pairs, d'orientation est-ouest : par exemple, la Bundesautobahn 4 qui va de la Rhénanie-du-Nord-Westphalie à la frontière polonaise en passant par la Thuringe. Les canaux sont modernisés ou complétés, comme le Mittellandkanal. L'intégration de l'ex-Allemagne de l'Est à l'Union européenne reste encore inachevée et les inégalités sont toujours présentes.

: Politique en Allemagne. Les alliés occidentaux ont réintroduit une structure fédéraliste en Allemagne en 1949. Le but était de préserver l'unité de la partie occupée par les occidentaux en empêchant le retour d'une Allemagne trop puissante sur le plan politique. Le fonctionnement du système politique allemand est donc régi depuis 1949 par une Constitution appelée Loi fondamentale (Grundgesetz). La Cour constitutionnelle qui siège à Karlsruhe veille à son respect. Depuis cette date, l'Allemagne est donc une république fédérale, composée d'abord de 11 (après la fondation du Bade-Wurtemberg en 1952 et l'intégration de la Sarre en 1957) Länder, puis de 16 depuis 1990. Depuis la réunification des deux Allemagnes la capitale fédérale est Berlin. Les pouvoirs exercés par la seule Fédération concernent les affaires étrangères, la défense, la nationalité, la monnaie, les frontières, le trafic aérien, les

postes et télécommunications, et une partie du droit fiscal. Le Parlement allemand est composé de deux chambres, le Bundestag, élu au scrutin mixte pour quatre ans, et le Bundesrat (Conseil fédéral) qui comprend 68 représentants des gouvernements des Länder. Chaque Land donne toutes ses voix pour ou contre une loi.

L'accroissement des pouvoirs du Bundesrat met ceux-ci en mesure de bloquer l'action du gouvernement fédéral. En même temps, les compétences de l'État fédéral ont augmenté aux dépens des Länder. L'imbrication des compétences rend toute décision de plus en plus difficile. En effet, le Bundesrat doit se prononcer sur toutes les lois dont le contenu est applicable dans les Länder. En cinquante ans, la proportion de lois fédérales exigeant l'accord du Bundesrat est passée de 10 % à 60 %. En cas de différence de majorité entre les Länder et le gouvernement fédéral, il y a parfois blocage. Cela gêne même l'action de l'Allemagne dans les instances européennes¹⁷.

Les Länder et le gouvernement fédéral ont donc réfléchi ensemble à une réforme des institutions allemandes qui a été votée en mars 2006. Les prérogatives législatives du Bundesrat sont diminuées. Le Bundesrat ne vote que les lois qui ont un impact sur les budgets des ré-

gions. En contrepartie, l'État fédéral abandonne à celles-ci des champs entiers de compétences dans l'éducation, la recherche et l'environnement¹⁸.

Le président de la République fédérale (Bundespräsident) est élu pour un mandat de cinq ans, renouvelable une fois, au suffrage indirect, c'est-à-dire par les députés du Bundestag et des personnes nommées par les membres du Bundesrat. Il représente l'unité allemande et défend les intérêts de l'Allemagne mais ses prérogatives restent serrées, son rôle étant essentiellement symbolique. Cependant, il s'agit d'une autorité morale respectée et écoutée. L'actuel président fédéral est Joachim Gauck ; cet ancien pasteur et militant des Droits de l'Homme en RDA qui exerça les fonctions de commissaire fédéral des archives de la Stasi a été élu à la fonction présidentielle le 18 mars 2012.

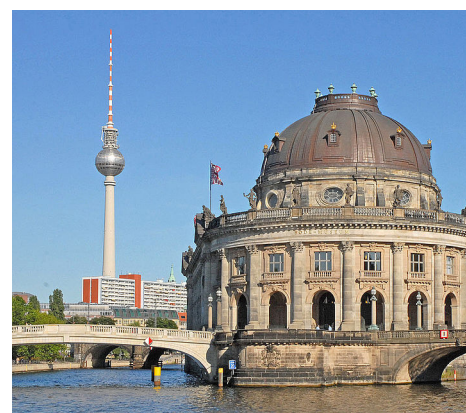
Le chancelier fédéral (Bundeskanzler) est le chef du gouvernement allemand. Il est élu par les membres du Bundestag, sur proposition du président fédéral pour un mandat de 4 ans, renouvelable à plusieurs reprises. Angela Merkel (CDU) est l'actuelle chancelière fédérale (Bundeskanzlerin) depuis le 22 novembre 2005 ; elle a été réélue le 22 septembre 2013.

: Politique étrangère de l'Allemagne.

De 1945 à la réunification allemande de 1990, la RFA cultive l'« oubli de puissance »¹⁹. Elle devient le modèle de l'État-marchand civil qui renonce à toute ambition militaire et rôle important dans les relations internationales. Elle cherche à faire oublier son passé impérialiste en s'intégrant au sein du plus grand nombre d'alliances. De ce point de vue l'entrée de la RFA dans l'OTAN, en 1955, la fait passer de pays occupé à partenaire stratégique des États-Unis. La RFA tient d'autant plus à cette alliance que les États-Unis sont ses principaux protecteurs face à l'Union soviétique. La participation à la CECA en 1951 et à la naissance de la CEE marquent le retour de l'Allemagne dans le jeu européen. Néanmoins, les actions de la RFA sur la scène internationale étaient de l'ordre d'une « diplomatie du chèque »²⁰, la RFA se montrant généreuse sur le plan des solidarités internationales. Le traité de l'Élysée signé en 1963, permet la réconciliation franco-allemande et une coopération profitable pour les deux pays.

La chute du communisme et la réunification de l'Allemagne changent le statut du pays. L'unification intéresse directement les quatre vainqueurs de 1945 qui s'étaient partagé quatre secteurs d'occupation. Sans leur accord l'unité allemande est impossible, chacun ayant un droit de veto sur le processus. D'où la signature, à Moscou en 1990,

du traité « 4 + 2 » ou « 2 + 4 », ou bien traité de Moscou, son véritable nom étant pour autant « Traité portant règlement définitif concernant l'Allemagne »²¹. Ce traité règle le nouveau statut international de l'Allemagne unie au cœur de l'Europe en fixant définitivement les frontières (art. 1er), et en plafonnant l'armée allemande à 370 000 hommes. Après 45 ans de tutelle étrangère, l'Allemagne retrouve sa souveraineté pleine et entière ; elle redevient un État comme les autres. Forte de sa puissance économique et de sa stabilité, elle s'efforce d'aider les autres États, principalement ses voisins de l'est, à acquérir cette même stabilité politique. N'ayant plus de visée de puissance ou d'hégémonie, elle promeut les critères environnementaux, les droits de l'homme ou les droits sociaux²², elle privilégie la culture d'influence via les investissements économiques dans les pays de l'Europe centrale et orientale dont elle favorise l'intégration à l'Europe politique. Elle est devenue un des piliers de l'Europe. Des troupes allemandes sont intervenues dans le cadre des missions de l'OTAN en Bosnie-Herzégovine, au Kosovo et en Afghanistan. En ce qui concerne ce dernier pays, la Bundeswehr y participe depuis janvier 2002 à la mission de la Force internationale d'assistance à la sécurité (ISAF) de l'OTAN²³. En 2005, environ 7 000 soldats y étaient stationnés²⁴. Démographie de l'Allemagne et Immigration en Allemagne. L'Allemagne est peuplée de 80,8 millions d'habitants²⁵ en 2013, dont 6,2 millions d'étrangers²⁶. Avec ses 225 habitants par km², l'Allemagne est un des pays les plus densément peuplés d'Europe (après Monaco, le Vatican, Malte, Saint-Marin, les Pays-Bas, la Belgique et le Royaume-Uni). C'est le pays le plus peuplé de l'Union européenne. L'Ouest reste plus peuplé que l'Est. En effet, on rencontre d'importantes concen-

trations urbaines à l'ouest et au sud du pays.

Le taux de natalité de l'Allemagne est l'un des plus faibles du monde (8,25 pour mille) et son accroissement naturel est négatif depuis les années 1980 pour les onze Länder de l'Ouest et dès 1972 à l'échelle nationale. Jusqu'au début des années 1990 cependant les cinq Länder de l'Est avaient un taux de fécondité bien plus élevé qu'à l'Ouest, mais la natalité de l'Est est aujourd'hui aussi faible que celle de l'Ouest. Une des raisons de cette faible fécondité réside dans la difficulté pour les femmes de concilier vie familiale et vie professionnelle. D'habitude, les mères restaient à la maison et n'avaient pas recours à une aide extérieure. Durant longtemps, la RFA a été réticente à toute politique incitative qui lui rappelait l'époque nazie ou communiste de la RDA. La récente coalition CDU-SPD a pris une série de mesures, sous la houlette de la ministre de la Famille, des Personnes âgées, des Femmes et de la Jeunesse, Ursula von der Leyen, qui bouleversent la politique familiale. En 2007 un salaire parental a été créé. Il vient s'ajouter aux allocations familiales. Le parent qui arrête son travail pendant un an touche une allocation représentant 67 % du salaire perdu, avec un plafond de 1 800 euros et un minimum de 300 euros²⁷. La ministre a décidé la construction de crèches représentant 500 000 places jusqu'en 2013 pour les enfants de 1 à 3 ans. Anio-

ურდ'hui, seuls 5 % à 9 % des besoins des Länder de l'Ouest sont couverts. L'aménagement du temps de travail, indispensable au développement de toute politique familiale, commence à entrer dans les négociations collectives.

Actuellement, la population allemande n'augmente que grâce à un solde migratoire positif²⁵. L'Allemagne a enregistré en 2013 un solde migratoire au plus haut depuis vingt ans, avec un nombre de personnes s'installant dans le pays excédant de 437 000 celui des départs²⁸ : 1 226 000 personnes sont immigrées à l'Allemagne et 789 000 ont quitté le pays en 2013²⁹. L'essentiel des nouveaux immigrés en Allemagne sont originaires des pays de l'Union européenne. L'immigration nette des pays de l'UE a en effet atteint 300 000 personnes l'an dernier. Dans le détail, les principaux pays d'origine se trouvent en Europe centrale, la Pologne arrivant en tête avec une immigration nette de 72 000 personnes, devant la Roumanie (+50 000). Mais l'immigration en provenance de certains pays du sud de l'Europe touchés par la crise de l'euro a fortement augmenté l'an dernier, notamment en provenance d'Italie (32 000 personnes, +52%) et d'Espagne (22 000 personnes, +19%)²⁸.

Pour résoudre le problème du financement des retraites, les assemblées allemandes ont choisi d'élever l'âge légal du départ à la retraite de 65 à 67 ans entre 2012 et 2029³⁰. L'Allemagne accueille plus de 7,3 millions d'étrangers, parmi lesquels

une minorité avec 2 millions de ressortissants³¹, devant les Italiens, les Polonais, les Russes et les Grecs. Après les États-Unis, l'Allemagne est la deuxième destination d'immigration la plus populaire dans le monde³².

Religions

Les guerres de religions ont déchiré les Allemands aux XVIe et XVIIe siècles au cours de la guerre de Trente Ans. La réforme luthérienne est introduite par le moine augustin Martin Luther. La diffusion de la Dispute de Martin Luther sur la puissance des indulgences (titre latin Disputatio pro declaratione virtutis indulgentiarum), plus connue comme les Quatre-vingt-quinze thèses, a déclenché la Réforme en Allemagne. Le document aurait été placardé à la porte de l'église de Wittemberg (aujourd'hui en Saxe-Anhalt) le 31 octobre 1517. Les 95 thèses sont finalement condamnées le 15 juin 1520 par la bulle Exsurge Domine du pape Léon X. Luther, alors ouvertement en conflit avec l'Église, est excommunié au début de l'année suivante. Aujourd'hui, le nord et l'est de l'Allemagne sont majoritairement protestants. La grande majorité des protestants allemands appartient à l'Église évangélique en Allemagne qui rassemble 30,8 % de la population. Des majorités catholiques se trouvent avant tout en Rhénanie, au sud du Bade-Wurtemberg et en Bavière où est né le pape Benoît XVI. 31,4 % de la population est catholique³⁴. L'est de l'Allemagne et Hambourg sont majoritairement sans confession³⁵ mais la première religion reste le luthéranisme. Enfin, l'islam est pratiqué par la communauté turque, concentrée dans la Ruhr et à Berlin. La population alévi bektachi est estimée entre 500 et 625 000. En 2000, l'Allemagne accorde aux alévis le statut de « communauté religieuse »³⁶.

: Économie de l'Allemagne.

La puissance économique de l'Union européenne. Elle figure au quatrième rang mondial depuis 2008 derrière les États-Unis, le Japon, et la Chine³⁷ mais devant la France et le Royaume-Uni. Elle possède pour cela de nombreux atouts : un marché intérieur important, une population active qualifiée grâce à l'apprentissage professionnel, et un niveau de vie élevé. Les entreprises et les syndicats allemands fonctionnent en cogestion. Le PIB allemand s'élève à 3 876 milliards de dollars (GDP 2014, Fonds monétaire international)³⁸. Le commerce extérieur représente un tiers du PNB : avec un volume d'exportations de 734 milliards d'euros (2004). Le principal moteur de ce commerce extérieur est l'industrie, dont le pourcentage dans le total des exportations se situe à quelque 84 % (2004).

L'économie allemande dispose d'un réseau de communication de première qualité : le plus long réseau autoroutier d'Europe, un réseau ferré particulièrement dense et trois axes navigables, le Rhin premier fleuve mondial pour le fret, la liaison Rhin-Main-Danube et le canal du Mittelland.

L'Allemagne est la quatrième puissance maritime économique du monde. Au 1er janvier 2013, sa flotte s'élevait à 3 833 navires, totalisant 125,778 millions de tonnes de port en lourd, dont 109,136 millions battant pavillon étranger et répartis sur 3 437 unités. 52,41 % de la totalité du tonnage est immatriculée au Liberia

et 10,43 % à Antigua et Barbuda, contre seulement 13,23 % en Allemagne³⁹.

: Culture de l'Allemagne.

L'Allemagne fait partie de l'aire de la civilisation occidentale et européenne et compte 39 sites inscrits au patrimoine mondial, dont 36 culturels et 3 naturels.

La notion de culture est perçue de façon différente en France et en Allemagne. En France, la culture désigne plus une connaissance « intellectuelle », individuelle. En Allemagne, les deux sens, individuel et collectif, sont exprimés par deux mots distincts : Bildung et Kultur. La définition de la culture individuelle ou culture générale correspond au mot Bildung⁵³. C'est surtout cette dernière notion que l'article se propose de développer même si le mot culture et le mot civilisation sont désormais pratiquement synonymes en France⁵⁴. La deuxième difficulté rencontrée pour parler de culture allemande est liée au fait que l'État allemand ne date que de la seconde moitié du XIXe siècle. Beaucoup d'artistes perçus comme allemands ne se revendiquent pas comme tels, mais sont assimilés à l'aire germanique qui se définit sur des bases linguistiques. À ce titre, il est difficile de distinguer culture allemande et culture autrichienne jusqu'au milieu du XIXe siècle. Enfin, les frontières du territoire allemands ont fluctué à travers les siècles, ce qui rend la définition géographique du sujet

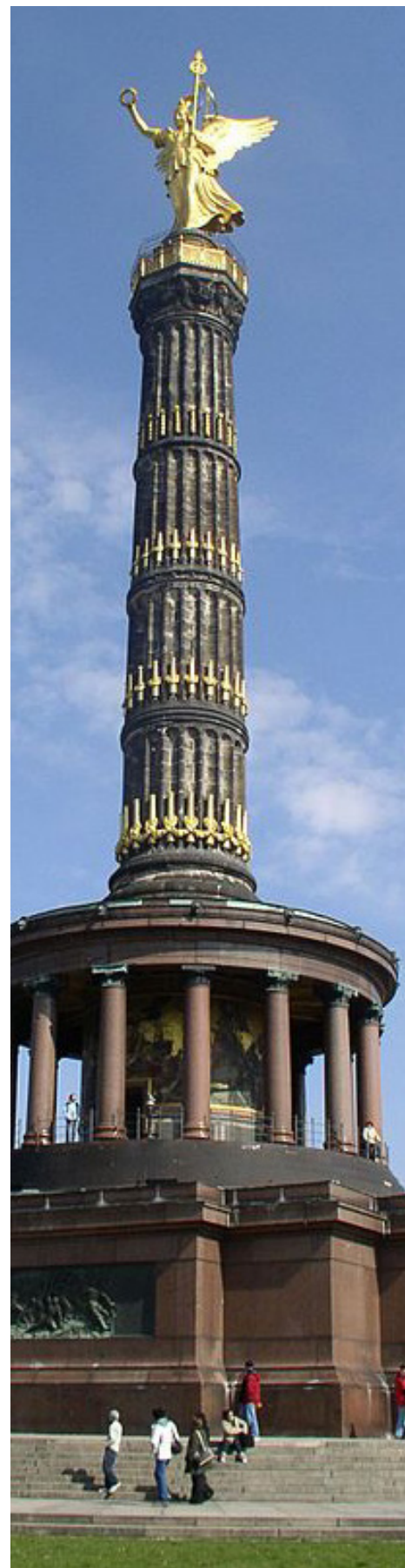

délicate.

Littérature de langue allemande.

La littérature allemande s'inscrit dans le cadre plus général de la littérature de langue allemande qui regroupe l'ensemble des œuvres littéraires de langue allemande, en englobant celles produites en Autriche ainsi que dans une partie de la Suisse.

Née au Moyen Âge, la littérature allemande a connu des périodes de grand rayonnement comme le « Sturm und Drang » (vers 1765-1785) avec Johann Wolfgang von Goethe et Friedrich von Schiller, le romantisme (vers 1796-1835) avec Jacob et Wilhelm Grimm et les poètes Friedrich Hölderlin, Jean Paul Richter, Novalis, Joseph von Eichendorff, et un peu plus tard Heinrich Heine, avant la période « Klassische Moderne » (vers 1900 - années 1920 du XXe siècle) où dominent Hermann Hesse et Thomas Mann qui, avec les poètes et prosateurs autrichiens, ouvrent la voie de la modernité sur laquelle pèsera le nazisme qui conduira de nombreux auteurs à l'exil. Enfin le renouveau littéraire depuis 1945 a été notable et marqué par plusieurs attributions du Prix Nobel de littérature à des écrivains allemands : Nelly Sachs (1966, naturalisée suédoise), Heinrich Böll (1972), Günter Grass (1999) et

中国同德国的 系

一、政治 系

中德1972年10月11日建交，系发展利。1989年德参与华制裁。1992年科尔政府始整华政策，1993年制定以中国重点的亚洲略，两国系全面恢复。

近年，两国高互繁。2004年5月，温家宝总理德，双方宣布在中全面略伙伴系框架建立具有全球任的伙伴系，并建立两国总理年度会晤机制。2005年11月，胡主席德行国事。

默克尔2005年11月任总理以，总体保持极的华政策。2006年5月21日至23日，默克尔首次华。9月13日至14日，温家宝总理德行工作。2007年5月23日至26日，克勒总统中国行国事。6月8日，胡主席在德出席八国集团与发展中国家人会期间会见默克尔。8月26日至29日，默克尔第二次正式华。2008年7月9日，胡主席在日本出席八国集团与发展中国家人会期间与默克尔短寒暄。9月6日至8日，克勒华出席奥会幕式，期间胡主席与克勒行会。9月7日至11日，德江副总理德。10月23日至25日，默克尔京出席第七届亚首会并正式华。2009年1月29日，温家宝总理第三次正式德国，双方发表《中德于共同努力定世界经济形的联合声明》。9月25日，胡主席在出席匹兹堡二十国集团人金融峰会期间与默克尔短会见。10月10

日至14日，习近平副主席德。12月17日，温家宝总理在出席哥本哈根气候变化会人会期间会见默克尔。2010年1月15日至16日，德国副总理兼外长韦斯特勒斯特勒华。4月13日，胡主席在出席核安全峰会期间会见默克尔。5月17日至21日，克勒华行国事。6月26日，胡主席在出席二十国集团多峰会议期间会见默克尔。7月15日至18日，默克尔第四次正式华，双方发表《中德于全面推略伙伴系的联合公》，并同意建立政府磋商机制。10月5日，温家宝总理在出席第八届亚首会期间邀赴德与默克尔会晤，双方发表《联合新公》。11月25日至29日，马国务委德。2011年1月6日至9日，李克强副总理德。3月31日至4月2日，韦斯特勒华与洁篪外长行中德首轮外长略并出席“启蒙的艺”展幕式。6月27日至28日，温家宝总理第五次德，与默克尔共同主持首轮中德政府磋商。10月30日至11月4日，全国政主席庆林德。11月3日，胡主席在法国戛出席二十国集团人第六次峰会期间同默克尔行了交。2012年2月2日至4日，默克尔第五次正式华。温家宝总理与默克尔会，胡主席、吴邦国委长会见。4月22日至23日，温家宝总理赴德国出席汉威工业博幕式及中国伙伴国活动，在汉威与默克尔会。6月18日，胡主席在出席墨西哥洛斯卡沃斯二十国集团人第七次峰会期间与默克尔行了会见。8月30日至31日，默克尔第六次华，与温家宝总理共同主持第二轮中德政府磋商，胡主席、吴邦国委长、习近平副主席、李克强副总理会见，双方强共同推展望末的略伙伴系。10月11日至13日，韦斯特勒斯特勒外长华，李克强副总理会见，与洁篪外长行第三轮中德外长略并出席中德建交40周年招待会及音会、德沈阳总仪式。11月28日至29日，中国政府代表、全国政副主席、科技部部长万钢出席中坛汉堡峰会第5届会。

2013年5月25日至27日，李克强总理德，双方发表《联合新公》。9月6日，习近平主席在出席二十国集团圣彼得堡峰会期间同默克尔总理会见。

2014年3月28日至30日，习近平主席德行国事，分同高克总统、默克尔总理会，双方发表《于建立中德

全方位略伙伴系的联合声明》。4月14日，王毅部长与华的德外长施泰因尔行第四轮外长略。7月6日至8日，默克尔在总理任期第七次华。习近平主席、李克强总理、德江委长分会见默。

10月9日至12日，李克强总理第二次德，与默克尔共同主持第三轮中德政府磋商，双方发表以“共塑新”主的《中德合作行动要》。德期间，李克强总理同默克尔共同出席第七届中德经济技合作坛，赴汉堡出席第六届中坛汉堡峰会。

2007年9月23日，默克尔不中方多次正交涉，意会见达，两国系重面影响。两国外长多次会晤并两度互致信函。德外长表示，联邦政府本着相互尊重、平等和照彼此核心利益的原发展同中国的友好系，承台、西藏是中国土的一部分，德政府决反台“入联公投”，不支持、不鼓求“西藏立”的任何努力。此后，中德系逐步回到正常道。

二、经 系

双边易：多年德一直是我在洲最大易伙伴。2002年我超出日本成德在亚洲最大易伙伴。2013年双边易1615.6亿美元，同比增长0.3%，其中我德出口673.6亿美元，同比下降2.7%，自德进口942亿美元，同比增长2.5%。我从德主要口机电设备、铁路、汽车及船舶等运输设备、化学品、光学、医仪器等；德主要出口电器、机械设备、纺织原料及制成品、化学产品和玩具等。

华投：德是华直接投最多的国家之一，截至2013年底，中国累批准德国企业在华投目8193个，德方实际投入218.4亿美元。

德在华投域主要汽车、化工、发

电设备、交通、钢铁、通信等’大部分生性目’技含量高’金到位及。在德中机构超2000家。

截至2013年底’经商务部核准的我德投39.4亿美元(不含金融类投)。

政、技合作:德是华提供发展援助最多的国家之一。1985年’两国政府了政合作定。政合作域主要涉及自然源可持利用、医、扶、道交通及金融等域。2013年5月李克强总理德期间’德国中国商会、在德投促机构宣布成立’中德经济委会正式启动。前’中德政合作已逐步提升互惠互利的合作’促性款成合作的主要金源。截至2013年底’中德政合作累生效金104亿美元。

1982年’两国技合作定。援助形式有技合作目、粮食援助、急援助、目外学金生和助研会。德是洲华技最多的国家’截至2013年底’我从德引技累19721’金637.3亿美元。

2003年4月’德政府决定’在两国政合作框架向我急提供价值1000万元的医设备抗“非典”’是向中国提供援助最多的国家之一。2008年5月汶川特大地震灾害发生之后’德政府及各界累向我提供价值2400万元的援助’并中德发展援助下的2000万元用于灾后重建’是向我提供援助最多的洲国家。

金融合作:截至2014年10月’中国银行、工商银行、建设银行、交通银行、农业银行5家中银行已在德设立8家分行’人民银行在德设立代表处。截止2013年底’德银行在华设立1家外商银行、11家分行和7家代表处。人民银行和外局在2011年6月首轮中德政府磋商期间宣布在人行法克福代表处设立外交易室。2014年3月’人民银行与德国联邦银行署《于在法克福建立人民清算机制的解备忘》。6月’中国银行法克福分行被指定人民法克福清算行。7月’默克尔华期间’中方宣布向德方提供800亿元的人民境外合格机构投资者度(RQFII)。两国保险业管机构于2001年9月署保险管合作备忘。目前’德国共有6家保险机构在华设有保险公司。

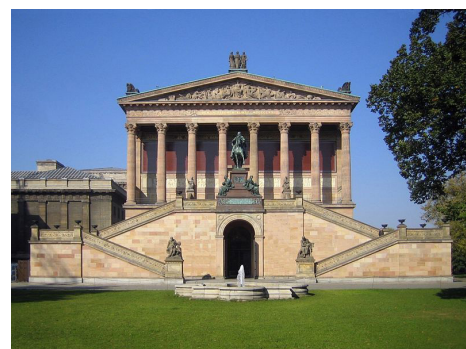

三、文化、科技、教育等域交往与合作

文化:两国于1979年文化交流定。近年文化交流活跃’艺展和商演繁。2001年9月中国作主国参加了第三届柏林“亚太周”。2002年4月’中德署了《于中德互设文化中心的会要》。2005年11月’胡主席德期间’双方署了新的文化合作定’柏林中国文化中心正式奠基’2008年5月行正式启用仪式。此外’首届“中德坛”正式成立并行首次会’之后每年轮流在中、德两国各行一次’共行五次会。2010年5月克勒总统华期间’第二届“中德坛”成立’第四次会于2013年7月在斯加特行。在胡主席和克勒总统共同支持下’德国于2007年至2010年在华系列文化活动——“德中同行”。2008年’中德博物目“中国在德累斯·德累斯在中国”行’胡主席和克勒担任活动护人’两国外长出席相活动。此外’德是2007年北京国际展主国’中国是2009年法克福展主国。2010年7月’中德署了《于2012年在德国“中国文化年”的解备忘》。2011年4月至2012年3月’中国国家博物和德国柏林国家博物、德累斯国家艺收藏以及巴伐利亚国家画收藏联合在北京《启蒙的艺》大型展。2012年1月至2013年1月’“中国文化年”系列活动在德40余个城市行。2013年5月李克强总理德期间同默克尔共同宣布“2013/2014中德言年”幕。2014年7月’李克强总理同默克尔在北京天坛会见出席中德言年幕式活动的两国青少年代表。

科技:中德两国于1978年10月了政府间科技合作定。在此框架

下’双方有航天科技合作定、海洋研究和海洋技合作。1993年双方署《中德政府境内与发展域合作的联合声明》和于进一步加强中德两国政府间科技合作的《会要》。1995年双方署了《于成立中德高科技坛的解备忘》。1997年4月中德高技坛成立’至今已行四届会。2000年10月18日’国家自然科学基金会与德意志研究联合会共建的“中德科学促中心”成立。12月中德境合作大会在北京召。2005年11月’中德在北京共同了国际可再生能源大会’并通了旨在促可再生能源发展的《北京宣言》。2006年1月’中德在青了第二届中德境坛。两国已行了22次科技合作联委会。中国科学院、中国社会科学院等研究机构与德国马克斯·

普朗克、弗朗霍夫等机构建有合作伙伴系。2006年11月’中德双方共同2005北京世界可再生能源大会’并通旨在促可再生能源发展的《北京宣言》。2008年10月’科技部长万钢德’与德国教育与研究部长沙万行会’并与默克尔总理共同出席第三届德国机械制造峰会幕式。2009年3月’科技部长万钢德’与德国教育与研究部长沙万在柏林共同启动“中德科教年2009/2010”。2009年6月’科技部长万钢再次德。2010年7月’德国总理默克尔华期间’中德发表《中德于全面推略伙伴系的联合公》’表示支持设立“中德替代动力平台”’加强电动汽车域合作。2011年6月’首轮中德政府磋商期间’双方发表《中德于建立电动汽车略伙伴系的联合声明》。2012年8月’中国科技部与德国联邦教育与研究部发表《于在半体照明技域合作的联合声明》、

《于拓展在电动汽车和气候保护方面合作的联合声明》。2014年3月，中国科技部与德国联邦教育与研究部署《于中德“清洁水”新中心的联合意向声明》。10月，中国科技部与德国联邦教育与研究部署《“于2015：未来城市”合作的联合意向声明》，与德国联邦交通和基础设施部署《于在新动技术和基础设施领域深化拓展合作的联合声明》。

教育：80年代以两国教育交流发展很快。2002年4月，两国《于相互承认高等教育等值的协定》，是中国与西方发达国家署的第一个此类协定。德是我最大的教合作伙伴。截至2013年底，中德合作在德建立14所孔子学院和3所孔子堂。中国从1974年起向德派遣留学生。2012年8月，双方发表了《中华人民共和国教育部与德意志联邦共和国外交部于共同中德言年活动的联合意向性声明》。2013年至2014年，两国在方国家互言年。2014年3月，中国教育部与德国教研部署《于进一步加强略合作、全面升两国在教育交流和科学交流的联合意向性声明》。10月，中国教育部与德国教研部署《于支持中德两国高校展可持新科研合作的联合声明》。中国工信部与德经济与能源部署《于中国作2015年汉威电子、信息及通信博会合作伙伴国的联合声明》。

事交往：1976年两国在各自使互设武官处。2001年2月和2002年3月，两国国防部长实了互。2001年9月，中国海艇首次出洲，了德国海威廉港。2003年，德联邦国防总察长施耐德汉上华。2005年6月，中央委委、总参长梁光烈上德。2006

年10月，施耐德汗上再次华。2007年4月，德国防部长容华。2008年9月，国务委兼国防部长梁光烈德。2009年5月，中共中央政治局委、中央委副主席郭伯雄上德。2010年5月，德联邦国防副总多拉中华。11月，德国防部长古滕贝格华。除高互外，双方建立和完善了多和磋商机制。1997年中德两国国防部首次工作在德行，迄已行13轮；2002年中德两国首轮防务略磋商启动，迄已行6轮。2005年首届中德高官安全政策研班在德行，目前已成功7届。此外，两在兵种、后勤、后备力量建设等领域的往与合作富有成效，人培域的合作不大。

不鼓求“西藏立”的任何努力。此后，中德系逐步回到正常道。

二、经系

双边易：多年德一直是我在洲最大易伙伴。2002年我超出日本成德在亚洲最大易伙伴。2013年双边易1615.6亿美元，同比增长0.3%，其中我德出口673.6亿美元，同比下降2.7%，自德口942亿美元，同比增长2.5%。我从德主要口机电设备、铁路、汽车及船舶等运输设备、化学品、光学、医仪器等；德主要出口电器、机械设备、纺织原料及制成品、化学产品和玩具等。

华投：德是华直接投最多的国家之一，截至2013年底，中国累批准德国企业在华投目8193个，德方实际投入218.4亿美元。

德在华投域主要汽车、化工、发电设备、交通、钢铁、通信等，大部分生性目，技含量高，金到位及。在德中机构超2000家。

截至2013年底，经商务部核准的我德投39.4亿美元（不含金融类投）。

政、技合作：德是华提供发展援助最多的国家之一。1985年，两国政府了政合作定。政合作域主要涉及自然源可持利用、医、扶、道交通及金融等域。2013年5月李克强总理德期间，德国中国商会、在德投促机构宣布成立，中德经济委会正式启动。前，中德政合作已逐步提升互惠互利的合作，促性款成合作的主要金源。截至2013年底，中德政合作累生效金104亿美元。

1982年，两国技合作定。援助形式有技合作目、粮食援助、急援助、目外学金生和助研会。德是洲华技最多的国家，截至2013年底，我从德引技累19721，金637.3亿美元。

2003年4月，德政府决定，在两国政合作框架向我急提供价值1000万元的医设备抗“非典”，是向中国提供援助最多的国家之一。2008年5月汶川特大地震灾害发生之后，德政府及各界累向我提供价值2400万元的援助，并中德发展援助下的2000万元用于灾后重建，是向我提供援助最多的洲国家。

金融合作：截至2014年10月，中国银行、工商银行、建设银行、交通银行、农业银行5家中银行已在德设立8家分行，人民银行在德设立代表处。截止2013年底，德银行在华设立1家外商银行、11家分行和7家代表处。人民银行和外局在2011年6月首轮中德政府磋商期间宣布在人行法克福代表处设立外交易室。2014年3月，人民银行与德国联邦银行署《于在法克福建立人民清算机制的解备忘》。6月，中国银行法克福分行被指定人民法克福清算行。7月，默克尔华期间，中方宣布向德方提供800亿元的人民境外合格机构投资者度(RQFII)。两国保险业管机构于2001年9月署保险管合作备忘。目前，德国共有6家保险机构在华设有保险公司。

გერმანიის ჯანმრთელობის სისტემა

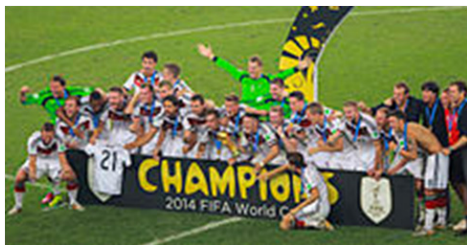
მოკლე ინფორმაცია მედიცინა გერმანიაში -გერმანიაში სამედიცინო დაწესებულებების და საუნივერსიტეტო საავადმყოფოების ფართო ქსელი ფუნქციონირებს. მაღალი დონის ტექნიკურად აღჭურვილი კერძო კლინიკებმა, ალიარებულმა კვლევითმა ინსტიტუტებმა, საუნივერსიტეტო კლინიკებმა და ასევე, ძლიერმა სამედიცინო მრეწველობამ, ხელი შეუწყო გერმანიის მედიცინას დაემკვიდრებინა წამყვანი პოზიციები მსოფლიოში. სტატისტიკის მიხედვით, გერმანია ყოველწლიურად ჯანდაცვაზე ხარჯავს ბიუჯეტის 11,1% -ს, რაც შეადგენს 234 მლრდ. ევროს და 2840 ევროს ერთ სულ მოსახლეზე. ეს არის უმაღლესი დონის სათანადო მომსახურების ხარჯების მაჩვენებელი ევროკავშირის ქვეყნებში. გერმანია არც ექიმების ნაკლებობას განიცდის. მათი რიცხვი 294.000, ანუ ერთი ექიმი 279 მოსახლეზე. ეს არის ერთ-ერთი ყველაზე მაღალი მაჩვენებელი მსოფლიოში: გერმანიაში, ყოველ ათას მოსახლეს საშუალოდ 3.6

ექიმი ემსახურება, დიდ ბრიტანეთში ეს მაჩვენებელი 1.7 და შვეიცარიაში - 1,9, საფრანგეთში 1000 მაცხოვრებელს ემსახურება 3 ექიმი. გერმანელი ექიმების 47% საუნივერსიტეტო საავადმყოფოებში მუშაობენ, 40% აქვს კერძო პრაქტიკა, დაახლოებით 13% მუშაობს კერძო კლინიკებში. დღეს გერმანიაში მუშაობს 2252 კლინიკა, მათ შორის 34 საუნივერსიტეტო, რომლის საერთო ტევადობა - 565 ათასი ადამიანი არის. მაგრამ არა მხოლოდ, საავადმყოფო უზრუნველყოფს მოსახლეობის ჯანმრთელობას. საავადმყოფოებს ასევე უნდა დავამატოთ, 1398 პროფილაქტიკური და სარეაბილიტაციო ცენტრები. გერმანიაში მკურნალობა, გერმანული მედიცინის უმაღლესი ხარისხის გამო სარგებლობის სურვილი გერმანიაში ყოველწლიურად ათიათასობით პაციენტს იზიდავს. გერმანიის, განსაკუთრებით კი მიუნხენისა და ბავარიის კლინიკები და საავადმყოფოები ფართოდაა ცნობილი გერმანიის საზღვრებს გარეთაც. გერმანიაში გამოიყენება მკურნალობისა და პრევენციის უახლესი მეთოდები, რომლებიც შექმნეს და განავითარეს წამყვანმა მეცნიერებმა და ექიმებმა. გერმანული მედიცინის წარმატებებს ჯანდაცვის სისტემაში, სამედიცინო კვლევასა და განვითარებაში, სამედიცინო აპარატურაში განხორციელებული უდიდესი ინვესტიციები განსაზღვრავს. ასევე,

მთავრობა უწევს ინტენსიურ ფინანსურ დახმარებას, როგორც კვლევით ინსტიტუტებს, ასევე კლინიკებში ტექნიკური ბაზის განვითარებას. გერმანიის მედიცინა აქტიურად ვითარდება ყველა სფეროში, განსაკუთრებით კარდიოლოგიასა და კარდიოქირურგიაში. ბერლინში იმყოფება ერთ-ერთი წამყვანი გულის ცენტრი ევროპაში, რომელიც ფოკუსირებულია გულის გადანერგვაზე და ხელოვნური გულის განვითარებაზე. ასევე, ინოვაციურმა ქირურგიამ მიიღო ძლიერი განვითარების იმპულსი ექიმების და ინჟინრების მჭიდრო თანამშრომლობით. შეიქმნა მოწყობილობები, რომლებიც ქირურგს ხელს უწყობს მინიმალური ზიანი მიაყენოს კანს და რბილ ქსოვილებს. გერმანიაში თქვენ გაძლევათ- უმაღლესი ხარისხის მედიცინით და მაღალკვალიფიციური ექიმების მომსახურებით სარგებლობის საშუალება. მიუნხენი და ბავარია წამყვანი კლინიკების, მედიცინის უმაღლესი ხარისხის, და საუკეთესო სპეციალისტების გამო, მსოფლიოში ერთ-ერთ ყველაზე პოპულარულ სამკურნალო ცენტრს წარმოადგენს. გერმანული მედიცინის, სამედიცინო კვლევების, აპარატურისა და გერმანელი ექიმების პროფესიონალიზმის კომბინაცია თქვენ მსოფლიო მასშტაბით წამყვანი, უმაღლესი ხარისხის მკურნალობის საშუალებას გაძლევთ.

სპორტი გერმანიაში

გერმანია არის სახელმწიფო, სადაც ფიზიკურმა კულტურამ და სპორტმა ჰპოვეს ფართო განვითარება. გერმანული ოლიმპიური სპორტის კონფედერაციის (dosb) მონაცემების მიხედვით მოსახლეობის 25-30% არის რომელიმე სპორტული ორგანიზაციის წევრი. სპორტით დაკავებულთა რიცხვი ყოველწლიურად იზრდება 5-6%-ით. მსოფლიოში გერმანული ფეხბურთი ითვლება ერთ-ერთ საუკეთესოდ. გერმანელებს აქვთ მსოფლიო ჩემპიონატის 12 მედალი: 4 ოქროს, 4 ვერცხლის, 4 ბრინჯაოს მედალი. ევროპის ჩემპიონატის 8 მედალი: 3 ოქროს, 3 ვერცხლის და 2 ბრინჯაოს მედალი. გერმანიის ეროვნული ნაკრები ფეხბურთში 2014 წლის მსოფლიო ჩემპიონი, ერთ-ერთი საუკეთესო მთელი ისტორიის განმავლობაში. გერმანიაში ასევე ძალზედ პოპულარულია ჩოგბურთი. იგი გახდა პოპულარული გასული საუკუნის 80-იანი წლების მიწურულს, ბორის ბეკერისა და შტეფი გრაფის მეშვეობით. გრაფი ერთადერთი ჩოგბურთელი ქალია ისტორიაში, რომელმაც

მოიგო დიდი ოქროს მუზარადი და დიდი ხნის მანძილზე ინარჩუნებდა მას. 2000 წელს იგი აღიარეს გერმანიის საუკუნის სპორტსმენად.

ერთ-ერთი ყველაზე წარმატებული და განთქმული ფორმულა 1-ის მრბოლელი, მსოფლიოს 7 გზის ჩემპიონია მიხაელ შუმახერი. კიდევ ერთი წარმატებული სპორტსმენია მაგდალენა ნოიერი, ოლიმპიური თამაშების ორგზის და მსოფლიოს ათგზის ჩემპიონი.

გერმანული სამზარეულო გერმანული კერძების ძირითადი ინგრედიენტებია: ხორცი, კარტოფილი სოუსით, ბოსტნეული და/ან სალათი. გერმანულ სამზარეულოზე საუბრისას პირველი, რაც გაგვახსენდება, ესაა სოსისები და ძეხვეულობა. მსოფლიოში არ არსებობს არც ერთი სამზარეულო სოსისების ასეთი მრავალფეროვანი სახეობებით: "Rote" – ძროხის ხორცისგან დამზადებული სოსისი; "Frankfurter Wurst" – მოხარშული ღორის ხორცის სოსისი; "Pfizer Bratwurst" – სოსისი დამზადებული პალატინის სტილში; "Nrnberger Bratwurst" – ზომით ყველაზე პატარა და ყველაზე

გემრიელიც.

ყველა სახეობას, რა თქმა უნდა, ვერ ჩამოვთვლით, რადგან ამისთვის ერთი დღეც არ გვეყოფა. ხშირად სოსისებს მიირთმევენ პიურესთან, ფრისთან და კარტოფილის სალათთან ერთად. გერმანული სამზარეულოს ერთ-ერთი უგემრიელესი კერძია რინდეროულადი (Rinderrouladen): ძროხის ხორცის ძალიან თხელ ნაჭერში გახვეულია ბეკონი, პიკული და შეზავებულია ხახვით, გერმანული მდოგვით, შავი პილპილითა და მარილით. ხორცი იწვება ნელ ცეცხლზე. ამ უგემრიელეს კერძს მიირთმევენ კარტოფილის პელმენტან და წითელ კომბოსტოსთან ერთად.

შნიცელი (Schnitzel) – გერმანიაში ამ კერძის იმდენი ვარიაცია არსებობს, რამდენი რესტორანიცაა, მაგრამ სტანდარტული რეცეპტი ასეთია: კვერცხსა და საფანელში ამოვლებულ ღორის ხორცის თხელ ნაჭერს წვავენ და ფრისთან ერთად მიირთმევენ.

შვაიენბრატენი (Schweinebraten) – შემწვარი ღორის ხორცი. ტრადიციულად მომზადებული ხრამუნა შვაიენბრატენი შეგიძლიათ დააგემოვნოთ მიუნხენში. ნიუნბერგში მოხვედრისას აუცილებლად შეიარეთ ადგილობრივ რესტორანში და დააგემოვნეთ შემწვარი ღორის ხორცი კარტოფილის პელმენტან და სოუსთან ერთად.

ისევე როგორც სოსისის, ასევე პურეულის მრავალფეროვნებითაც გამოირჩევა გერმანული სამზარეულო. საცხობებში

პურის მინიმუმ 20 სახეობას მაინც აწარმოებენ და უმეტესობა რუხი და მკვირივია. პურის ფასი 50 ცენტიდან 4 ევრომდე მერყეობს, რაც მის ზომაზეა დამოკიდებული. რაც შეეხება ვეგეტარიანულ საკვებს, ალბათ, ხვდებით, რომ გერმანიაში რთული მოსაძებნი იქნება რესტორნები შესაბამისი მენიუთი, თუმცა ზოგიერთ დიდ ქალაქში, მაგალითად, ბერლინში არის რამდენიმე კვების ობიექტი ვეგეტარიანული კერძებით.

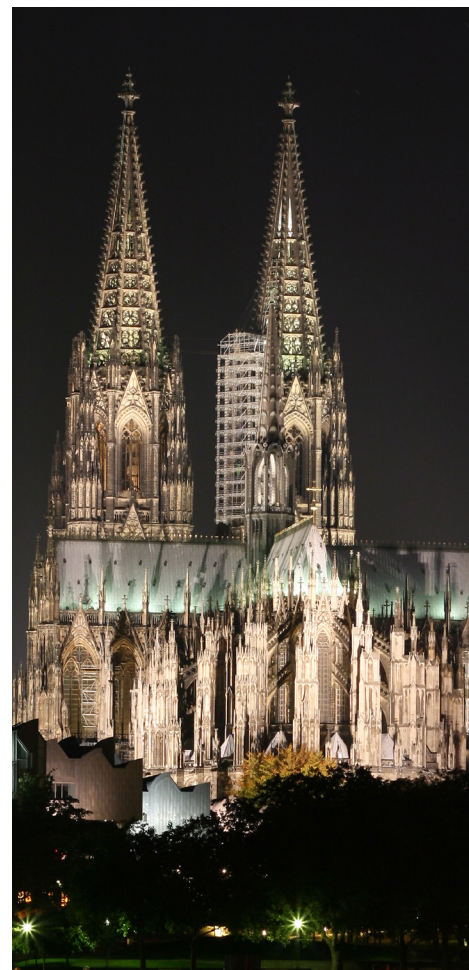
მის გერმანია- 2014

მის გერმანია 2014"-ის ტიტული კონკურსის ყველაზე პატარა მონაწილეს ერგო. 19 წლის ვივიენ კონსე ფინალურ ჩვენებაზე ჟიურის წინაშე საღამოს კაბითა და საცურაო კოსტუმით წარდგა. ახალგაზრდა კონკურსანტმა ჟიურის ყველა წევრი მოხიბლა და უმაღლესი შეფასებები დაიმსახურა. ქერა ლამაზმანი ყველაზე ლამაზი გერმანელი გოგონას ტიტულის გარდა მანქანით, ძვირფასი საუბეკაულითა და

ხორვატიაში მოგზაურობით დააჯილდოვეს. ქალაქ დორტმუნდში ჩატარდა 2014 წლის "მის გერმანია"-ს ფინალური კონკურსი. კონკურსში ბევრმა ლამაზმანმა მიიღო მონაწილეობა მ.შ. შტუტგარტელი ლამაზმანი ეგზონიტა ალა -17 წლისაა, წარმოშობით კოსოვოდან არის. წლევანდელ კონკურსში . მონაწილეობა მიიღო 19 წლის ელა კრეინდელმა -მის ჩრდილო რეინ ვესტფალია- 2014-ის კონკურსში გამარჯვებულმა. ულამაზესი გოგონა 12 წლის წინ ჩავიდა გერმანიაში უკრაინის ქალაქ ხარკოვიდან. ამჟამად, ელა ცხოვრობს მიუნსტერში. გერმანიის ფინალურ კონკურსში მონაწილეობა მიიღო გერმანიაში სამხრეთ ქვეყნებიდან გადასულმა გოგონებმა-თურქეთიდან, ალბანეთიდან და სხვა. ამასთან ერთად, კონკურსში მონაწილეობა მიიღო ბევრმა რუსულენოვანმა ლამაზმანმა. აღსანიშნავია, რომ 2013 წლის მის გერმანიის კონკურსის გამარჯვებული Miss Deutschland 2013-გახდა

ელენა შმიდტი, რომელიც წარმოშობით ყაზახეთიდან არის. ელენამ გასულ წელს მის ბერლინი-2013-ის კონკურსის გამარჯვებულის ტიტულიც მოიგო და ძალზე პოპულარული გახდა.

სპეცგამოშვება მოამზადეს საქართველოს საპატრიარქოს
 წმ. ანდრია პირველწოდებულის სახელობის ქართული უნივერსიტეტის დიპლომატიური კლუბის წევრებმა:
 ჯორჯიკია საშა, ბედოევი ნიკა, თორთლაძე ბესო, ხუნტუა თათია, კუხიანიძე ქეთი, ანდიაშვილი ნინო,
 ნადირაშვილი რევაზი, ლომიძე ელენე, ჭიშვილი გიგლა, მელიქიძე ხატია, პაპუაშვილი გიორგი, ნინიკაშვილი ნინო.

იდუის და პროექტის ავტორი: პროფესორი ავთანდილ კიკნაძე

დიზაინი და ფოტო მასალა: დიმიტრი გვინიშვილი